

TEMLÄKÖNYV

1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000

iqSOFT

I. ker. Donáti u. 35-45.

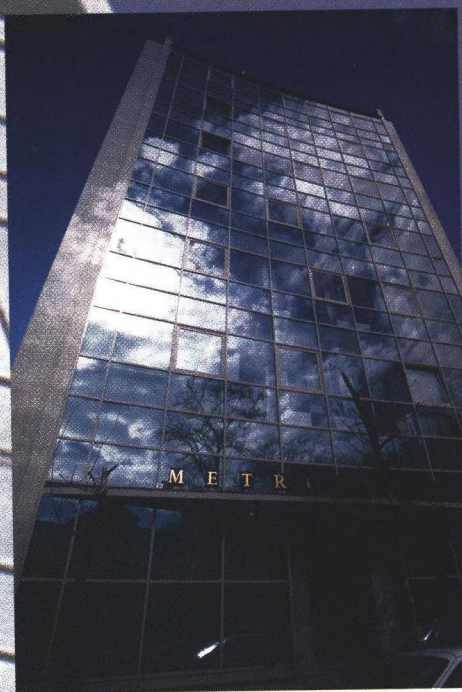

I. ker. Iskola u. 10.

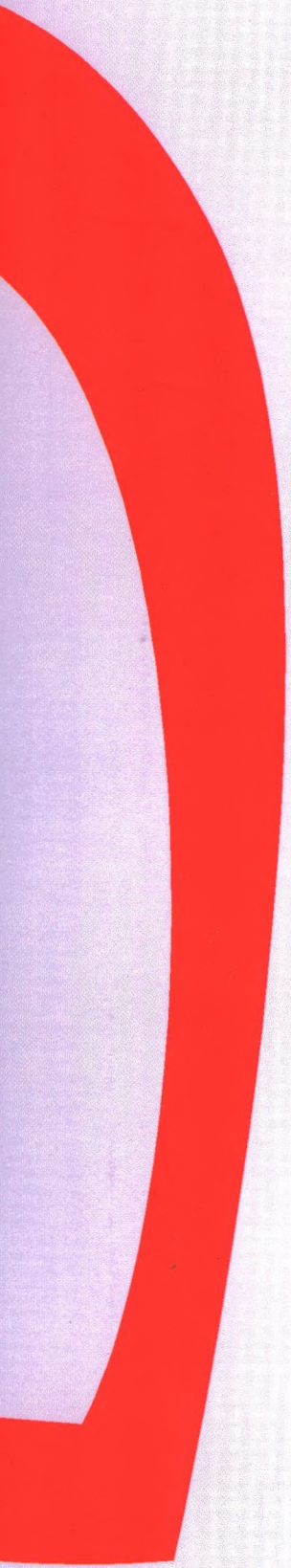

XIV. ker. Teleki Blanka u. 15-17.

XIII. ker. Csata u. 8.

IQ *SOFT*

10
ÉVESEK
LETTÜNK

JUBILEUMI ELVONULÁS
LILLAFÜRED
SZABADPROGRAMOK
(2000 MÁJUS 31-JÚNIUS 4)

Május 31. (szerda)

- 19.00 svédasztalos vacsora a szállodában
20.30 buszindulás Tapolcára
21.00 zártkörű koktélparti a barlangfürdőben Tapolcán
23.00 buszindulás a szállodába
23.30 zsíroskenyérparti (Bowling, biliárd, darts, uszoda, szauna, pezsgőfürdő, kártyaszoba)

Június 01. (csütörtök)

- 06.00 uszoda, szauna
07.00 reggeli
09.00 előadások
13.00 ebéd
19.00 díszvacsora
22.00 zsíroskenyérparti

Június 2. (péntek)

- 06.00 uszoda, szauna
07.00 reggeli
09.00 előadások
13.00 ebéd
19.00 lakoma
20.30 Tátrai Tibor és Szűcs Antal Gábor akusztikus gitárestje.
22.00 buszindulás Tapolcára és a zsíroskenyérparti kezdete

Június 3. (szombat)

- 06.00 uszoda, szauna, reggeli

Szlovák túra

- 07.30 buszindulás Kassára
09.00 frissítő, pisi Kassán
09.30 városnézés Kassán
11.30 szlovák ebéd Kassán
13.00 buszindulás Betlérbe
14.30 Andrassy kastély
16.00 buszindulás Lillafüredre

Szállodánál maradók

- 10.00 lillafüredi séta
Szent István barlang
kisvasút (Garadna)
13.00 ebéd
14.00 játékok, vetélkedők

- 18.00 **VÁLTOZZ ÁT** jelmezes buli a szállodában.
Öltözékedhez, jelmezedhez a következő képpen juthatsz hozzá:
-Részt veszel a vetélkedőn és az ott nyert fakavicsokból vásárolsz magadnak a Jelmezboltban.
-Kézművesek segítségével készítesz magadnak.
-Magadra festeted
(természetesen kombinálhatod is a lehetőségeket)

- 19.00 a buli közben kerti grillparti, melyhez a belépőd a jelmezed.
23.00 zsíroskenyérparti

Június 4. (vasárnap)

- 06.00 uszoda, szauna
07.00 reggeli
09.00 buszindulás Diósgyőrbe
09.30 lovagi torna,
10.00 papírsárkány készítése, korongozás a vár megtekintése idegenvezetővel
uzsonna (a várban csak mi leszünk, a programok párhuzamosan folynak 13.00-ig)
14.00 ebéd a szállodában
16.00 buszindulás Budapestre

Bevezető

A legfontosabb események időrendje

Tárlat

Közöttünk voltak ...
Mozaikok

Adattárház
Mindenkori IQSOFTosok

(ajánlás az ajándékhoz)

Ez a könyvecske 10 éves betöltött kor – az IQSOFT elmúlt évtizede – jubileumára készült, és ennek szellemében örömet kíván szerezni olvasóinak. Olyan örömet, amit az ilyen alkalmakkor természetesen művelt, gyakorolt társas megemlékezés adhat – akár egy élő személy igazi születésnapján -, amikor beszélünk az ünnepeltről *(és magunkról, hiszen kapcsolatban vagyunk vele)*, nézegetünk képeket és más néznivalókat, ha adódik ilyesmire lehetőség, közben így-úgy elérzékenyülünk, már csak azért is, hiszen együtt lehetünk, egymás között vagyunk. Valamiért kiragadható események, nagyobb jelentőségű változások, feledhetetlen hangulatok, eredményes lendületek és kevésbé bevált remények, mókás dolgok merülnek föl az emlékezet ide-oda kanyargó, a társaság egyes tagjai által mindig egy kicsit másfelé térített csapongásában. „Ajándék ez a nap!” – gondolja általában mindenki egy-egy hasonló ünnepen, mert való igaz: ilyen jóízű, jóillatú, kellemes nap *(alkalom, időszak)* sokkal kevesebb van, mint az időt morzsoló többiek.

Az ünnephez csatlakozó külön ajándékként kerül ez az összeállítás is a megemlékezők kezébe. A benne foglalt tartalom magáért kell, hogy szóljon: az ünnepeltnek *(az IQSOFT-nak)* és az ünneplőknek *(az IQSOFT emberi közösségének és e közösség bizonyos holdudvarának)* a történetét és az emlékeit tárja föl, szövegeiben az emberek megnyilatkozásai alapján. Természetesen szubjektíven adja vissza a történéseket, rögzít mozzanatokot, és nyilvánvalóan csak olyan szűrőkkel készített felvételek alapján, amely szűrők nagyon is egy meghatározott célnak feleltek meg. A könyvben foglaltaknak magát az IQSOFT-ot kell ábrázolniuk, a szerzőnek erre kellett törekednie az írások megformálása során, nem készíthetett valódi – az egyes embert előtérbe helyező, az ő személyiségének és sorsának *(ha történetesen a cégtől nem is független)* alakulására koncentráló – portrékat. Ezt a megközelítést egyébként a feladat teljesítésének egyéb feltételei – mondhatni határai – úgyszintén magukkal hozták. Így is megszülethetett azonban egy tárlat az említett felvételekből, amelyen végighaladva kikerekedik a kép az IQSOFT-ról, amelynek értékét úgyszintén lényegében az alkotó munkatársak adják meg, ahogy ők saját maguk is így gondolják ezt.

Mindazonáltal ajándék ez a könyvecske szerzőjének, aki egyszersmind a tárlat *(és nagy vonalaiban tekintve a többi szöveg)* szerkesztője is, és aki ugyanakkor az említett holdudvarba tartozónak tudja magát. Azért ajándék, mert minden nyúge *(korlátok közötti vergődése)* ellenére hatalmas élmény volt a munka, amelynek ez a vége: kész az „ábrázolat”. Remélhetőleg csak apróbb hibák minimumával ugyan, de előtáruulhat a mű, az IQSOFT első évtizede – hiszen ez maga a MŰ.

Budapest, 2000. április hó

Jakab Ágnes

1989. augusztus: *Megkezdődnek az előkészületek az SZKI különböző részeiből társaságok alakítására.*
1989. november: *Nagysikerű Oracle bemutató rendezvény az Intercontinental Hotel báltermében.*
1989. november: *Az Általános Vállalkozási Bank bevonása az IQSOFT alapításába; dolgozói részvényjegyzés.*
1989. december: *Szindikátusi szerződés a Zentralsparkasse und Kommerzbank AG. és az SZKI között.*
1990. január 1.: *Megalakul az IQSOFT Rt. (akkor még csak SZKI Intelligens Software Rt.).*
1990. január 29.: *Az Alapító Okirat bekerül a Cégbírósághoz.*
1990. március: *Bejegyzik a társaságot a Cégbíróságon.*
1990. január: *Megvesszük az első faxot és fénymásolót.*
1990. április: *Az Oracle disztribúciós szerződés megkötése.*
1990. május: *A cég lakást bérel Bécsben (a „Radetzky”).*
1990. szeptember: *Megszületik az „IQSOFT” név és logo.*
1991. január-február: *Feláll az IQSOFT első hálózata, az IQ30 nevű NOVELL szerverrel. Az IQSOFT elérhető mailen, az ELLA rendszeren keresztül.*
1991. július: *Költözés az Iskola u. 10.-be.*
1991. augusztus: *4 millió Ft-os tőkeemelés, 1 millió Ft értékben ingyenes dolgozói részvény kibocsátása.*
- 1992: *Új tevékenységek megindítása (Avalon, OLIB).*
1992. szeptember: *Az ÁVÜ utasítása alapján az SZKI pályázatot ír ki a birtokában lévő IQSOFT részvénytulajdonosok értékesítésére.*
- 1992-93: *A „nagy” Oracle eladások (KSH, Vízügyi Hivatal, OMK, ORFK).*
1993. március 20.: *Költözés a Teleki Blanka utcába.*
1993. április: *Megalakul az IQSOFT managementjéből és a dolgozóiból az IQ-Management Kft. és beadja pályázatát a részvények megvásárlására.*
1993. május: *Lejár az Oracle disztribútori szerződés, megalakul az Oracle Hungary, 7 kollégánk „átigazol”.*
1993. július: *Az SZKI eladja 54 %-os részvénytulajdonát az IQ-Management Kft.-nek.*

M É N Y E K I D Ő R E N D B E N

1993. november: *Első Európai Unió kutatás-fejlesztési pályázat (CUBIQ) elnyerése.*
1993. szeptember: *Beindul a GUPTA eszközök forgalmazása.*
- 1994: *Megjelenik az IQSOFT a WEB-en.*
1994. június: *Az ÁVB-ből időközben Westdeutsche Landesbank-ká változott tulajdonos eladja részvénytársaságát a német ISB-nek.*
- 1994: *Ügyfelünk lesz az MNB és a Magyar Posta.*
- 1995: *A Zentralsparkasse-ből Bank Austria-vá lett tulajdonos eladja a részvényeit a Dataservice Gmbh-nak.*
1996. január: *Megalakult az OOFFK (Objektumorientált Fejlesztők és Felhasználók Klubja) közel 400 fő részvételével.*
1996. január: *A szakmai tevékenység osztály-szerkezetben folytatódik.*
- 1996: *Indul az IQ*PMS a CA-ban.*
- 1996: *Ügyfelünk lesz a Westel.*
1996. október: *I. Objektumorientált Konferencia – Kecskemét.*
1997. május: *Igazgatóváltás (Dömölki Bálint az igazgatóság elnöke, Szabó Tamás az új ügyvezető igazgató).*
1997. október: *IONA Technologies (Orbix) képviselő/disztribúció beindítása.*
1997. november: *az IQ-Management Kft. az újabb dolgozói részvényjegyzéssel összegyűjtött pénzen megvásárolja a Dataservice Gmbh. birtokában lévő részvénytársaságot.*
1998. április: *4 millió Ft névértékű tőkeemeléssel az IFS 15 %-os részesedéshez jut.*
1998. október: *Authorized Java Center indulása a Sun Microsystems Kft.-vel.*
1998. november: *Rational Software képviselő/disztribúció beindítása.*
- 1998: *IBM San Francisco keretrendszer oktatási és támogatási megállapodás az IBM-mel.*
1999. március: *Szándéknyilatkozat a KFKI-val, részvénycserére az IQ-Management Kft.-vel.*
1999. május: *Tőkeemelés (22 + 52 millió Ft).*
1999. november: *Költözés a Csata utcába.*
2000. január 1.: *Indul a második évtized.*

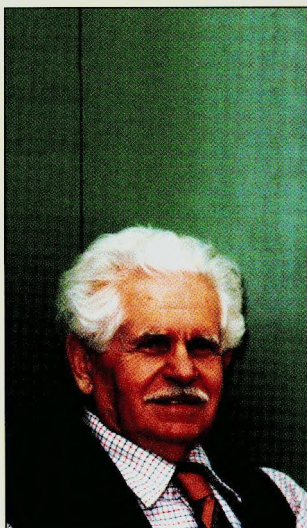
T Á R L A T

GERŐ VILMOS

Az IQSOFT legidősebb nyugdíjasának, közkedvelt és tisztelt Vili bácsijának 80 éves koráig volt állása a cégnél. Az 1917-ben született Gerő Vilmos munkás élete úgy van beleszövődve a magyar technika XX. századi történetébe, hogy egyben a mai számítástechnikát, információtechnológiát körülölelő szakmák parcelláiból indulnak, futnak össze az ő hivatásbeli tevékenységeinek a hajszál- és mellékgyökerei. Másképp fogalmazva: az informatikát, illetőleg ennek ma már összefüggő területeit évtizedek során, fokozatosan, részről részre egyesítették, s Vili bácsinak a részek döntő hányadához „köze van”.

Az alapvető műszaki tudományoknak (később másféle tudományoknak is) a haladása közben, ezek legmodernebb diszciplínáiból kitüremkedve, majd sokszor az eredetről le is választódva, végül pedig mindezeket összesítve határolódott körül ez a – ma is képlékeny – halmaz, az informatika. Manapság a high-tech kapcsán konvergenciának emlegetett tendencia, miszerint a telefónia, a számítástechnika, az adatkommunikáció és még számtalan águk fejlődése tart egymás felé, illetve közös irányban, csak az egyik (technikai jellegű) dolog, ami ezt a képlékenységet fönntartja. A másik a gazdasági (üzleti) mozzanatok hihetetlen bonyolultsága, amire szintén és folyamatosan reagálnia kell az érdekelteknek. Mindehhez olyan szemlélet kell, amelyet tanítani nehéz, eltanulni példákból talán lehet. Talán...

Régebben lassabban ugyan, de szintén komplex térben változtak a meghatározó körülmények, amelyek nyomán ma már „regisztrátumok” (például lejegyzett emlékezések, fönntmaradt dokumentumok, hivatalos kiadványok stb.) mutatják meg a valójában lezajlott folyamatokat. Ezeknek a folyama-

toknak itthon Vili bácsi az egyik legsokegyébesebb alakítója, tevéteges résztvevője volt – legalább 60 évet átívelő tartamban. 1917-ben született, és a Kandó Kálmán Műszaki Főiskola által jogelődnek elismert Mechanikai és Elektromosipari Szakiskola kétéves Felső Tagozatának 1937-beli elvégzése után a Standard Villamosság Rt.-nél mint tervező-szerkesztő kezdte pályafutását. (Az eredeti képesítést a Kandó később szakmérnöki szintűnek ismerte el.) 1945 után ugyanitt volt telefonközpont-tervező csoport vezetője 1950-ig. Időközben a BME keretében létrehozott Állami Műszaki Főiskola Távbeszélő Tagozatán távbeszélő szakmérnöki képesítést szerzett. Ezután volt még honvédségi rádió- és lokátortervező, gyártató, fejlesztő, bevizsgáló szakemberek irányítója, valamint szélessávú, sokcsatornás és mikrohullámú átviteltechnikai berendezések szakértője, gyártásszervezője, sőt volt gyártóbázis-beruházó is.

A 60 évből a (második) fele az, ami szorosan tartozik a számítástechnika hazai múltjához, és közvetlenül vezet az IQSOFT-hoz. Ez annyiban szó szerint értendő, hogy az MTA SZTAKI (MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézet), pontosabban az elődje, nevében még csak MTA AKI, valamint az SZKI (Számítástechnikai Koordinációs Intézet) létrehozásában volt felelős szerepe, sőt esetenként a fizikai értelemben vett létesítésükben is (például a Kende utcai székház felépítésében, benne a szerkesztés és a műhelyek stb. kialakításában). A kutatóintézetből, ahol műszaki vezető volt, az OMFB-nek '68-ban „kölcsonadták” Gerő Vilmost, akinek az idő tájt mai fogalmaink szerint már inkább menedzserként kellett működnie. Az OMFB vezetőivel „kitalálták” és megalapították az SZKI-t, Magyarország ugyanis csatlakozott a KGST közös ESZR (Egységes Számítógép Rendszer) koncepciójához – a legkisebb, az R-10 jelű gép

fejlesztését vállalva. A gép honi tervezése és gyártása ügyében alakult tárcaközi bizottság döntése után az OMFB, a KSH és a KGM 1968-ban adta össze a mindössze 8 Mft-os induló tőkét a SZKI-nak. Végig az OMFB maradt a felügyeleti szerv; az ESZR magyar főkonstruktorja, Dr. Nárai Zsolt lett az intézet igazgatója, és a magyar gyártás, fejlesztés, valamint a nemzetközi bevizsgálás összehangolására felállították az ESZR Titkárságot. Ennek vezetésére kapott megbízást Vili bácsi, és – a szálak összefutnak! – évek múlva Sipka Júlia vette át itt a „stafétabotot”.

Az idő aztán Vili bácsi 1980-as nyugdíjba vonulásáig lazább feladatokkal telt el számára, de hogy 63 évesen még semmi kedvet sem érzett a „jól megérdemelt pihenéshez”, a tiszta igazság: nem is hagyta abba a munkát. Az SZKI-ban akkor már bevált gyakorlat szerinti laborvezető-helyettesi beosztást mindenhol a gazdasági felelős munkakörében dolgozó személy kapta, és Vili bácsi elvállalta az Elméleti Laboratórium és a Matematikai Laboratórium ezirányú feladatait. Ebből a helyzetből fakadóan aztán rámaradt az SZKI-val való hadakozás az ELL önállósulását megelőző szervezkedések idején, főként a tárgyi apport megszerzése és értékelése kapcsán. Az „ellenfél” Szabó Béla volt, akinek az SZKI-illetékes mezében – a kiválni szándékozó társaság alaptőkéjének vonatkozásában – a többségi tulajdon megszerzését kellett képviselnie, és ezért minden apport-tételt magas értékre akart srófolni. Vili bácsinak pedig vele kellett egyezkednie, hogy a „kartonon lévő (nyilvántartott) értékhez” képest milyen érteken szerepeljenek a dolgok, hogy az alapítókébe számító rész minél kisebb legyen. Erre az időszakra utal Dömölki Bálintnak az a mondása, hogy „az egyetlen pozitívum az SZKI-tól, hogy megkaptuk Vili bácsit!”

Mivel Vili bácsi nem volt közgazdász, még az SZKI-s időkben fölveték mint főkönyvelő és pénzügyes jelöltet Biener Gábort, hogy a megalakulást is készítse elő. Az új céghez, közgazdasági végzettségű vezetőnek lett kiszemelve, és együtt dolgoztak Vili bácsival a cégalapítási rendeletek értelmezésén, az „elosztási” tervekben, és amiben tudott, Vili bácsi egyébként is segített. Néhány hónap alatt Biener Gábor fölépítette a gazdasági részleget, belejöttek az emberek; sokáig még az SZKI-nak is havonta kellett föladásokat készíteniük. Az IQSOFT alapító okiratának véglegesítésében az utolsó simításokig végzett munkája után – a cégnek már az önálló életében – Vili bácsi eleinte manuálisan, de '92-től már PC-n vezette a bejövő rendelések nyilvántartását, a határidőket ellenőrizte, a teljesítéseket „könyvelte”, nyilvántartotta a beszállításokat, beérkezés utáni kiszállítást a vevőnek, elkészítette a számlákat.

Ez volt a munkaköre, ki is töltötte a hatóság munkaidejét. Az Oracle-termékek értékesítésére fölvetett Szabó Tamással „laktak” egy ideig közös szobában, és Tamás segítette megtanulni a PC-s munkához a Word és az Excel rejtelmét, mert hiszen Vili bácsi csak akkortájt került személyi használatú gép „birtokába”, és nagyon megkedvelte. Még 92-ben otthonra is beszerzett egyet, és azóta is dolgozik rajta, de ez mégsem „igazi munka” már... Mármint 1997. július 1. óta, amikor (saját, jól megfontolt elhatározásából – de helyesen tette-e? – morfondírozik magában néha...) végképp megvált a munkakörétől, 80 évesen végérvényesen.

A legmaradandóbb élményei is a búcsú eseményeihez kapcsolódnak. Több ilyen emléket őriz, hiszen a felesége is kolléganő volt, Dömölki Bálint titkárnője 1991 végéig. Őt olyan meleg és megható szavakkal „engedte el” Bálint azon a bizonyos

gödi elvonuláson tartott megemlékezésén, hogy nincs rá szó. Nagyon emberien – ez, ami egyáltalán mondható. Hálások mindketten azért, hogy az IQSOFT átvállalt majdnem fél évet a cég terhére a nyugdíjfolyósításból, hiszen Veronika még nem töltötte be az 55. évét. És Vili bácsi köszöntése a 80 éves születésnapján – egyben búcsúztató is – hát, az is feledhetetlen! Akkor is Bálint beszélt arról, hogy egy olyan munkatárstól kell megválniuk, aki több mint 20 éve szolgálja az ELL és „maradványa” érdekeit, szellemét. Való igaz, hogy még annál is régebben volt néhányukkal kapcsolatban, hiszen az ESZR Titkárságon intézte a még más helyeken folyó kutatási, fejlesztési munkáikhoz a szükséges dolgot, még a pénzügyi támogatást is.

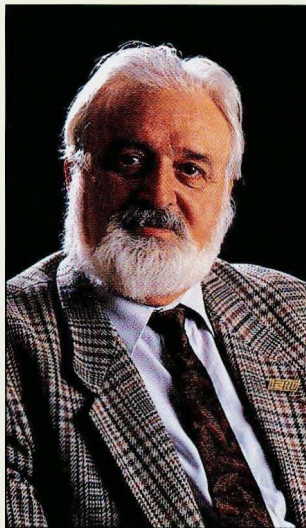
Gerő Vili bácsi gyönyörű ajándékot kapott emlékebe, ami az otthonuk becses díszé, naponta többször vetnek rá pillantást. Sokszor gondolt ilyenkor arra, hogy maradjon az IQSOFT sikeres, és ehhez most erősítés kell. „Igazából most ér el minket az informatikai robbanás hatása, és ha az IQSOFT talpon akar maradni, akkor ebből az áramlatból tisztességes munkával, erőbedobással kell az energiákat kinyerni, hasznosítani, visszatáplálni a további fejlődéshez. Az eddigieket inkább tanulóidőszaknak kell felfogni, mert ami először nagy tett volt, az ma már rutin, ami régebben 5 évet kért, arra ma fél jut, és így tovább, tehát meg kell találni a kellő ritmust. Ha az internetes világban, a lehetőségek „tágulásában” az IQSOFT nem jól szinkronizáltan vesz részt, akkor csak vegetálhat. Tartson tehát lépést!”

Még egy, az elkövetkező 10 évre szóló utalás: ahogy Vili bácsi az eddigi IQSOFT-ot Bálint nélkül elképzelni sem tudja – Őnélküle nem lenne az, ami, még akkor sem, ha mindenki teszi a dolgát -, ugyanígy érzi ezt a jövőre nézve is. Ez nagyon fontos...

DÖMÖLKI BÁLINT

Az újonnan megnyíló utakra '89-90 fordulóján az SZKI-ból többen indultak együtt Dömölki Bálinttal. „Kísérője” volt a leválás pénzügyi előkészítésével megbízott Biener Gábor, aki csak néhány hónappal előbb került az SZKI-hoz – már kimondottan erre a feladatra -, a régi vezetés tagjaiból pedig Sipka Júlia, aki a megalakuló társaság kereskedelmi vezetője lett. Az alapító tagok jó része azonban Dömölki Bálint mellett dolgozott, és közülük máig munkatárs Cserpákné M. Katalin, Farkas Zsuzsa, Garami Péter, Gyaraki György, Kósa Márton, Langer Tamás, Molnár Judit, Szeredi Péter, Szilágyi Ildikó, Umann Gábor és Varga Ferenc, akiknek IQSOFT-os múltja tulajdonképpen az intézeti Elméleti Laboratórium 1977-től származhatóságától gyökereződik. A ma már nem aktív IQSOFT-os alapítótagek közül a három nyugdíjas (Gerő Vilmos, Sántáné-Tóth Edit, Tóth Tamásné) mellett feltétlenül megemlítendő még: Gerlei Gábor, Geróné Diamant Veronika, Kálmán György, Kiss Viktória, Molnár Katalin, Móri Judit. Az elmúlt 10 évben végig elnökeként az Rt. igazgatóságának is, és mint operatív szinten régóta és sokáig vezér, Dömölki Bálint sajátos verzióban, a '70-es évektől látja folyamatában a történetet. Az IQSOFT alapítását és fejlődését az előzményektől vezeti végig. Íme.

Az Elméleti Laboratórium (ELL) kutató szakgárdájának volt akkoriban feladata, hogy feltárjon olyan területeket, amelyekkel az egyéb főosztályoknak majd érdemes lesz foglalkozniuk. Hamar kiderült, hogy a java témák nem oszthatók le, hanem nekik kell kidolgozniuk is, így a Laboratórium tevékenysége szoftvertermék-fejlesztéssé „lényegült”. Két, világszinten is befutott eredmé-

nyükként az MProlog és a Recognita ismerős a számítástechnikai érdeklődésű, szélesebb közönség előtt is. (A '89-90-es átalakulások során a Recognita fejlesztői szintén egy külön céget alapítottak.)

Többek között a sikeres termékek piacképessége alapozta meg az Elméleti Laboratóriumnak az 1989-ben kiírt pályázatra készített anyagát. Akkor, a nyár végén ugyanis az SZKI vezetése a kezdődő privatizálási tendenciákat érzékelve, valamint a gazdaság egyéb, hosszabb távon beérlelhető változásaira gondolva „előremene-külési” lehetőségként az önállósodást kínálta föl egy-egy életképes társaságnak, ha üzletileg is megfelelő koncepciójukat reális feltételekkel keretelve képesek bemutatni.

Nos, a Dömölki Bálint irányította pályázóknak sikerült meggyőzniük az elbírálókat, így a tervezett kiváláshoz már „csak” a további befektető partnerek hiányoztak (a főrészesnyes maga az SZKI lett). 10%-ra betársult az Általános Vállalkozói Bank, és ugyancsak ilyen értékben, valódi pénzzel vásároltak részvényt a dolgozók, kb. 30 fő – mondhatni a dinasztiaalapító tagok. A dinasztia – több állami díjas tagja és egyéb sikereket maga mögött tudó, a nemzetközi tudományos körökben is jegyzett alakja révén – akkorra már bizonyára identifikálta a fő jellegzetességeiben azóta is megtartott önmagát:

a 1990 január 1-i hatállyal megalapított Intelligens Software Rt. szakmai magját. Megnyerték befektetőnek az egyik addigi megrendelőt és egyben a szoftverfejlesztésben partnert, a Zentralsparkasse und Kommerzbank AG-t (ma Bank Austria) – negyedrészen lett tulajdonos.

Még az SZKI égisze alatt történt az is, ami később az új cégnek megvethette a lábát a talpon maradáshoz. Az embargós listáról akkoriban törölődtek az Oracle-termékek, és ezek terjesztőinek a „keleti” piacra törekvő illetékesei hamar rátaláltak az ismert magyarországi nagy intézetre. Az említett osztrák bankkal közös Prolog-os fejlesztéseik kapcsán az SZKI-sokkal a Bécsben munkálkodó Oracle-képviselők révén már tárgyaltak is. Az ELL ugyanis kísérleti céllal készített már előzőleg, az Ausztriában folyó munkák közepette egy Oracle-interfészt, természetes módon került szó tehát a forgalmazásról 1989 őszén. Remekül sikerült az első magyarországi bemutató, amit még SZKI-s színekben, de már távolabbi célokkal összefüggésben az Oracle termékek hazai megismertetése kezdéseként szerveztek a munkatársak. Annyian tolongtak az akkori Intercontinental bálteremben, hogy a rendezvény végén az amerikaiak csak ámultak: „Utoljára Dallasban láttunk ennyi embert!”

Meg is kezdődtek a tárgyalások a megállapodásról, s mire megszületett termékek kizárólagos forgalmazási jogáról a szerződés, az aláírója magyar részről már az időközben önállósodott részvénytársaság lett. Kellően erős egyik pillérnek tehát ez vált be, olyannyira, hogy 1990-ben már 150 körüli érdeklődőből mintegy 50 vevője is lett a 2-3 különböző terméknek. Ez a jó időben kezdett és kiváló szoftvert bevezető tevékenység tette ismertté az IQSOFT-ot a hazai piacon.

A másik, anyagilag fönntartó munka pedig egy már előző folytatása: a Zentralsparkasse számára szintén még az SZKI-s törekvések talaján kinőtt fejlesztési tevékenység bővítése. Kb. a bevételek felét hozta ez a keretszerződés alapján folyó, kedvező feltételek melletti bérmunka. (Csak a „régí idők programozói” tudják igazán értékelni, hogy mit jelentenek a kedvező feltételek. Akik, ha el is adták magukat Nyugatra hosszabb, stabil munkára, akkor egyben folyamatos kinti tartózkodásra is kényszerültek – legtöbbször hetekre, hónapokra távol a családtól s mindentől, ami a normális életet jelent -, és akik nemigen engedhették meg maguknak a döntően itthon dolgozást. S azt sem, amit az IQSOFT-osok, hogy ha kinn kell lenni, konzultálni, akkor legalább ne szállodában, hanem a cég által bérelt lakásban élhessenek – ami természetesen spórolást is lehetővé tett.)

Nagyjából az első három évben megmaradt ilyenek a feladatok megoszlása, de ez az idő sem telt el gondok nélkül. A megrendelő és egyben üzlettárs banknál több lépcsőben lezajlott változások, fúziók miatt nehézkessé vált az együttműködés, fontosabb dolgaik akadtak, nem értek rá az egyeztetésre, hiszen az aktuális főnökségnek ez már nem is állt anynyira érdekében: olykor az új partnerek hozta az elképzeléseit megvalósító kapacitást is. Mire teljesen befuladt ez a jövedelemforrás, az 1992 végén feltárni kezdett irodaautomatizálási lehetőségek körvonalazódtak, és realizálásuk lassan pótolta a veszteséget.

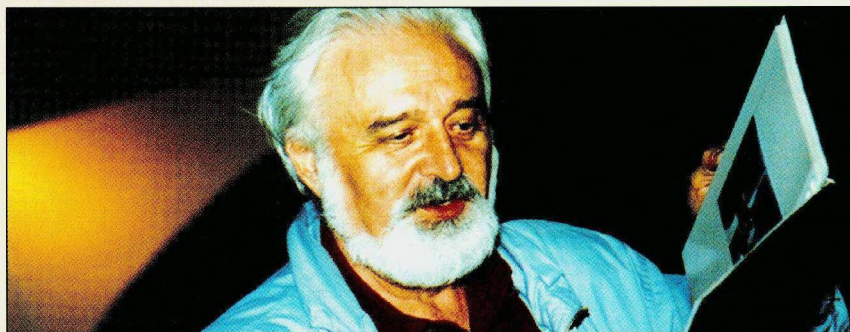
Ez a terjeszkedés új partnereket kívánt: egy magas szintű dokumentumkezelő termék – egy elsősorban image formájú archiváló – itthoni bevezetését szorgalmazó amerikai kezdeményezés után ez az üzlet eredmény nélkül maradt, viszont így alakult szorossá a kapcsolat a

Hypermédiásokkal (a HMS-sel a '90-es évek közepén még a telephely is közös volt). Kiépült egy üzletág, megalapozásában és megerősítésében az 1995-ben tragikusan meghalt Langer László volt a vezéregénység. Az ő munkáját viszik tovább utódokként Tihanyi Péter és kollégái, s bár a HMS termékét is használják még – saját célra az IQSOFT-nál is –, már több mint 1 éve a FileNET nevű imaging rendszert ajánlják és terjesztik „gazdáit”.

Az Oracle-vonallal kapcsolatban pedig bekövetkezett egy törés – ez egyébként várható volt –, miszerint a lejáró megállapodás nem lesz meghosszabbítva. Mivel az Oracle általában nem forgalmazón keresztül, hanem saját leányvállalata hatáskörében adja el áruit, a már bejáratott magyar piacon is lehetett erre a fejleményre számítani. Az 1993 májusában kifutó szerződéssel egyidejűleg megalakuló Oracle Hungary sok kollégát át is csábított magához. Az érvágás sebét szerencsére behegesztette részint az akkorra már tudato-

vállalatirányítási csomagja emelődött be a kínálatba; ez az új irány máig hatott és tovább is mutat. Néhány éve ugyanis az Avalont (a céget is) megvette az IFS (Industrial Financial System) svéd cég, és később IQSOFT-részvényessé (tehát rész tulajdonossá) is vált. A másik húzó termék az angol Fretwell-Downing cég fejlesztette OLIB (Oracle Libraryes) könyvtárkezelő szoftver lett, amelyet azóta is a palettáján tart az IQSOFT, és manapság kb. 20 helyen működik ilyen az országban.

'93-ban egy másik jelentős vonulat is kiindult az említettek mellől. Ez a GUPTA – később Centura – termékek forgalmazásával kezdődött, és ez magával hozta az objektumorientált eszközök iránti igényt. Ennek következményeként bejött a '90-s évek második felének nagy témája: az OOP és az OO termékek forgalmazása, terjesztése, felhasználása, továbbá a fejlesztés is, és mindebben az IQSOFT vezető pozíciót tart. Ennek jegyében nőtt meg a létszám; 4-5 fő OO módszeres szakember jött kb.

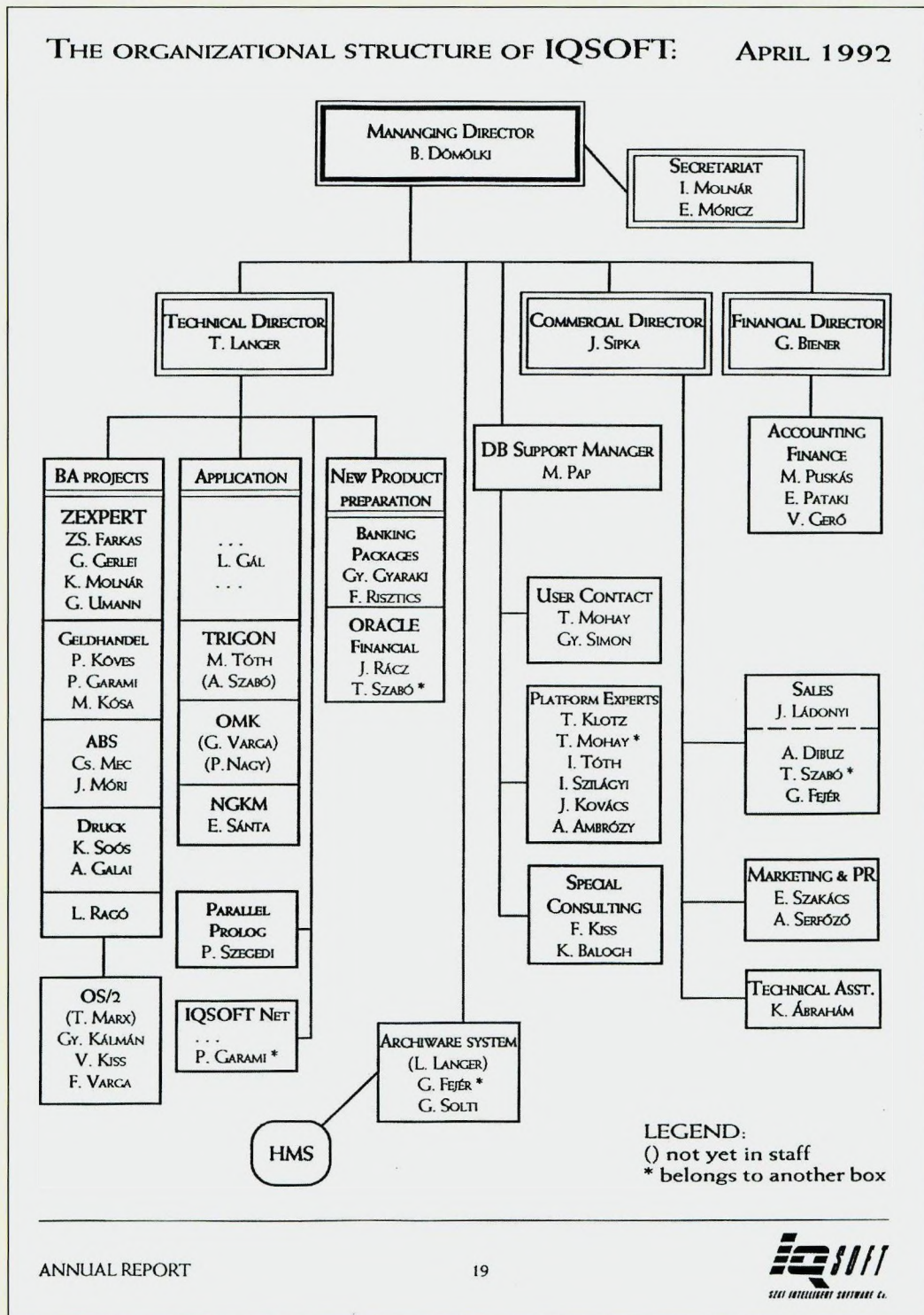
Bálint '97 - Sárospatak

san előkészített alkalmazásforgalmazás, részint pedig a már előzőleg beindított Oracle-oktatás. Utóbbi eredetileg az adaptálást és a konzultációt is magába foglaló forgalmazás kiegészítő szolgáltatásaként kezdődött, és fokozatos fejlesztéssel hivatalos Oracle-oktatóbázissá nőtte ki magát.

Az Oracle alapú alkalmazások közül egy amerikai cég termelés- és

3 éve, többen a Rolitron berkeiből. Saját termék nem egy készült, és van egy sláger pénzügyi alkalmazás, az IQ*PMS nevű portfólió-menedzselő, amely a befektetési alapok kezelésére való. A közelmúltban elhunyt munkatárs, Köves Péter műve ez a rendszer. Ő még a régi bécsi munkák közepette sajátította el a pénzügyi területről, a nyugati bankároktól

THE ORGANIZATIONAL STRUCTURE OF IQSOFT: APRIL 1992

LEGEND:
 () not yet in staff
 * belongs to another box

„kinyerhető” tudást, és ennek alapján értette jól a befektetői oldal szükségleteit is. Egyedülálló a szoftver a hazai piacon.

Az OO termékek és eszközök azért képezik a fő témát mostanában, mert nemcsak a felhasználóknak, hanem a „fölkötők álló” fejlesztőknek adhatók el – tehát ez egy magasabb szintet követel. Komoly az érdeklődés irántuk, és mivel ezek által egy

olyan belső technológia alakult ki az IQSOFT-on belül, amely előnyt jelent a piacon, megeremődött az újabb ugrás lehetősége. Ez a cég életében végül is a KFKI-csoporthoz tartozást hozta, és előzőleg belső vezetői átrendezéshez, újabb tulajdonosok bevonásához kapcsolódott. Az ugráshoz a dobantót az jelölte ki, hogy Dömölki Bálint gondoskodott az operatív vezetés megújításáról, s az ügyvezetésbe

utódjával a fiatal Szabó Tamást hívta igazgatónak. Ahogy Dömölki Bálint ezt az „ifjú titánt” kiszemelte, ahogy a váltás elő lett készítve, ahogy véletlenül még az időzítés is optimálisan alakult, s végül: amilyen kitűnően igazolódott az elképzelése – nos, a legnagyobb sikerének ezt tartja maga a dinasztia.

Innentől már másik történet mesél az „újabbkori dinasztia”ról”.

COMPUTERWORLD

SZÁMÍTÁSTECHNIKA

NEMZETKÖZI INFORMATIKAI HETILAP

Objektumorientált Konferencia

96/40

1996. OKTÓBER 1.

Objektumorientáltság IQSoftos szemmel

INTERJÚ

Hogy az erők megduplázódjanak

Egyetemista koromban Dömölki Bálint könyveiből sajátítottuk el az adatbázis-kezelés rejtjelmeit. Messziről már akkor is nagyon tiszteltem őt. Később, újságíróként szinte mindig megilletődtem, amikor beszélgettem vele. Éppen ezért kissé meglepődtem, amikor napvilágra került,

könységre van szükség. Ez pedig az ifjúság sajátossága. Így került a képmbe Szabó Tamás személye, aki az IQSoft „édes gyermeke”, az IQSoft indulásával egy időben, a cégnél kezdte pályáját, az utolsó másfél évben az adatbázis-kezeléssel és az objektumorientált technológiákkal foglalkozó esa-

objektumorientált irányt. Várható-e valamilyen hangsúlytolódás azzal, hogy Szabó Tamás áll majd a cég élén?
S. T.: – Az objektumorientált alatechnika a fókuszban marad, mert a szakmai tendenciákat figyelembe véve ebbe az irányba megy a világ, meghatározónak kell lennie az IQSoftnál is. Emellett úgy

kell állnunk. Sőt szeretném, hogy ahol arra van szükség, ott az IQSoft kereskedelmi, marketinges irányultságúbb lenne.
– Másképp fog működni a cég igazgató-sága is?
D. B.: – Másképp akarjuk működtetni. Először is elválasztottuk egymástól az ügyvezetői, az igazgatósági és az elnö-

7

BIENER GÁBOR

Az 1988-as társasági törvény megnyitott bizonyos lehetőségeket, amelyek alapján új típusú gazdálkodási feltételek mellett tervezhette a jövőt az SZKI-ból kiválni szándékozó szakembercsoport. De '89 végéig (egy év során) Magyarországon csak igen kevés használható tapasztalat gyűlhetett össze a pénzügyi folyamatok követését, finanszírozási kérdések megválaszolását illetően, márpedig ezzel valakinek foglalkoznia kellett minden induló vállalkozás esetében. Biener Gábor emiatt került látótérbe, és azért alkalmazták, hogy végezzen előzetes számításokat, derítse föl, mit lehet elintézni a kezdeti időkből külső munkával a bérelszámolás, könyvelés, tb-ügyintézés stb. területeken, továbbá szerezzék meg a biztonságos induláshoz a pénzt és a befektetőket. Közgazdász lévén, rendelkezett bizonyos kapcsolatokkal; ezek révén elindulhatott, tudta, hogy kihez lehet fordulni.

Az SZKI 50% fölötti tulajdon birtoklásához ragaszkodott, az osztrák üzleti partner, a Zentralsparkasse und Kommerzbank AG által vállalt 25%-os tőkehányad mellé – be kalkulálva a leendő dolgozók igényére és „tehetségére” méretezett 10%-nyi tőkerészt – azonban még kellett egy részvényes a maradék 10%-ra. Biener Gábornak sok futkosás után sikerült bevonnia az Általános Vállalkozói Bankot az Intelligens Software Rt. alapításába, és további papírmunka és némi „aprómunka” (dolgozói részvények ellenértékének beszédese – banki ügyintézéssel) után sikerült január végén beadni a cégbírósághoz a formálisan 1990. I. 1-én megalakult részvénytársaság alapító okiratát. A bejegyzéshez még két hónapot kellett várni, de közben már belendült az igazi munka: fölvettek egy könyvelőt, így ketten látták el (papír alapú kartonozással) a könyvelést és vitték a pénzügyeket.

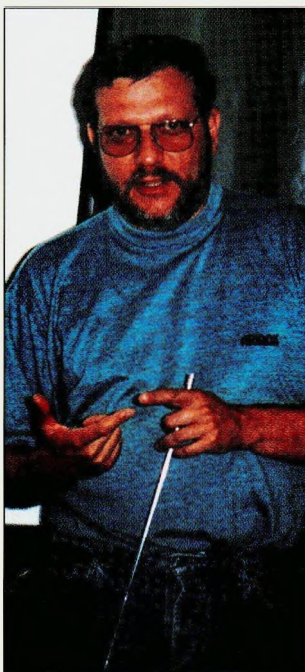
Ez a kőkorszaki módszer, noha egy ilyen – magas szintű informatikában, számítástechnikában utazó – cég esetében meglehetősen furcsa volt, azért lehetett eredményes még egy darabig, mert mindössze az osztrák banki fejlesztői és az Oracle-forgalmazási munkát kellett kísélnie. E tevékenységi területek elég egyszerű, kétpólusú feladat-szerkezetet adtak a gazdasági folyamatok követéséhez, de már felkészültek rá, hogy bonyolódni fog. Először a 91-es év zárlatára gondolva egy könyvelőprogramot szereztek be, amelyet egyetlen programozó készített, akit azonban elég nehezen lehetett elérni. Emlékezzünk: akkor még nem volt otthon mindenkinek telefonja, nem beszélve a mobilról, mert az még egyáltalán nem létezett. A lényeg az, hogy a 92 májusi zárási határidő előtt „pillanatokkal” egy vírus elkezdte az adatokat pusztítani, és ezért veszélybe került minden. A fickót elő kellett keríteni, és erre nem maradt más lehetőség, mint a nem pontosan ismert lakóhelyének közelében, egy óbudai csomópontban leállni a kocsival, és Biener Gábor mint „vadász ül hosszú, méla lesben”... S ahogy az kell, az alkonyat végre meg is hozta a vadat! Egész éjjel dolgoztak, de megoldották a problémát.

Az első év letelte után, a szinte eufórikus, „a magunk urai lettünk” hangulatában meg lehetett állapítani, hogy jó úton járnak: a szürke-állomány középpontban tartása, a demokratikus szellem megőrzése máig megmaradt az akkortájt kb. 30 fős társaság vezetésének alapelveként. A kétszintű igazgatóság Dömölki Bálint ügyvezető elnöki irányítása és három helyettesének operatív közreműködése mellett rugalmas, gyors döntésű szervezetet mozgatót. 93-tól kezdve azonban a kétpólusú szakmai felállás

helyett már sok területre kellett megosztani az erőket, és '96-97 fordulóján már – egyebek mellett a jóval nagyobb létszám miatt is – szükség lett a szakmai tagozódást tükröző osztályszerkezetre és az ehhez rendelt érdekeltségi rendszer bevezetésére.

Ezáltal újabb vezetői szint is képződött, s a hamarosan bekövetkező igazgatóváltással együtt már egy más korszakát hozta el az IOSOFT kibontakozásának. Mindent természetesen a pénzügyi, számviteli folyamatok, valamint gazdasági mozzanatok befolyásolták, ugyanakkor az e szakterületeken folyó munkával követték és támogatták is. Így időközben a Biener Gábor hatáskörébe tartozó tevékenységek kapcsán szintén elkerülhetlenné vált a korszerűsítés és létszámnövekedés. Az 1991. augusztusi tőkeemelés óta, majd az 1992. júniusi ÁVB-s banksődöt követően – ami pénzügyi vonatkozásban a cég „legforróbb nyarává” tette az akkorit – még sok izgalmas manőverre került sor, amíg odáig kanyarodhattak. Sőt, ezek a hol éles, hol tágas kanyarok azóta is jellemlik a terepen az IOSOFT vagyoni és pénzügyi történelmét.

Elejétől nézve ezt a nyomvonalat: 19,8 mFt-tal alakultak, 1991 augusztusában 4 mFt-os tőkeemeléssel alaptőkéen felüli vagyont képeztek. Erre főként azért kerítették sort, hogy aki azóta jött a céghez, juthasson részvényhez, és 1 mFt-ot ingyenes részvényjuttatásként azok kaptak, akik a legtöbbet tették a cégért – ezt testületi határozat támasztotta alá. A manőver által a dolgozói hányad aránya javult az eredetihez képest. Azonban hamarosan – rá egy háromnegyed évre – bekövetkezett a résztulajdonos ÁVB csődje, és a kerek azonnal ingoványos talajra futottak. Biener Gábor számára ez a legemlékezte-

Ez elment vadászni, ez meglőtte... '99-Lengyeiltóti

sebb az IQSOFT-tal kapcsolatos élmények közül.

Annakidején, az Rt. alakulása-kor a bank ugyanis kikötötte, hogy minden pénzmozgásnak rajtuk keresztül kell haladnia. A miniszteri csődbiztos kiküldése a bank élére tehát azt is jelentette, hogy az IQSOFT nem férhetett hozzá a pénzéhez. Mivel előjel nélkül, gyanútlanul változott meg hirtelen a helyzet, továbbá nem lehetett tudni, hogy meddig tart a PM részéről a vizsgálat és milyen eljárással szabadulnak fel a zárolt keretek, valamint egyáltalán mi lesz a pénzekkel – „hú, ez tényleg meleg néhány hét volt...” – mondja Biener Gábor. Ő kora reggelektől késő délutánokig állt sorba, nyomult a „tűzközelbe” – mármint a miniszteri biztos véletlenszerű megjelenésének 50 négyzetméternyi körzetében a feltételezhető legjobb startpozíciót adó talpalatnyi földre – néha ugyanis kifizettek valamennyi pénzt -, a kánikulai hőségben szinte párologó sors társak közé. Hosszú és idegörlő napok után végül az IQSOFT is megkapta a pénzét, veszteség nélkül.

Visszatérve a nyomvonalra, a '92-es év még tartogatott valamit: szeptemberben az ÁVÜ kötelezte a gyengélkedő SZKI-t a részvénytárcsák eladására, így az intézet IQSOFT-os többségi tulajdonát is meghirdették, és csak az egészre lehetett pályázni. Meg kellene azt szerezni, gondolták az IQSOFT vezetői, részint a vezetőség számára, részint azoknak a dolgozóknak, akik szeretnének részesülni belőle – no igen, de vajon mennyi az anynyi? Nem lehetett ugyanis tudni, hogy az eredetileg 12,6 mFt-os részre milyen alsó értéken fogadnak el vételi ajánlatot, és hogy lesz-e még érdeklődő.

Közben még arra is gondot kellett fordítania Biener Gábornak, hogy új helyet keressen a társaság-

nak, mert az Iskola utcai bérletet fölmondta az SZKI. A hely a Teleki Blanka utcában találtott, de ez a bérlemény személy szerint Biener Gábornak főként kellemetlenségeket juttat eszébe: azokat az ellenérzéseit, amelyek a bérbeadóval kapcsolatos örökös huzakodások miatt erősödtek föl, mert a tulaj nem sok ráfordításra volt hajlandó, és csak a minél nagyobb hasznot kívánta bezesbelni.

A márciusi költözést fölgyorsuló események feledtették: áprilisban megalakult a dolgozók pénzét kezelő IQ-Management Kft., és ez adta be májusban a pályázatot az SZKI-s részvények megvásárlására. Hosszas alkudozás után júniusban megszülehetett a szerződés, miszerint az SZKI eladja az 54%-os IQSOFT-részvényhányadát az IQ-Management-nek.

A tulajdonosi arányok következő nagyobb változásához előzetesen kisebb tranzakciók vezettek. A Westdeutsche Landesbank, meg akarván szabadulni a számára csip-csup részvényektől, eladta az IQSOFT-os részvényeit egy karlsruhe-i számítástechnikai cégnek, az ISB-nek, amelyből később, 1997-ben az egyik rész tulajdonos magánemberként kivásárolta az egész hányadot, vagyis a mintegy 3 mFt értékű csomagot. (Noha szakmai együttműködésre nem sikerült módot találni, a német magánszemély a felügyelő-bizottságnak tagja volt.) Közben a Bank Austria is megvált az IQSOFT-os részvényeitől, ezek a leányvállalatoknak a birtokába kerültek. Amikor azonban ez utóbbi, a Data-service Gmbh is úgy döntött, hogy eladja a tulajdonrészét, az időközben már megerősödött IQ-Management képes volt megvenni azt. Így kb. 80% lett a tulajdoni arányuk, és mivel az IQSOFT maga nagyon alultőkésített volt (mindössze 19,8 mFt volt az alaptőkéje),

fel kellett vetni a külső tőke bevonását, ami most már nem fenyegetett veszélyes aránycsökkenéssel, hiszen a 4/5-ös hányadból lehetett mit engedni.

A fentiek után és valószínűleg az IQSOFT fokozódó szakmai tekintélyének köszönhetően '98 végétől különböző ajánlatokkal főként multik és inkább hardveres cégek keresték meg a vezetőséget, hogy tárgyalásokat folytassanak: mit lehetne együtt kitalálni, legyenek kizárólagos partnerek, stb. Hosszas, rendkívül alapos és szigorúan titkos tárgyalások után '99 márciusában egy sajtótájékoztatón bejelentették a szándéknyilatkozat aláírását a KFKI holding és az IQSOFT Rt. közötti rész tulajdoncseréről, amelynek eredményeként a KFKI Számítástechnikai Rt. 51%-os részesedést szerzett az IQSOFT-ban.

A gazdasági igazgató büszke lehet arra, hogy a 10 év során „átvészelt” ellenőrzések egyike sem tárt fel egyetlen komoly hiányosságot sem. A revizorok vizsgálták a társadalombiztosítási és a nyugdíjjáru-lékokat, még rajtaütésszerű munkaügyi ellenőrzést is kapott a cég, volt az APEH által elvégzett – öt évre és minden adónemre kiterjedő – revízió, voltak havi áfa-vizsgálatok. Így a legnagyobb sikerének ezt tartja: eljutottak – a pénzügyi társaság hibamentes munkájának is köszönhetően – a 2000. évig. Mármint az IQSOFT jutott idáig. Hogy talpon tudott maradni a cég minden körülmények között, és amiatt embert nem vesztek el, mert mondjuk nem tudtak volna időnként vagy időszakosan fizetést adni.

'95 végén különösen súlyos volt a pénzügyi helyzet, és ez elég sok energiájába került Biener Gábornak, mert haladékot kellett kérnie, megállapodást kicsikarnia, a szállítókkal egyezkednie stb., és végül fél év alatt ledolgozták az adósságot.

Akkor kellett rádöbbsenteni az embereket – még a vezetőket is – az erőforrás-gazdálkodás mint szemlélet fontosságára, az elszámolások szükségességére, az érdekeltség összefüggéseire. Ez „történelmi okokból” nem volt divat a régiek körében. Az említett sikerek párhuzamos összetevője az is, hogy mindeközben azt is el kellett érni, hogy az emberek ráérezzenek a pénzügyi terület szerepére: nem az akadályoztatás lényeg, nem csak a könyviteli előírásokat kell betartani, nem a bürokratikus kellékek a fontosak, hanem az, amit a juttatások fejeznek ki, és hogy adni úgy kell és lehet akárkinek is, hogy a végén mindenféle szabálynak meg kell felelni. Ez főként a középvezetői szinten jelent harcot.

Az idők során lassan megváltozott a „csapat” jelentése, de azért még érvényes a fogalom. Gyakran feltörnek részérdekek, akadnak belső konfliktusok. A vezetők próbálják úgy irányítani az eseményeket és a dolgozókat, hogy az eredő az IQSOFT szempontjából minél jobbat mutasson. De az biztos, hogy aki a csapatmunkában érzi jól magát, aki maximálisan partner tud lenni akár saját szűkebb területén, akár a vezetésben, még mindig élvezheti ezt a lehetőséget, talál ehhez társakat. Biener Gábor úgy látja és vallja, ehhez azzal is hozzájárultak néhányadmagával, hogy mindig keresték azokat a lehetőségeket, amelyek a munkán kívül is

segítenek az emberek összekovácsolódásában, és hogy egyéneként is érezzék: egy kulturált ember igényelte színvonalon vannak. Szeretné, ha ezt a 20. évfordulón is elmondhatná magáról minden akkori IQSOFT-os, köztük Ő is. Legalább az első tíz évhez hasonló anyagi és morális háttérrel kívánna, részben mint munkavállaló, részben mint kistulajdonos, és ehhez a maga hozzájárulását is.

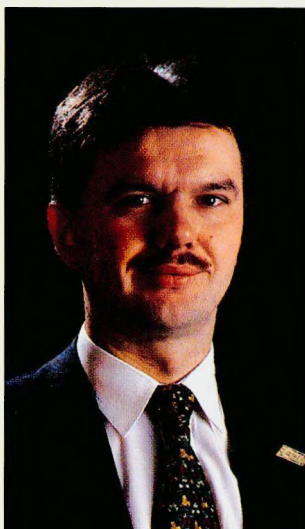
A reményekről még annyit, hogy jusson el odáig a cég, amit a külföldi (mondjuk EU-s) hírnév is fémjel: ha egy bécsi vagy párizsi végzős informatikusnak pár év múlva megemlítik az IQSOFT-ot, ismerje azt, mint ahogy ez itthon már ma természetes. Hazai terepen pedig azt szeretné, hogy a konkurenciának egyre-másra a Versenyhivatalhoz kelljen fordulnia panasszal, hogy az IQSOFT már megint elvitte az üzletet előlük!

AZ IDŐK SZÁMÁRA LASSAN MEGVÁLTOZOTT
A "CSAPAT" JELENTÉSE, DE AZÉRT
MÉG ÉRVÉNYES A FOGALOM

SZABÓ TAMÁS

Van valaki, aki Amerika helyett az IQSOFT-ba jött! Micsoda megérzés... – mondhatnánk most, hiszen már tudjuk, hogy Szabó Tamás amerikaián gyors, fényes karriert futott be itt, Közép-Európában, méghozzá pontosan az IQSOFT-nál. 5 év alatt történt mindez: Oracle-kereskedőből később olyan osztály vezetőjéne neveztek ki, amelynek egyedi alkalmazásfejlesztés és adatbázistermékek forgalmazása volt a feladata, közben IQSOFT-részvényessé vált, majd „rövid úton” a cég ügyvezető igazgatója lett. Erre a „rövid útra” azért is jó hosszasan emlékezni, pontosabban az előzményeire, hiszen tulajdonképpen ezekből áll össze a szakmai fejlődés és karrier története. Nos:

Kezdve a végén, a '96-os évi eredmények olyan jók voltak (30%-os bevételiterv-túlteljesítés), hogy Szabó Tamás nyugodtan nézett a következők elé, s még bizonyos előrelépésre is gondolhatott távlatilag. Mint vezető is már kiállta a próbát: 10 fős osztályán 7 ember foglalkozott az ügyfelek kívánalmait GUPTA alapú eszközökkel és OO technológiával kielégítő fejlesztésekkel. Ő akkor 29 éves volt, és a kereskedésen kívül a vezetői teendők kötötték le. Valami aprósággal ment be Dömölki Bálinthoz, előzőleg már éppen készült hazafelé, szólt is a feleségének, hogy mindjárt indul. Bálint azonban előadta, hogy ki akar vonulni az operatív teendőkből, és egy fiatalabbnak fogja átadni az ügyvezetést – éppen Szabó Tamásnak. Hát, „megállt bennem a lélek” – mondja a még mindig igazán ifjú utód. „Megdöbentető percek voltak az életemben, végigfutott bennem érv és ellenérv, de végül azal döntöttem el a dolgot, hogy ilyet nem hagyok ki. Ha nem én, akkor ki lesz – esetleg külső ember – az új

főnök? Jó az nekem? Végig önálló lehettem eddig, a korlátok között azt csináltam, amit akartam, konkrét utasítást soha nem kaptam, szabad kezem volt ... Mindent összevetve: elvállalom!”

1997. január végétől az IQSOFT-on belül már mindenki tudta a nagy újságot, de csak a közgyűlésen jelentették be, tehát májustól lett publikus. Így hát ez a kinevezés valóban „rövid úton” ért célba, de az egész akkor, Dömölki Bálint szobájában annyira váratlan volt... Azon a bizonyos délutánon, amikor végül is Szabó Tamás hazaérkezett, a neje úgy reagált a büszke mentegetődzésre, hogy „Legalább valami jobbat találhatnál ki, miért késtél félórányit!?” – aztán mégis elhitte.

No, de vissza Amerikához, illetve a kezdetekhez. Már Debrecenben eldőlt a fő irány, ahol ugyan programozó matematikus szakon tanult Szabó Tamás, de másodév táján rájött, hogy az informatikánál jobban érdeklik a gazdasági és pénzügyek. Évfolyamtársai programoztak szabadidejükben, míg ő – noha tiszteséggel elvégezte a szakot – közben képezte magát: angolt és közgazdaságtant tanult. Nem is „csak úgy”, hanem a SZÁMALK szervezte 2 éves, nem közgazdász végzettségüknek szánt, távoktatással másoddiplómát adó iskolában (az OBS-ban), az elmélyülés helyéül pedig egy átalakított templomot választva, amely egy színvonalas környezetű varázsolt zenéi könyvtár volt éppen. '91-ben a KLTE-s végzés és az esküvője után Szabó Tamás az Egyesült Államokba invitáló meghívóval a zsebében várta a vízumot, és nemigen érdeklődött az itthoni lehetőségekről.

Hiába teltek a hetek, nem kapták meg az ifjú házaspár a beutazási lehetőséget, mert a követségen nem látták biztosítva, hogy vissza is fog-nak jönni. Közben már szeptember is eljárt, a többiek rég elhelyezked-

Klub az objektumorientált technológiáért

Január 17-én alakult meg az Objektumorientált Fejlesztők és Felhasználók Klubja (OOFFK).

amelyeken a résztvevők megismerkedhetnek az OO eljárással, információhoz juthatnak az azt

lógjáról is közléseknek elektronikus információkat: hamarosan olvasható lesz például egy szó-

PIAC

KFKI-IQSoft

Nem kényszerházasság

Sok kérdés merül fel a KFKI-IQSoft fúzió kapcsán. Ezekre igyekeztünk megtalálni a választ az IQSoft vezetőivel: Dömölki Balinttal, az IQSoft igazgatótanácsának elnökével, Szabó Tamás ügyvezetővel és Sipka Júlia kereskedelmi igazgatóval.

Minden átfedések adat lesz. szító terület. Együtt lehetnek le Valóságos területén ugyanannak mazója. I sok során

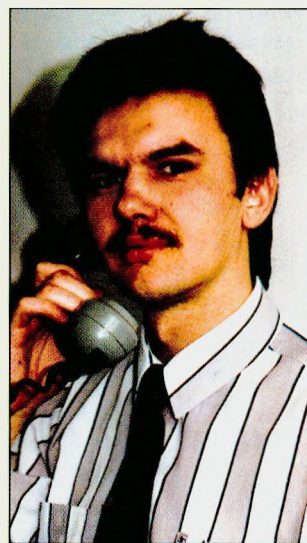
tek, és akkor kért csak tőlük tanácsot. Javaslataik között ráakadt az SZKI-ra, amelynek egyes társaságainál azonnal kellett volna fejlesztő, de csak az IQSOFT kecségtette a kereskedői munkakörrel, igaz, hogy későbbi kezdéssel. Ide „igazolt” – és végül ez lett a „tisza Amerika!” Jóformán véletlenül. Mégis sorsszerűen.

Az Oracle-ügyfélkörben lényegében ketten kereskedtek, és mivel a főnöke, Sipka Júlia értelemeszerűen a néhány legjelentősebb vevőre koncentrált, a többiek – évi másfélszáz ügyfélből – Szabó Tamásnak jutottak. Számára az volt fontos, hogy az igények értelmezését segítse, tehát szakmai szempontok vezéreljék az ügyfelekkel való foglalkozást, s ilyen felfogású minőségi kiszolgálás jellemezze az eladást. Ez valószínűleg hozzájárult az Oracle-termékek mára jelentős dominanciájához; a fő konkurenseket (Sybase, Informix) '93-ra lekörözték, és azoknak az eredetileg közel hasonló nagyságrendű piaci részesedésével szemben az Oracle-termékeké jóideje már tízszeres. Alapszokt ugyanis nagyon nehéz váltani a felhasználóknak, mert az átállás a szakemberek átképzésével együtt 1 évet is kitenne, ezért nem szoktak belemenni ilyesmibe, de az új (és jó) verziókra annál inkább törekszenek. Ezért lett döntő az a két első év, ami egyébként Szabó Tamás számára remek betanulási időszaknak minősült: beelátott egy multi tevékenységébe, és kereskedői rutint szerzett, a végül összesen cca. 350 ügyfél mindegyikével kapcsolatban volt.

Az üzlet lecsapolása az Oracle Hungary által 1993 közepén ezért volt súlyos veszteség, de valamelyest föl lehetett rá készülni. A GUPTA-termékszalád fejlesztőeszköze illeszkedett az Oracle-éhez, de akkor jobb és korszerűbb – Windows alapú – volt, és így a kész megoldások, kulcsrakész rendszerek irányából mutat-

kozó keresletre optimális kínálattal tudott az IQSOFT reagálni. Maradt mint legjobb az Oracle adatbáziskezelője, ami köré GUPTA alapú fejlesztőeszközökkel dolgozva elváltalták az egyedi igények kielégítését, és ez lassan pótolta a '93 nyaratól mérhető, drámai bevételekiesést. Az akkor ősszel belépő Németh Miklóssal, aki a GUPTA és az OO technológia guruja lett, sokat lendítettek az országos elterjesztés ügyén. Szabó Tamás számára ekkortájt kezdődött az igazi kereskedelmi munka, vagyis hogy eladhatott a termékekhez kapcsolódó fejlesztéseket is. Így alakulhatott ki és bővíthetett a fejlesztői gárda, és amikor '95-96 fordulóján osztályokká bomlottak, az OBT-s csapat 10 fővel látta el a feladatát, immár az OO technológia alapján folyó alkalmazásfejlesztést (SQL-Windows nyelv és CASE eszközök).

Ábrahám Katiék marketing munkája nagy támogatást adott, így 1996-ban már kiteljesedett ez a tevékenység, amit a Szabó Tamás kezdeményezésére alapított OO-klub is jól szolgál. Ez az NJSZT kebelében lett megszervezve, és az érdeklődés minden várakozást fölülmúlóan megmutatkozott az első rendezvényen: csaknem 300 ember jött el, s a beállt létszám 40 körüli manapság. Ennek a klubnak a megszületése példa arra, hogy miként kell megfelelően kooperálni a szakmai részlegnek a marketingesekkel. Ő mint termékfelelős találta ki a klubot, és általában is jó iniciálékat adott a marketingnek, hogy milyen új csatornákat találjanak a célok elérésére. Ötletgyárosnak is kell lenni, és a marketing részéről meg kedvező fogadtatás és ügyes támogatás kell. Általában a nyitottság oda-vissza; ez az ismeretek átadására és befogadására vonatkozóan, a többiektől tanulás és a másokat segítség, eligazítás képességét jelenti.

“MOSOLY ALBUM”

Szabó Tamás is sok embertől kapott: mert az üzleti térfelelőn mozgott, a másik oldal bármely szakemberétől volt mit tanulnia, és ez az „átjárhatóság” most is szükséges, mert egy ilyen cégnél az informatikában mindenről csak ismeretek alapján lehet ítéletet alkotni. A tanítás, tanulás módszerét maga részéről a véleménymondásban, a véleményalkotással lehetővé váló orientációban

véli egy munkahelyen a legmegfelelőbbnek, ezt gyakorolja is. Őt is így formálták a főnökei, most pedig a vezetőtársai: hogy mivel nem értenek egyet, mi az, ami jónak tűnik, stb., és minden beszélgetésben van új információ. A közösség az önálló, az új ötletekkel előrukkoló emberekből áll, s ez a sok egyéni „adalék” mégis együtt adja az IQSOFT erős innovatív képességét.

Mert bizony küzdeni kell a piacon, ahol szerencsére most fellendülés tapasztalható, 1996 óta egyre jobb éveket zár a cég, s az ideai eredmények is látszanak már. Ezt Szabó Tamás nemcsak a maga vezetői sikerének tulajdonítja természetesen, hiszen mindenki hajtott az IQSOFT-ban azért, hogy szakmai és gazdasági téren egyaránt jóval stabilabb legyen a helyzet, mint bármikor volt. De hogy az Ő előrelátása is sokat tesz – és ez egyre előrébb látást jelent –, azt a KFKI-s fúzió remélhetőleg mielőbb igazolja. Ennek a növekedési stratégiának egyik fő támogatója volt Szabó Tamás, akinek 1988 vége után, amikor már egy teljes évi ciklust tudhatott maga mögött az ügyvezető igazgatói székben, csak akkor engedtek a „mély, hideg vízbe ugrás okozta görcsei”. Hisz egyik napról a másikra szembesült az addig egy főtémáért felelős osztályvezető az összes terület gondjaival, felelőségével. És csak azt tudta leutánozni Dömölki Bálint „működéséből”, amit előzőleg láthatott – például a cég belső életében érzékelhető megnyilvánulásait, valamint a külső reprezentációt. A többi? Az a nehéz: a tervek, irányok meghatározása. Havonta összeülnek a szakterületek igazgatóival, és ezen Bálint is aktívan részt vesz, értékeli a cég helyzetét, és a legfontosabb dolgok vonatkozásában mindenkor számíthatnak rá. Ő a dinasztia továbbra is...

Mint a hosszú távú tervekben mégis a legfelső szinten meghatáro-

zó ember, Szabó Tamás azon dolgozik, hogy a leghatékonyabb üzletszerzés háttéréül kellő méretre nőjön a cég, és folyamatosan a szakmai élvonalat képviselje. Jelentős szerepet kellene kapni az exportmunkának; azt szeretné, ha ez 30-40%-át hozná a bevételnek. Mivel Magyarország csak bizonyos távolságból követi a Nyugatot, viszont az IQSOFT a szakmai fejlődésben nincs lemaradva, a hazai piachoz képest elől jár. Az IQSOFT egyes technológiáira még nem érett a piac, a tudás viszont megvan, következésképpen el kell adni magukat Nyugatra.

Nos – hátha mégis „Amerikába” vezet a jövő? Tudjuk, a vezetőn is múlik...

SZEREDI PÉTER

Egy pályáivnak akár vetülete is lehetne egy olyan vonal, amelynek az elején, 1966 tavaszán a Transvill kultúrtermében (Angyalföldön, a Csata utca 8-ban) egy „Ki miben tudós?” vetélkedő zajlik... Az eseménysorozat matematika-tornájának nyolcad-döntője mint diszkrét pont szerepel, koordinátaival természetesen. Ezek pedig: Szeredi Péter, aki harmadikos gimnazista, és itt sajnos kieső, nem jut tovább.

A vonal azonban emelkedve vezet, és már egy év múlva, az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen megszerezte 3. díjon „megugrik”, majd más, egyre jelentősebb érmek után Akadémiai Díjon és Állami Díjon halad át. Programozói, szoftverfejlesztői, számítástudományi teljesítményeken keresztül fut tovább, eközben 90 óta az IQSOFT-hoz köti – majd azon belül a Kutatási osztály élére emeli – a jó ideje már nemzetközi munkásságában is neves specialistát. És aki mostanában – akkor, amikor tavaly, az év végéhez közeledve a cég beköltözött a KFKI-csoport tagjaihoz rendelt irodaházba – „visszatért a Csataba...” Mellesleg Ő azt reméli, hogy az alkotói közösség munkakörülményeit tekintve az idáig belakott környezetek közül ez a telephely válik majd be a legjobban.

Szeredi Péter pályáján tehát „a Csata hevében” is, ahogy mindvégig az IQSOFT-nál, jobbára zavartalanok az alkotói folyamatok. Noha éppen akkor jött haza párévnnyi angliai tudományos munka után, amikor a rendszerváltás utáni piacosodó szemlélet a csak nemrég szerveződött Intelligens Software Rt.-t új felfogású gazdálkodásra indította, nem kellett feltétlenül és gyökeresen megváltoztatnia kutatói létformáját. A vezetőség egyetérté-

sével hozott döntésnek, miszerint megmaradhat főként kutatónak – úgy, hogy azért a logikai programozás felségterületén belül megpróbálják megkeresni azokat az „aranylő” mezőket, amelyek művelése több-kevesebb hasznot is hozhat -, hosszú távon rendkívüli a jelentősége. S hogy ez az elmúlt 10 év távlatából és 10 évre előre is pillantva jobban érzékelhető legyen, hátrakanyarodunk legalább a Prolog nyelvvel kapcsolatos kezdetekig. (Fő kutatási területe egyébként is a logikai programozás, lényegében 1975 óta ennek a területnek a művelése foglalja le. PhD témája szintén ebből a körből való volt; a disszertációt a BME-n védte meg 1998-ban.)

A szoftverfejlesztésben Szeredi Péter már korántsem volt kezdő, amikor 1975-ben, a NIM IGÜSZI-ben megismerkedett a Prolog nyelvnek egy franciaországi készítésű értelmező programjával, és attól lényegében független módon megismerkedett a hazai gépi környezetre adaptált interpretert. Ez felpezsdítette az alkalmazások irányából is az érdeklődést, amivel párhuzamosan a Prolog rendszer továbbfejlesztése szükségszerűen folytatódott. Ez a munka 1979 elején átvezette Szeredi Pétert a Dömölki Bálint által irányított Elméleti Laboratóriumba, az új moduláris Prolog megvalósításának SZKI-n belüli műhelyébe, és ott a később már MProlognak nevezett rendszer tervezését kapta meg fő feladatául. Dolgozott, maradt az ELL munkatársa, s ennek okán később, IQSOFT-os alapítóként lett a mai diasztia tagja.

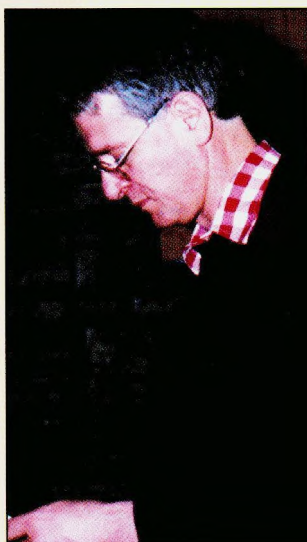
A Prolog a 80-as években az 5. generációs japán projekt miatt kapott kiemelt figyelmet, s mivel Magyarországon erős volt a matematikai háttér, tehát voltak művelői a számítástudománynak, benne a logikai programozásnak – sőt: eleinte még a finanszírozással sem volt gond -, az

eredmények nem maradtak el. Az MPrologot '82-ben már eladhatták Franciaországban, majd Amerikába is eljutott, ott is elkezdődött a piaci szereplése, továbbfejlesztése, illetve az eredeti alapokon való megújítása. A '90-es évek elején ért véget a japán projekt, és miután nem hozta meg a várt eredményeket, az MProlog hullámvölgybe jutott. Mára a Prolog beállt a „közönséges” nyelvek közé. Mindeközben viszont bejött a kutatás és a szoftverfejlesztés területén foglalkoztatott IQSOFT-osok látókörébe ez, az, amaz – például az OOT világa rajtuk keresztül a céghez -, valamint a hatékonyabb irányt jelentő Constraint Logic Programing alapján fejleszhető újdonságok.

A logikai programozás maga mint alap gondolat igen termékeny, vezérli azóta is a kutatásokat, a folyó fejlesztéseiket is. Nagyon röviden erről itt annyit, hogy abból indult ki az egész, miszerint a matematikai logikát lehessen programozási nyelvként használni. Az ilyen programozási nyelvnek a végrehajtási mechanizmusát tételbizonyítási módszerek, algoritmusok szolgáltatják. Ebből fakadóan a kapott nyelv magasszintű, deklaratív (leíró, kijelentő) jellegű, és ez a tulajdonsága nem kötődik a Neumann architektúrához. Ennek következtében sikerült végül is az évek során szoftver szinten a párhuzamos feldolgozás követelményeinek megfelelni, például folyhatott az Aurora nevű, vagy párhuzamos Prolognak a kifejlesztése, ami angol, svéd és amerikai kollégákkal közösen szintén Szeredi Péter nevéhez fűződik. Ez a fejlesztés még 1988-90 között, angliai vendégkutatói időszakában kezdődött, különböző egyéb témák mellett és azokkal néhol átfedésben haladt, végül lezárult '95-ben, majd „bedolgozódott” az Eredmények a vagy-párhuzamos logikai programozás területén című doktori értekezésébe.

Visszatérve az IQSOFT-os munkákhoz, '93-ig Szeredi Péter elsősorban az Aurora projekten dolgozott, amelyben tulajdonképpen a fenti 3 társaság volt érintve, s ezek a kapcsolatok később az IQSOFT életében is fontosakká váltak. 1993-ban pedig elnyertek egy, az Európai Unió által meghirdetett pályázatot a Copernikus néven ismert, közös kutatási program keretében (a szabályoknak megfelelően több országból kerülnek össze a résztvevők – itt jelenen az IQSOFT mellett két angol egyetem), és Szeredi Péter lett a tudományos vezetője.

Ez az ún. CUBIQ projekt SICStus-Prolog és részben Aurora nyelven készült tudásalapú technológia (fejlesztőrendszer, inkább eszközkészlet) megalkotására irányult, és végül nagyon sok tanulsággal szolgált, amelyek közül a leglényegesebb az EU-beli kutatás-fejlesztési gyakorlat, a projektbeli „magatartás” megtapasztalása, az egész mechanizmus működésének kifigyelése bizonyult – mármint az IQSOFT további esélyeinek szempontjából. A '99-ben elnyert koordinátori pozíció is – tudásmenedzsment témában, a SILK (System Integration via Logic and Knowledge) nevű projektben – például ennek a tapasztalatszerzésnek a

folyománya. A kutatási osztálynak ez a legnagyobb sikere. Időközben volt még két másik Copernikus-beli kutatás – egyik az ADOORE, amely ugyancsak emlékezetes lett, hiszen ennek kapcsán teremtődött meg az OOT a cégen belül -, és még további két projekt, amelyekben egy CLP-könyvtárát és CLP alkalmazásokat fejlesztettek SICStus és C++ nyelven.

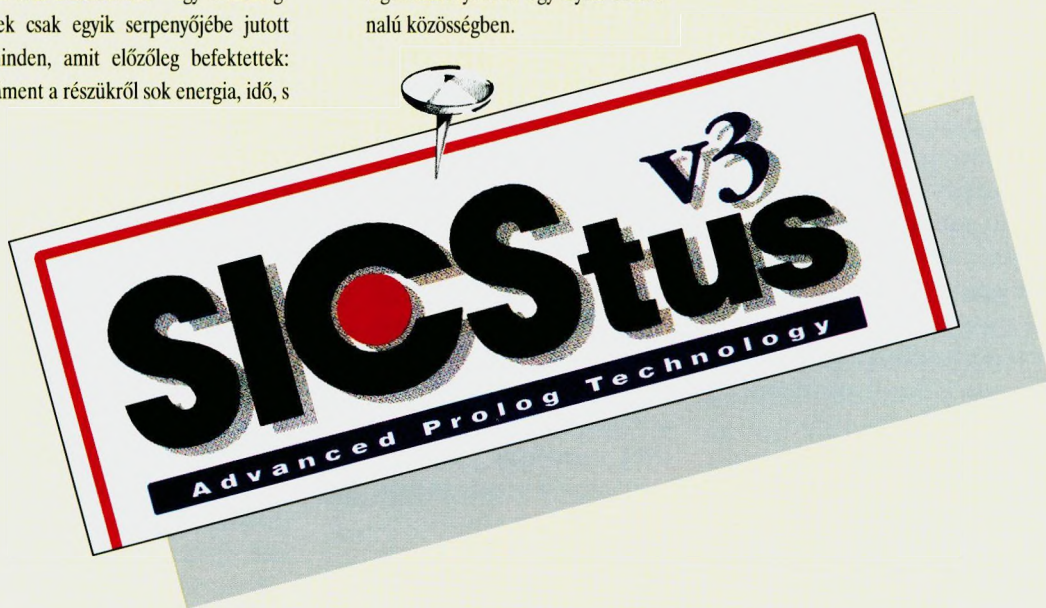
Még mindig a szakmánál maradván, Szeredi Péter, aki régóta szívesen „terjeszti a tanokat” és rendszeresen foglalkozik egyetemistákkal – '94 óta oktat a BME-n, '98 óta docens a Számítástudományi és Információelméleti Tanszéken -, jól látja a gondokat is. A logikai programozással az a baj, hogy másféle feladatértelmezést, megoldási stratégiát igényel, mint a hagyományosan begyakorolt algoritmikus programozói gondolkodás. Aki már megfertőződött az utóbbival, nehezen áll rá: 200 hallgatóból 20 érdeklődő marad. Maga a párhuzamosság pedig egyre elkerülhetetlenebb, egyelőre hardveresen, a processzoron belül próbálják megoldani a dolgot, és akkor megint odajutunk: milyen nyelven érdemes programozni? És akkor ismét csak a logikai programozás alapvető módszerei maradnak életképesek, és ezeket kell hatékonyabb következtetési képességekkel, tételbizonyítási módszerekkel kiegészíteni, és különböző operációkutatási és mesterséges intelligencia természetű eljárásokkal ötvözni. Így „néz ki” a CLP is, amivel Ő és munkatársai foglalkoznak, és ez megjelenik bizonyos olyan megvalósításokként is, amelyek hagyományos nyelvekbe vannak beépítve.

Van tehát piac is, továbblépés is várható, de nehéz egyensúlyozni egy profitorientált cégnél, ahol '96 óta Szeredi Péter osztálya is profitcentrumként egzisztál. Emiatt különösen fontos, hogy az IQSOFT befogadja

és benn is tartja az ilyen különöket, mint ők, akik hajlamaik szerint nem közvetlen üzleti szempontok és szemlélet alapján dolgoznak. Pedig olyan eset is akad, amelyik balul ütött ki: például volt egy EU-projekt, amelyben a belga partner csődbe jutott a már hosszasan és alaposan előkészített munkák lelegején. Ezért a dologból nem lett semmi, folytatásról sem lehetett szó – így a mérlegnek csak egyik serpenyőjébe jutott minden, amit előzőleg befektettek: ráment a részükről sok energia, idő, s

Gábor veszi át a kormányt az osztályon, a többieknek pedig néhány munkát kell vinni tovább. Egyébként remélhetőleg nem volt kibíratatlan mint vezető, mert a stílust az általa választott házi példaképektől, ilyen szempontból főként Langer Tamástól leste el, mondhatni utánozta azt a gyakorlatot, miszerint a meggyőzés és az érvek kölcsönös iterációja a legeredményesebb egy ilyen színvonalú közösségben.

Szeredi Péter bízik magában, most átmenetileg „elhagyott” munkatársai-
ban, abban, hogy Umann Gábor jól csinálja majd a dolgát, valamint és elsősorban az IQSOFT egészének és részeinek további színvonalas létében, amire – mint mostanáig – ezután is pozitív befolyással kíván hatni. Mást nem is kíván, mint az iméntiek summázatát, vagyis: hogy „Ugyanígy tovább!”

az ellentételezés elmaradt. Ezt a kudarcot is csak jó csapatban lehet „túlélni”, és az IQSOFT tényleg az volt. Mostanában már inkább az igaz, hogy több csapatra bomlik, de ez szükségszerű: a fejlődés miatt muszáj dekomponálni a régi egysége(ke)t még tovább, több hierarchiaszint mentén, de a szellem így is megmaradhat, csak vigyázni kell rá.

Speciálisan az MProlog korszakára igaz maradéktalanul, hogy az nagyon is csapatmunka volt, méghozzá Szeredi Péterrel a közepén. Aztán volt Ő magányos is, később pedig ismét „kapitány”, de ez már az üzleti terhekkkel is együttjárt. Most megint félrevonul egy időre, kivívott magának bizonyos fokú alkotói háborítatlanságot. Ez nagyon fontos időnként, és most meg lehet oldani: Umann

LANGER TAMÁS

Az IQSOFT megalakulása óta Langer Tamás az egyik vezető, az operatív feladatok megosztása szerint a műszaki igazgató. Más fogalmazásban az erőforrások – legyenek azok technikaiak vagy emberiek – felügyelete, működtetése, fejlesztése tartozik elsősorban az Ő vezetői felelőssége körébe. (Azért „elsősorban” és nem kizárólagosan, mert a cégnél a vezetés is csapatmunka, amiben persze a személyiségek egyéni erőtere hatással van a többiekre, de a napi gyakorlatban az önállóság megkívántatik.) Ami a fentiekén kívül még Langer Tamás vezetői feladata: az egyedi alkalmazásfejlesztések cégen belüli legfelsőbb szakmai felügyelete.

A szervezeti és vezetési hierarchia felső szintjein hozandó döntések és a végrehajtásuk vonatkozásában Langer Tamás inkább a kiegyensúlyozó – műszaki analógiával élve: bevisz egy csillapítást a vezérkar rezgésébe. Látszólag főként a részleteket, a peremfeltételeket feszegeti, végül azonban a komplex jelenségek alaposabb megfontolását eredményező magatartása már egy rövid személyes kontaktus során is domináns. Figyelemre méltóan fölerősödik ez a különös balanszképesség Langer Tamás fiatalos megjelenésének ellenpontja által – ami így, együtt és mindenestül vezetői alkatának és módszereinek egyaránt valószínűleg a legfőbb jellemzője.

1984-ben az SZKI-s Elméleti Laboratórium MProlog-os fejlesztései vonzották Langer Tamást a SZÁMALK-ból néhányadmagával (az ott szintén szoftvertechnológiával foglalkozó kollégákkal együtt) a Dömölki Bálint jegyezte műhelybe. Az MProlog még életciklusának fölmenő ágában volt (gazdaságilag), néhány év múlva ez már átfordult.

Langer Tamás kötődése – az eredeti MPrologos gárdához és a személyesen régóta tisztelt, vezetői stílusát tekintve példaképnek választott főnökéhez – erősebbnek bizonyult a hívásoknál. Így '88-tól már együtt gondolkodtak a kilábalásról: hogyan lehetne szakmailag is megalapozottan kilépni a „beszorult” helyzetből, és milyen formában kellene?

Amikor pedig az egész SZKI-ra vonatkozóan Nárái Zsolt igazgató fölismerte, hogy ha nem is minden Laboratórium menthető meg, talán mégsem lesz azonnali az összeomlás, nem teljesen reménytelen a jövő, ez a kompromisszum megoldást is hozott. Akik képesek túlélni, azokból képződjön és maradjon meg néhány mag – ez volt az egyetlen kiút, s akkor, '89-ben végtére is ez már megnyilatott. Az Elméleti Laboratóriumosok kiválását úgy készítették elő, hogy – mivel az alapító tagok gyakorlatilag vállalkozói múlt nélkül léptek ki az önállóan gazdálkodók világába – Nárái ausztriai személyes kapcsolatainak kiaknázása által is segítséget nyújtott Dömölki Bálintnak a sokrétű tranzakciók levezetésében. De a gazdálkodást már „egyedül” kellett az új menedzsmentnek megtanulni, és noha Biener Gábor legalább pénzügyi szakember volt, Sipka Júlia pedig eredetileg közgazdász, mindössze a szocialista vállalat gazdasági tapasztalatok voltak mögöttük.

Egyáltalán: bevétel, kiadás, hogyan fog ez alakulni? Minden apróságon spóroltak eleinte, fénymásolópapíron és hasonlókon is. A kezdeti óvatosság után megállapíthatták, hogy tapasztalatlanságuk ellenére elég jól gazdálkodtak: a majdhogynem hasraütéssel, sacra megállapított éves tervek számai meglehetősen pontossággal bejöttek. Két-három év kellett ahhoz, hogy kialakuljon egyfajta biztonság; Langer Tamás például jó ideje már „zsigerből érzi”, hogy mit lehet megengedni és mi az, amit

nem – saját hatáskörében ezt el is dönti. Már éppen lélegzethez jutottak, de ilyenkor – mint általában az élet más területein is így van ez – bekövetkezett valami sokkoló esemény, ami megváltoztatta a konstellációt.

1992-93 környékén egész fényesen álltak például, amikor „levágták a cég egyik lábát”. Pedig az Oracle Hungary megalakulásában az IQSOFT-nak lehetett volna része, de ez a főrésztvevők rossz taktikája miatt meghiúsult. Akkoriban az SZKI nagyon „rossz bőrben” leledzett már, és félt volt, hogy ha tönkremegy, akkor a többségi tulajdon esetleg nem kívánatos kezekbe kerül. A bizonytalan helyzet kontrollálhatatlansággal fenyegetett, és ezért elég merészen kockáztattak, de megtették a végül is nyerőnek bizonyuló lépéseket. Többek között az egyik: akkor létesült az IQ-Management Kft. – azért, hogy megvásárolják az SZKI tulajdonrészét, méghozzá úgy, hogy semmiféle hitelt nem kaphatott a cég, E-hitelt se például, mert olyanok voltak a honi szabályok.

Azóta kiderült, hogy ez jó befektetés volt, és a dolgozóknak munkahely-megtartás is egyben. Készpénz kellett hozzá, de összejött. Így mégis kimásztak a más körülmények miatt is mélyülő gödörből, amibe hamarosan a '90-es évek közepének gazdasági vákuumja ejtette vissza a céget. A körbetartozások kora volt ez, néha 1000 Ft-os gondok nyomasztották a vezetést. Újból ki kellett találni valamit; ez az ösztönzőbb érdekeltségi rendszer bevezetése lett. Profitcentrumokká váltak az osztályok, amelyek addig csak szervezetenként léteztek, de a gazdasági önállóságuk nem volt meg, egy „nagykalapba” adott be mindenki, és onnan kapta, amit kaphatott. Ehelyett érvényesítették a továbbiakban a bonyolultabb, de egymás között is világosabb elszámolást.

Amióta a '96-os mélypont után fölfelé ível a magyar gazdaság, kö-

veti ezt az IQSOFT fejlődése is. „A mi munkánk, az IQSOFT tudása és kínálata olyan természetű, hogy a gazdasági környezet állapotát nagyon érzékenyen tükrözik a megrendeléseink, a profitunk. Most növekedési pályán vagyunk, és igazából a KFKI csoporthoz csatlakozásunk is ennek a háttérét adhatja meg. Egy 600 fős erő akár EU szinten is nagyobb feladatokra vállalkozhat, mint a mi 80-90 emberünk.” – így foglalja össze Langer Tamás azt a gondolatsort, ami a közelműltből vezet máig és tovább, s az IQSOFT elkövetkező 10 évére vetített elképzeléseit is felvillantja. Nemcsak a sajátját azonban, hiszen a vezetői piramis mindig egységes a döntések meghozatalában. Odáig mindig eljutnak a megbeszélések során, hogy a kezdetben óvatos, esetleg ellenző álláspontú fél a vita, az együttgondolkodás után legalábbis a „nem ellenzem” semleges-ségét mellétegye a határozathoz.

Nos, ez az aggályos szavazó leginkább Langer Tamás szokott lenni. Ilyen alkat; a „jobb ma egy veréb, mint holnap egy tuzok” attitűd, illetve az így jelezhető képviselet az, ami vállalható részéről. Úgy is, mint személyes jegy. Azért lényeges ez, mert ha nem is bizonyítható be (a dolgok természete és a történések visszafordíthatatlansága okán), de mégis meggyőződése, hogy talán emiatt – az Ő „fontolva haladjunk” taktikájának köszönhetően – került ki néhány csapdát a cég. Az IQSOFT csapata. Ami egy nagyon jó csapat. És Langer Tamás, aki hihetetlen szerencsésnek tartja magát egész életében olyan szempontból, hogy sosem találkozott azzal a jelenséggel, hogy ember embert bántott volna, például a „ki kit fűrt meg vagy fog megfűrni” közösségmérgező játszmákkal, ezzel a csapattal végképp azonosult.

Itt egyáltalán nincsenek alattomos támadások. Hogy ez így is maradjon,

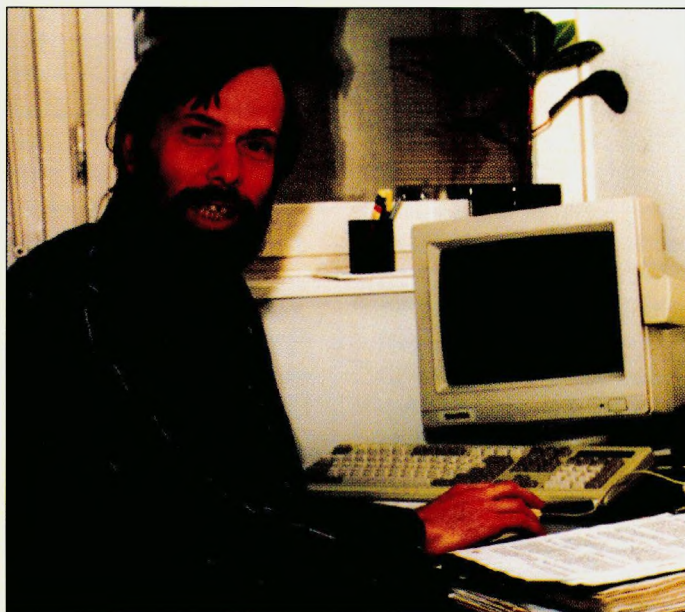
azért sokan sokat tesznek, és ő mint a vezetésben az emberi erőforrásoknak a felelőse, szintén ezért (is) dolgozik. Hogy az emberek teljesítsenek, ahhoz jól kell magukat érezniük, és ezt a stabil hangulatú munkahelyi légkör tartja fenn. Olyan legyen a „dolgozó”, ahová örömmel járnak be, ahol a lényeges tartalmakon kívül az apróságok is ezt szolgálják, mint például az italok, egyebek, szóval a „nyitott könyh”. Ezen a szemléleten akkor sem változtattak, amikor nagyon kellett takarékoskodni. Sosem spóroltak azon, ami az embereknek közvetlenül jó.

Ő azt éli meg igazi kudarcként, amikor valaki elvész a cég számára. Ez nagyon megviseli. Bármely egyéb negatívum transzformálható valahogyan, és végül a siker marad az emlékezetes, de azt igen nehezen emészti meg, ha egy munkatárs azért megy el, mert a feltételeket nem tudták olyanná alakítani, ami megtartotta volna az illetőt. Még az sem nyugtatja meg ilyenkor, ha az elvárás a távozó részéről irreális volt. Hiszen az IQSOFT kellemes hangulatú és igen jó hírű cég, és hála a kitűnő marketingnek, az ismertsége még a valódi szerepét is fölmúlja bizonyos vonatkozásokban. Alkalmazásfejlesztésben, a szoftverfejlesztési technológiák terén azonban valóban egyik meghatározója a piacnak. És még ez sem elég vonzó...? Ez az, ami nehezen elfogadhatóvá teszi Langer Tamás számára a veszteségeket, és többek között ezek elkerülését szeretné a következő tíz évben elérni. Vagyis kicsit nyugalmasabb tíz évet, egy szépen fejlődő IQSOFT-ot képzel el, és akkor is elégedett volna a végén, ha ez a második tízes összességében nem lenne rosszabb, mint a mostanáig tartó volt.

Arra nincs energiája, hogy ehhez a célhoz külön is hozzájáruljon azáltal, hogy tudását, tapasztalatait, munkamódszereit tanítás formájá-

ban adja tovább. Langer Tamás egyébként is úgy látja, hogy az emberek inkább minta alapján tanulnak, mint formálisan. Ez főként a vezetői tudás elsajátítására vonatkozik, és saját példáján is igazolva látja. Szakmai téren, valamint az ítélőképességet illetően a kollégák közül Szeredi Pétert tiszteli, vezetői gyakorlatát pedig – az életében szereplő, néhány különleges képességű főnököt véve mintaként – adaptálva és önmagához is igazítva alakította ki. Most már azt reméli, hogy akadnak majd követői.

Az idő szalad, és az időtartamok különbözősége másféle különbségeket is meghatároz. Például a leghosszabb intervallum a Teleki Blanka utcai korszak volt (6 év), és ott vált igazán színessé a cég. Az Iskola utcai 3 év nem ébreszt különösebben nosztalgikus emlékeket benne, és a mostani rövid periódus még csak annyit hozott, hogy Langer Tamás is jól érzi itt már magát, de még meg kell szoknia, és ez „idős korban” már nem megy olyan könnyen. Majd 10 év múlva talán már ez lesz a legkedvesebb telephely...

Csendélet Tamással

MI EGYSZÁRANK NINCSÜNK
ALATONOS TAMADA'SOK.

FARKAS ZSUZSA

Minden éremnek két oldala van, mint tudjuk. De az érem gurul is, és aközben folyamatosan lehet izgulni azon, hogy merre fog eldőlni. Ezt az érzést Farkas Zsuzsa nagyon jól ismeri, ugyanis ritkán fejeződik be egy-egy nagyobb jelentőségű munka (hosszas gurulás után elfekszik az érem, s csak akkor látszik, hogy „mi az ábra”). Kutatóként gondolkozni és dolgozni, egyszersmind termelni, méghozzá nyereségesen – ez a kettő együtt igen nehéz, majdnem antagónisztikus, és ezért inkább valamelyik oldal lesz az erősebb: a „fej” vagy az „írás” kerül fölültre. És rögvest kezdődik az újabb menet...

Ebből a „gördülékeny metaforából” most kisiklunk, hogy majd vizsztatérjünk a kellő ponton.

Farkas Zsuzsa életében az volt öszrinte az utolsó önálló döntés, amikor egy évvel a szegedi végzése után a KFKI-ból elszegődött; nem máshová, mint – képletesen szólva: egy „egyszemélyes intézményhez” – Dömölki Bálinthoz. A többi lépés (Infelor, SZÁMALK, SZKI, IQSOFT) már ennek a meghatározó szakmai elhatározásnak lett a természetes sora, mert ment Bálinttal a „világ végére is”. Ezért aztán egy ideje már úgy érzi, hogy amennyiben váltania kellene – mert ugye, azt szokták tanácsolni a karrier-szakértők: bizony ideje lenne máshol és másban megmérettetni és szintén nehéznek találtatni -, az olyan megrázkódtatással járna, mint egy válás. Valójában más személyek ugyancsak „ösi kötelekkel” fűzik ide: Szeredi Pétert és Langer Tamást még gyakornokként, a NIM IGŰSZI-ben ismerte meg, s az idők során mindkettőtől sokat tanult. (Az MProlog csoportban és később is Szereditől talán a legtöbbet, akit Farkas Zsuzsa az egész IQSOFT-ban a legokosabbnak tart.)

Máskülönben mindenkitől lehet itt a cégnél tanulni, hiszen annyi mindent nem tud az ember, és oly sok új ismeretre van szükség, természetesen nemcsak korszakalkotó valamikre, hanem kis fogásokra, más szakmák eredményeire, felismeréseire is. Nagyon jó, hogy állandóan megújulásra kényszerül itt az ember, hiszen a „nagy öregek” mellett feltűnnek mindig az olyan különlegesen tehetséges fiatalok is, akiknek a tündökléséből és ritkán némelyek buk(dácsol)ásából kell és érdemes is okulni. Talán nem mindenkinek fontos, hogy a tudását explicit átadja, de a munkával kapcsolatban – ahogy Zsuzsának is – igen. Erre mindig van lehetőség, és akinek több kell, elérí azt is (sokan tanítanak hivatalosan, hivatásszerűen).

Hideg fejfel lehet, hogy Ő is megpróbált volna másfelé mozogni, de részint nem hideg a feje, részint 1977 óta van azonos szakmai vonalon. Azóta, az ELL Dömölki vezetésű korszakának kezdete óta lényegében a pályáján, az emberi közegben és az anyagokban egyaránt megtalálja – nagyjából folyamatosan – a számítást; valószínű-e, hogy bárhol másutt mind a három dolog ugyanígy teljesül? Ezt az eshetőséget jóideje, hogy „hidegen mérlegelve” is elvetette. Így most már innen szeretne nyugdíjba menni, de az még hálistennek odébb van... – legkevesebb 10 év múlva...

Ezért inkább farolunk ugyanennyit.

1990 terepasztalán gördülni látszik az érme: a Zentralsparkasse-beli banki munka gurítja el, és 1994-ig viszi a Z-Expert-tel továbbhajtott lendület... Farkas Zsuzsa projektvezetője volt az MProlog alapú szakértői keretrendszer-fejlesztésnek. Szakmailag öröms munka volt: a bank kívánalmainak megfelelően építési kölcsön-tanácsadáshoz készült, egy jó csapat dolgozott rajta, koncentrálni tudtak a feladatra. Csakhogy amikor „beért a gyümölcs”, akkor vált

haszontalanná. A legutolsó bankfúzió ugyanis egy olyan társat hozott helyzetbe, amelyeknek nagyon jó volt a számítástechnikai háttere, és az a vonal érvényesült: technológiát váltottak, nem kellett a Z-Expert. Mivel az egyesülés egyúttal létszámcsökkentéssel járt, nem volt több külsőkre – az eredményeikre sem – szükség. (Puff neki... Az érem eldőlt, és nem tűnt valami haj, de szépnek rajta a veret. Pedig a szoftverfejlesztő szereti, ha a programját használják!) Vigaszként annyi szolgált, hogy a sok gyakorlat, ismeretkezelési rutin belefolyt a későbbi munkába, a kutatásban föltáruló nehézségek elkerülésébe, másoknak pedig a megoldásába.

A következő menetben egy olyan projekt következett, amelyben Farkas Zsuzsa nagyon rosszul érezte magát, és hogy akkor nem állt odébb, azt most is puhányságnak minősíti, noha végül is nem bánta meg. Ez viszont megint csak az IQSOFT megtartóan meleg, emberi közösségének a vonzása miatt van, nem másért. A projektnek (ADOORE – ez is a Copernikus része volt) a menedzmentje halványra sikerült, a kutatásnak francia, cseh és magyar szereplői voltak. Az IQSOFT szempontjából kifejezett nyereséget képez az, hogy ennek a keretében hozták be az OO CASE gyakorlatát, vagyis hogy a teljes életciklusra kell fejleszteni. Az

első ilyen CASE eszközként ez a bizonyos Paradigm+ lett kipróbálva, és maga a szemlélet meggyökeresedett. Mindazonáltal rossz korszak volt éppen ennek a projektnek az eleje időszakában a cégnél is, és Zsuzsa valahogy szenvedett a kutatói magatartás és a termelői kényszer erős elmentmondásától. A kutatási projektek ugyanis fölhoznak bizonyos problémákat. Ha nem hoz a munka „aprópénzre válható” eredményt, akkor az a baj, ha van „találat”, akkor meg azonnal a hasznosításával kellene foglalkozni, de ilyenkor általában még szükséges a kutatás elmélyítése. Az ADOORE folyamán az volt a legnagyobb baj, hogy a két megközelítés között ingadoztak.

Közben azonban már belekezdtek a svéd gyógyszergyártó óriás, az ASTRA (később már egyesült egy angol céggel, azóta AstraZeneca) számára egy fejlesztésbe, amit gyógyszeres hatásainak kipróbálására vonatkozóan – valódi betegek, önkéntes jelentkezők után végzett – klinikai vizsgálatok tapasztalatainak gyűjtéséhez használnak. Ennek az ATLAS rendszernek van menedzsment része is, ami rendkívül fontos egy ilyen alkalmazásban, hiszen ténylegesen szigorú ellenőrzés mellett, nagyon szabályozott és szabványos körülmények között lezajló vizsgálatokról van szó. Ez a munka nem tartalmaz lényeges technológiai újdonságokat, de a fejlesztők számára nagy siker, hogy jelenleg négy országban körülbelül 150 felhasználó elégedetten dolgozik a rendszerrel. A legújabb, bár már régóta érlelődő fejlemény: az ATLAS rendszernek az AstraZeneca cégen belüli jó híre azt eredményezte, hogy a cég ezt választotta általánosan használandó eszközként az összes olyan részlegében, ahol klinikai vizsgálatokkal foglalkoznak. Csak érzékeltetésül: az AstraZeneca esetében ezek a részlegek Hollandiától Brazíliáig terjed-

nek! Ez azt jelenti, hogy egy nagyon komoly hasznosítási, forgalmazási, supportálási szerződés van előkészületben az IQSOFT és az AstraZeneca között. (Végül lesz eredménye az előző négy év munkájának? – „a jó elnyeri jutalmát”...?)

Itt tegyünk egy kis kitérőt egy olyan problémára, amely Zsuzsát éppen foglalkoztatja, de általánosnak is tekinthető: hogyan lehet egy egyedi fejlesztésből termék, hogyan kellene ezen a feladaton a fejlesztőknek, kereskedőknek és a marketingnek együtt dolgoznia? A fejlesztőknek sokszor az az érzése, hogy a marketingesek főképp csak a formában gondolkodnak, pedig itt és más esetekben is a tartalom sokkal lényegesebb annál, mint amit a forma hangsúlyozásával kiemelnek. Ez a hiányérzet összefügg Farkas Zsuzsa saját magára mutató kétségével is, mármint hogy mit kellene még fővállalnia, mi az, amiben – néha, amikor önmarcangolós hangulatban van – nincs megelégedve magával. A tény, hogy megmaradt szakembernek, aki dolgozni szeret és tud is, nem elég meggyőző erény – legalábbis a kereskedők és a marketing szempontjából, sajnos. Aki nem szeret állandóan a kereskedéssel is foglalkozni, az hátrányba kerül, különösen, ha nem képes elég jól menedzselni az ügyeket. Nehéz a kereskedőkkel együttműködni, ilyen szempontból a számára szakmailag értékes munkát egy más síkon menedzselni; holott neki kellett volna, kellene talán? Csak az a furcsa, hogy fordítva miért nem merül föl az igény, vagyis miért nem próbálják a másik oldalról a szakmai hangsúlyokat megkeresni, kinyerni a mélyebb információkat, összefüggéseket a szakemberekből, hogy jobban lehessen pörgetni az üzleteket.

Hiszen valamiképp mégis az volna a legjobb, ha mindenki ott és abban lehetne igazi szakember, amihez értenie kell, nem pedig abban kéne je-

leskednie, amihez eredetileg nincs affinitása. Mivel az IQSOFT számára nyilván az üzleti siker a legfontosabb ugyan, de olyan korlátozással, hogy az emberi és szakmai igényesség föladása nélkül (a vezetők és a legjobbak komolyan küzdenek ennek érdekében), az imént megfogalmazott óhaj természetesen nem idegen a munkatársak körében. Zsuzsától is az értő emberi környezet kap elsőrangú prioritást. Az értetlenség, amit néha érzékel, ha arról van szó, hogy mi mindenre lehetne azt a pénzt költeni, amit a cég a hangulat megtartásáért áldoz, hát ezzel a kritikus hanggal nem tud egyetérteni... Mert ha valamit jól csinál, „a lelkét kiteszi” a belső PR felelőse, Ábrahám Kati és emberei, hát ez igazán az. Éjjel-nappal azon törik a fejüket, hogy még jobb legyen a következő elvonulás, pedig igazán remek mind-egyik, vagy egyébként „mi kéne még?!” Farkas Zsuzsa a „sok, közös jó” leleményen kívül azt is nagyon értékeli az IQSOFT áldásai közül (az Örök Asszony szólal most meg): „nőként dolgozni sok férfi között, köztük lenni szakmai rendezvényeken, IQ-csütörtökön – ez nagyon jó!”

A jó csapat, amit a régiek összehoztak, megteremtette a kellemes, „termelékenységfokozó” alaphangulatot, ami valamikor a „Telekiben” teljesült ki Zsuzsa szerint. Sok év alatt azonban már nagyon sok csere volt, ezért most nehéz – és itt, a Csata utcai elhelyezésben, az itteni „nemszeretem” elkülönülés miatt különösen problémás – a csapatot még egyben látni (vannak kollégák, akikkel a költözés óta még nemigen találkozott...) Pedig jó volna zavartalanul érezni az összetartozás szellemét, mert neki személy szerint is a legjobb formáját hozza ki a közvetlen munkakapcsolat jó társakkal. Mostanában ismét igen fontos ez, méghozzá a fenti óhajjal – miszerint a szakemberek foglalkozhassanak

„Fej vagy írás?!”

maradéktalanul a szakmai munkájukkal -, mert a múltbéli gonddal szemben, hogy miként szerezzenek munkát, az utóbbi egy-két évben inkább az a kérdés, hogyan tegyenek eleget a sok megkeresésnek. Ez mutatja egyúttal az IQSOFT szerepének alakulását a mai magyar informatikai piacon. A mostani nagyon jó pozíció stabilizálódását szeretné előrevetítve látni Farkas Zsuzsa, ha a következő 10 évben gondolkodik – persze a mostani trendnek megfelelően fölemelt szinten.

Az eddigiekhez hozzájárult – és bizonyára a még várható emelkedéshez is lerak hozadékot – Farkas Zsuzsa egyéni munkássága (szerinte is). Sok részből áll ez a régen „kitüntetett” teljesítmény össze, de most a legutolsót, a SILK (System Integration via Logic and Knowledge) project koordinátori tisztségének elnyerését emeli ki Zsuzsa mint legnagyobb személyes sikerét. Ebben az egy dologban ugyanis biztos, hogy egy picike pluszt adott az, hogy nő volt a pályázó (ni, tényleg van mit utolérnünk az EU-ban – ott ugyanis mostanában előny, ha valaki nő, és az is, ha valaki korlátozott vagy sérült, egyszóval hátrányosabb helyzetű másoknál...). Mindenesetre ez csak némi jópont, a lényeg az, hogy ebben a FRAMEWORK 5. keretprogramban kiírt kutatási témákban csak Magyarországról 170 pályázó volt taval, kb. 10% nyert, és ebből

mindössze 2 volt olyan, ahol magyar a koordinátor is. Tehát ez nem kis dicsőség Zsuzsának, és nem akármilyen jelentőségű munka fekszik már most is benne (Szeredi Péter is beszélte, ő már járt hasonló cipőben...). Meg kell keresni az alkalmas témát, illeszteni a nagy témakörökhöz, megfelelni a kereszt-célokknak (ezek között például „szociális” vonatkozásúak is vannak), találni kell kvalitatív nemzetközi partnereket (ebben magyar, francia, görög és román együttműködés lesz, és három évről van szó), ki kell tűzni részhatáridőket, fel kell bontani a munkát, gondoskodni kell a dokumentáció készítésének feltételeiről, módszeréről, stb.

Zsuzsa „befutott” a pályázattal, és a tavaly aláírt szerződés 2000. I. 1 dátummal életbe lépett. Az idén már megvolt az első összejövetele a projekt nemzetközi résztvevőinek, és elkezdődött a tényleges munka. És itt közbejött egy újabb váltás: elindult a fenti nagy AstraZeneca projekt előkészítése, aminek következtében Zsuzsa nem tudta folytatni a SILK-beli szerepét. Ritkán adódnak az ember életében ilyen lehetőségek, és akkor miért éppen kettő jön egyszerre? Nehéz volt a választás a két teljesen különböző jellegű feladat között, de az AstraZeneca mellett szólt a négyéves múlt. A SILK project pedig más vezetéssel, de ugyanolyan lelkesedéssel folytatódik. Hogy jó döntés volt-e? Majd igazolja az idő és az eredmények...

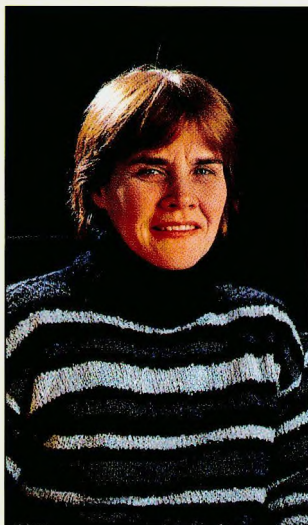
(Három év múlva megnézi: fej vagy írás?)

SZILÁGYI ILDIKÓ

Ő is az SzKI Elméleti Laboratóriumából indult, ahol a '90-ig folyó ADA-fejlesztéssel foglalkozott. Rá azonban egy kis kanyar is várt, mielőtt az Oracle-supporttal megbízott csoportba került 1991-ben, és 1993-ig, az Oracle Hungary színrelépéséig maradt is ezen a páston. A „kis kanyar” nem is volt olyan kicsi, ha meggondoljuk, hiszen Amerikában töltötte el azt – az IQSOFT megalakulása utáni első évet – Szilágyi Ildikó.

Az Oracle Hungary „hatalomátvételével” megalakulása és az ezzel kapcsolatos változások új területek felfedezését és birtokba vételét követelték meg. Főképpen azoktól, akik alól elszállt a repülőszőnyeg. Így került a képbe az amerikai AVALON cég termelésirányítási-vállalatirányítási rendszere, amely Oracle alapú alkalmazás volt. Ezt a céget és termékeit később megvásárolta az IFS (Industrial Financial Systems) nevű és profilú svéd cég, amellyel azóta is kapcsolatban van az IQSOFT, és Ildikó ezt a terméket menedzseli. Munkájával kapcsolatosan folyamatos elismerést kap személyesen is, és maga a társaság is. Részben a vevőktől, akik hosszabb-rövidebb idő után megbecsült partnerként kezelik, részben a főnököktől, belső munkatársaktól, vezetőktől éri elismerés. Saját maga számára az elmúlt tíz évben elért eredményekből az a legfontosabb, hogy Ő, aki eredendően szoftveres szakember volt, át tudott állni egy vállalatgazdálkodási témára. Ráadásul sikerült ezt a merőben új gondolkodást is igénylő rendszert kibontania, fejlesztenie (a téma súlyát növelnie).

Sajnos hiányérzete is ebből a volunatból fakad: még sem sikerült ez olyan mértékben, ahogy tervezték,

vagyis nem sikerült terjeszkedni a megnövelt súlynak megfelelően. Két éve volt a termékváltás, ami talán magyarázatot ad a lelassuló eladásokra, és az, hogy maga az IFS kis vállalatoknak nem felel meg, közép-, de főképp nagyvállalatoknak alkalmas. Ez magából az Oracle-ból, illetve e termékek kategóriájából fakad. Ezt a „nem igazi” utolsó két évet az IQSOFT-os szellem és rugalmasság segítette átvészelni. Itt nincs olyan, hogyha valakinek már 3 hónapja szünetel a „pénzes” munkája, akkor leléptetik. Ez nagy érték, nagy bölcsesség. Munka mindig volt, ha eladás nem is lett belőle, mert hiszen a kereskedéshez hozzátartozik a szakmai tudás állandó karbantartása, hogy a bemutatókon meggyőzőek lehessenek. Szakmai elmélyedést és az ennek megfelelő prezentációt várják Szilágyi Ildikótól, és mivel a feladatok jellegéből fakadóan sokincs vége az ismeretek feldolgozásának, a folyamatosan végzett munka benne foglalt változással, azt kísérő mozgással, ugyanakkor teljes önállósággal jár együtt, vagyis egy pillanatil sem érezte, hogy unalmas rabszolgamunkát kellene végeznie. Ez az egyik legfőbb erő, ami az IQSOFT-hoz kötötte – az emberektől elvárt minőségi teljesítmények és az ezt lehetővé is tevő bizalom mellett. Ezek az értékek már az ELL idején is megvoltak, és máig sikerült ezt megőrizni, amihez persze megfelelő emberállomány is kell, és ez itt az IQSOFT-ban bizonyosan lényegesebb, mint másutt.

Szilágyi Ildikónak a munkaköréből fakadóan rengeteg lehetősége adódott és adódik arra, hogy az IQSOFT képét a külvilágban, a partnereknél kedvezően alakíthassa. Büszke erre, mint ahogy arra is, hogy a bevezetés előtti és bevezetés közbeni oktatási lehetőségek által, amely feladatokat mindig szívesen vesz, szintén módja van a szakmai

ismeretek magas szintű átadására. A gyakorlati rendszerbevezetés pedig maga a tudásátadás. Ez az osztályon mindenkinek adva van, de néhányan egyetemeken, főiskolákon is tartanak előadást, sőt végzős diákoknak a szakdolgozat témaválasztásakor és annak kidolgozásakor sokat segítenek. Van, aki a szakmai gyakorlat után komoly munkatárssá is válhat. A csoporton belül mindenkor sikerült átadnia a kollégáknak azt a tudást, amit ő már megszerzett elsőként, mint aki konkrétan, szakmailag a leg-

LJ: - Imé a jobb kezem!

mélyebben ismerte meg ezt a területet. Visszaemlékezve a legkorábbi időkhöz, Szilágyi Ildikónak szintén megadatott a kollégák közül a legjobban specializálódott szakembertől megtanulnia azt, amire éppen szüksége volt. A mai napig adódhat helyzet, amikor segítségre szorul, és ilyenkor mindig megtalálja azt, akitől kérheti is ezt. Hozzá tartozik ez a tudat ahhoz az alapvető biztonsághoz, emberi légkörhöz, ami legfontosabb számára az IQSOFT-ből. Tudja, amit tud...

(Az IFS céggel 2000 elején kötött megállapodás alapján a tevékenység önálló cégben folytatódik, Ildikó megválasztva az IQSoft-tól, ott folytatja munkáját.)

PAP ÉVA

Bér- és munkaügyi feldolgozásokhoz vásárolt az IQSOFT egy programot, amelynek a fejlesztője ajánlotta be Évát erre a feladatra. Külsősként, mellékfoglalkozásban látta el a munkáját. 1995-ig maradt a félállású munkaviszonya Pap Évának az IQSOFT-tal, majd megcserélődött a dolog: az IQSOFT-ba jött főállásba, amikor 50-60 fős lett a társaság, és félállásra váltotta az előző, középiskolai kollégiumi munkáját. Mindenközben 1992 szeptemberétől, mivel az SZKI-s bér munka teljesen megszűnt, a munkaügyi szerződések, tanulmányi szerződések is már hozzátartoztak a feladatahoz. Végig önállóan végzi a munkáját, és csak akkor fordul a főnökéhez, ha bizonyos értelmezési kérdések közös megválaszolására van szükség. A feljebbvaló, Biener Gábor egyébként alapító tag az IQSOFT-nál, és az elejétől mindent rá is bízott Pap Évára. Többek között ez az önállóan dolgozás tartja meg helyzetében, amiről röviden csak annyit mond, hogy imád itt lenni. Az önállóság és ugyanakkor a felelősség állandó fejlődésre kényszeríti, s ez ugyanakkor szintén vonzó lehetőség, mert rendkívül érdekli is a szakterülete. Az IQSOFT egyébként a fejlődés lehetőségét mindenki másnak is megadja, és ez nagyon kedvező mindazok számára, akik élni is akarnak vele. Összefügg ez a szellem az IQSOFT koncepciójával, miszerint a gazdasági fejlődés ugyan a legfontosabb, de nem mindenáron, például a dolgozók túlzott megterhelése árán nem kíván a vezetőség eredményeket elérni.

Hozzá tartozik Pap Éva munkájához, hogy naprakésznek kell lennie a rendeletek, végrehajtási utasítások stb. terén. Ehhez a tájékozottsághoz úgy lehet a leginkább eljutni, hogy rendszeres továbbképzéseken vesz részt, amelyeket szintén a cég fizet. Körülbelül 3 éve különböző klubok is alakultak: TB-klub, munkaügyi

klub – ezeket az oktatószervezetek is felfedezték, és így könnyebb a naprakész tájékoztatást adó tanfolyamokat megtalálni és elvégezni. Saját érdeke, hogy a területén mindent a legjobban tudjon, hiszen egyedül végzi az egész munkát. Ebben a legnagyobb sikere egy 1995-ös általános revízió kapcsán érte: a hatósági ellenőrzés, ami teljes körű volt, semmi kifogásolnivalót nem talált a munkájában. Pap Éva, noha tiszta volt a lelkiismerete, mégiscsak félt az ellenőrzéstől, mivel teljesen egyedül kellett állnia a sarat, még belső kontroll sem volt előzőleg, mert nincs, aki értsen hozzá. Ezért különösen nagy dolog volt ez a kitűnő minősítés, ami közhírré is tétetett, az egész cég tudomást szerzett a „dicsé-retről”. (Egyhavi fizetés lett a jutalom!) Azóta is volt egy kisebb ellenőrzés az ősszel, és ezen alkalommal sem találtak hibát.

Pap Éva szerencsére tényleg annyira szereti a munkáját, hogy még a sokszor és sokak által szidott szabályváltoztatások sem okoznak neki ellenérzést. Évente végül is megjelenik az Adókodeks, amiből időben értesül a következő évi szabályozásról. És mivel hivatását – ami látszólag rendkívül száraz, és csak adatokkal foglalkozik – Ő úgy látja, hogy minden adat mögött ember van, ennek szellemében, rendkívül segítőkészen látja el azt. Ettől még nagyon precíznek kell lennie, és segíteni csak a rendelkezésre álló, kihasználható lehetőségek jó kombinációjával tud, szépíteni azonban nincs mód. Úgy érzi, a munkatársak szeretik őt, mert tényleg megteszi, amit megtehet, de mindezt csak a legbiztonságosabb keretek között.

Mivel az IQSOFT egészében nagyon jó csapat, bár kisebb csapatokból áll, mindenki számára természetes is Pap Éva fenti hozzáállása: „Mindenki egyért, egy mindenkiért.” Pap Éva nagyon szereti ezt a szelle-

met. Ennek köszönhetően tudott sok mindent megtanulni a számítástechnikai szakmából is, amire szüksége is volt, így például a felhasználói programok (Word, Exel) kezelését a fejlesztők nagyon szívesen megtanították neki. Azért még szüksége volt hivatalos képzésre is, és el is ment ilyen tanfolyamra, de azóta is lépést kell tartani. Az e-mail rendszert is tudnia kell kezelni, és általában használnia kell azokat a „szerszámokat”, amelyek rendelkezésre állnak, hiszen a cég profilja ezt meg is követeli. Ő maga is, mint már előbb említettük, megad minden személyes segítséget: ha észrevesz valamit, amit meg lehet „játszani”. Figyel az emberek körülményeire, és felajánlja közreműködését a legjobb megoldások irányában.

Pap Éva a lépéstartás eszközeként fogja fel az elvonulások első két napját és az utána is előadódó beszélgetéseket, amelyeken sok újat hall. Természetesen az elvonulások egyébként is nagyon kellemesek, mint ahogy a belső rendezvényekről

is igen jó a véleménye. A munkával szoros összefüggésben, de maradva a körülményeknél, az a véleménye, hogy egyedül a mostani elhelyezés tökéletes: elég a szekrény, a többi kellék, nagyon jó az infrastruktúra, s a környék is megfelelő, szóval szép és jó a munkahely. A költözés egyébként egy csúcsteljesítmény volt. Ábrahám Katalin, Biener Gábor és Pap Róbert volt a hurcolkodás lebonyolítója, illetve szervezője. Péntek délután még a Telekiben dolgoztak az emberek, és hétfőn reggel már mindent a helyén találtak a Csata utcában. Ez nem volt semmi...

Maga az új telephely és az ezzel összefüggő pénzügyi és tulajdonosi változások is azt erősítik, hogy a cégnek tovább kell fejlődnie, és még nagyobb sikereket kell elérnie a hazai piacon. Ehhez jó „perspektíva” Éva számára az, hogy Ő egy idő után már csak szemlélő lesz, hiszen szeretne majd elmenni nyugdíjba. Egyébként is kezdi már néaninek érezni magát, hiszen sokan jönnek hozzá úgy, hogy „Éva néni, ...” – és tanácsot kérnek. Például már itt, a Csata utcában megjelent egy fiatal kolléga, és kezdte mondani, „Éva néni, én nem tudom, hogy jó helyre jöttem-e, de nekem van egy kérdésem, és Te egy biztos pont vagy.” És Éva tudott segíteni, holott ez valójában nem volt triviális, mert nem a saját szakterületét érintette a kérdés.

Tehát: jöhetne már az a harmadik unoka is!

„ MIINDENKÉRT, FH MIINDENKÉRT ! ”

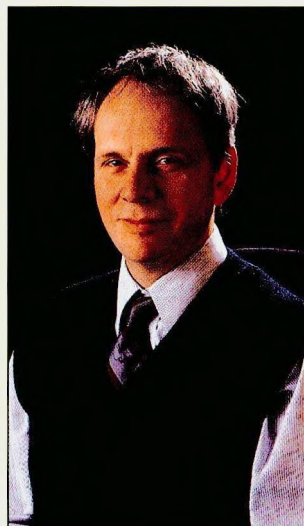
LÁDONYI JÁNOS

Szintén SZKI-s múltú karierről számolhat be Ládonyi János, de azért mégsem azonosak az ottani alapévei az Elméleti Laboratórium munkatársaiéival. Ő az intézetben egy másik jellegzetes tevékenységi kört művelő társasághoz tartozott: a hardverfejlesztésbe „ártotta bele” magát; később kiütköztek a máig ható és a szigorúan műszaki érdeklődésnél erősebb hajlamai – így lett szoftver-külkereskedő. Összesen 10-et tettek ki az évei az SZKI-ban 1987-ig, amire ráhúzott még ötöt gyakorlati kereskedői „tanulmányokkal” különböző helyeken, majd révbe ért az IQSOFT-nál. Itt rögtön önálló pozíciót tölthetett be, és úgy alakította a jósors – és persze saját maga is – a helyzetét, hogy végül az IFS osztály (profitcentrum) élére állhatott.

Az 1992 áprilisi belépését részint a közös múltnak köszönhető affinitása – amelyet az akkora már neves utódcég, az IQSOFT kívülről megítélhetően is érdekes munkái csak fokoztak –, részint a már ott dolgozóktól a régi ismeretség alapján kiinduló, s időben jóformán egybeeső megkeresés kölcsönössége hozta gyorsan tető alá. Oracle-értékesítési munkakörbe, kereskedelmi vezetőnek hívták, és amikor rá egy évre az Oracle Hungary elvitte ezt a témát, az Avalon rendszerrel került közelségbe. Ez egy amerikai fejlesztésű termelés- és vállalatirányítási szoftver, egy Oracle-adatbáziskezelésre épülő alkalmazás, amelynek a hazai bevezetése, az installálás, a kapcsolódó oktatás és a support megoldása lett a feladata. A kereskedelmi tevékenység 1993 májusától került az IQSOFT-hoz, s az első rendszert a 800 fős GAMMA Műveknél vezették be.

Ebben az időszakban Ládonyi János munkájának még csak kb. 20%-át tették ki a vezetői feladatok, s a többi idő megmaradt a szakmának. Az üzletet eredményező és azt kísérő akciókat Szilágyi Ildikóval bonyolítják, akinek eleinte csak a szakmára kellett koncentrálnia, de ma már az ő munkájának harmada is főként szervezés. Ládonyi János „hajtja fel” az ügyfeleket, az igények szerint megszervezi a bemutatókat, sőt a nagyobb léptékű bemutatás is az Ő dolga, viszont a konkrét szakmai ismertetés már Szilágyi Ildikóra marad. Ládonyi János, akinek manapság már 10 embert kell irányítania, idejének már csak 30%-ában foglalkozik szakmai gondokkal, a többit elviszik a vezetői feladatok, beleértve a kapcsolatos adminisztrációt is. Pedig úgy fogalmaz, hogy „a szakmai munkám jórészt hobbim is”, és erre jut most már a lényegesen kevesebb idő. Ami ellensúlyozza ezt a veszteséget, az más oldalról egy értékes pozitívum: igen jól együttműködik a cég és a kisebb társaságok is – az övék is -, mert jó a kiválasztási folyamat. Azonos kritériumrendszer, ügyesen összeállított válogatási szempontok, és maga a közösség is minősíthet, akik a társak lesznek.

Ládonyiék 2 és 12 közötti létszámmal dolgoztak az évek során, és ebből csak ketten mentek el. Ez a tény így csak sikerösszetevő; Ládonyi János számára ugyanis az maga a legnagyobb sikere, hogy egy nevében is szoftveres céggént alakult szervezetben megkapaszkodott az alkalmazásfejlesztés mint kulcsterület: a termelésirányítás – és később annak kiterjedtebb funkciójú, fejlettebb technológiájú környezeti rendszere, az ipari vállalatgazdálkodás. Ez aztán egyéb terjeszkedéshez is utat nyitott, és így állhatott fokozatosan több lábára az IQSOFT.

Aki beleillik a közösségbe, nagyon könnyen jut mélyebbre az aktuális ismeretekben, mert mindenkitől kap segítséget. Ez itt természetes – „eleitől fogva”, s a fejtől lefelé a legkisebbig. Ezért erre oda-vissza mindenkinek módja és lehetősége is van, tehát a tudás áramoltatását mondhatni az IQSOFT vérkeringésének lehet tekinteni. De az IFS termék és elődei olyan jelentőségűek az ipari szakembereket kibocsátó, felsőfokon képző szervezetek – így köztük az egyetemek – informatikai tananyagának a gyakorlati szegmenseit tekintve, hogy gyakran föl is kéri őket oktatásra. Nekik ez szívügyük is, mert így láthatnak a hallgatók élő rendszereket is, és így szinte „beviszik” az egyetemekre a vállalatot, az annak működtető mechanizmusait modellező, igényes szakmai eszközöket és magát az ipari vállalatirányítási rendszert is. Ebből hosszú távon csak nyereség lehet: esetlegesen egy-egy későbbi kitűnő munkatárs, máskor konkrét üzlet, ha nem is csak emiatt.

Ládonyi János nyílt és tárgyilagos modorában így szól az összegzés: Az IQSOFT immár második – de az első 2000-es – évtizedében a benne lévő értékeknek megfelelő növekedést várok, s a magam életében ugyanezt. Én sok IQSOFT-ostól tanultam és tudok tanulni. A kollégák többsége kivételes egyéniség, a tőlük tanulás csak attól függ, hogy az ember mennyire befogadó. Az általános közeg pedig mindig is támogatta ezt a nyitott és termékeny hozzáállást. Maradjon ez meg! De az ember sajnos sokat felejt is, persze főként olyasmit, amire már nincs szüksége. Azt azonban nem tudom elfelejteni, amikor a legbecesebb partnereknél „nemkívánatos személynek” nyilvánítottak... (Ezt most akkor talán nem firtatjuk tovább...)

(Az IFS céggel 2000 elején kötött megállapodás alapján a tevékenység önálló cégben folytatódik, János megváltozva az IQSoft-tól, ott folytatja munkáját.)

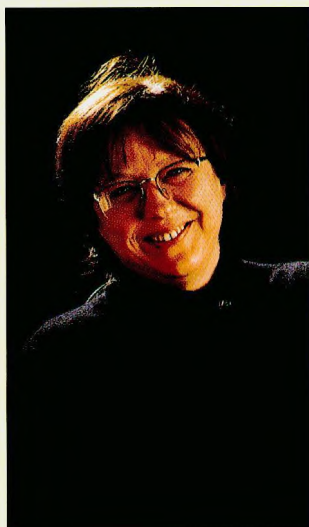

ÁBRAHÁM KATALIN

1991-ben a gyes után Ábrahám Katalin „szokásosan” állást keresett. A szokásosat úgy kell érteni, hogy előző munkahelyein – nevezetesen: ahol rendezőasszisztensként vagy állategészségüggyel foglalkozva töltött el egy-két évet – sosem bírta ki huzamosan. Ismerettség alapján kért információt az IQSOFT-tól, és itt éppen kellett is valaki, aki gépre visz bizonyos információkat. A tanácskérésből, hogy hová is mehetne dolgozni, ahol a számítástechnika közelébe kerülhet, az sült ki tehát, hogy maradhatott az IQSOFT Rt.-nél. Az első három hónap maga volt a pokol, mert a géppel az ismerkedés – és utána az együttélés meg különösen – nem volt „szerelmi házasság”. Pont az a gép fagyott le mindig, ahol éppen dolgozni akart.

A marketing és kereskedelmi vezetőnek akkortájt már elkelt volna egy segítség, és így kezdődött el Ábrahám Katalin gyakorlati betanulása. Amiként ez az affinitása miatt ki is alakult gyorsan, az előző összes tapasztalatot felhasználja ehhez a munkához. Ahogy nőttek a feladatok, ahogy az előzőleg begyűjtődött, különböző területekről származó tudás létrafokain fölfelé tudott lépkedni, mindig érdekesebb, egyre nekilátozóbb lett ez a munka. Mindent itt tanult meg az IQSOFT-nál, ma ő a fő marketinges, akinek a vonatkozó felsőfokú képesítésének megszerzését is a cég tette lehetővé. De meg kell vallania, hogy a gyakorlat sokkal lényegesebb: ma már az összes ágabogát műveli a PR, marketing, reklámkommunikáció szakterületeinek – kettő és fél beosztottal. (Ezt nem magyarázzuk meg...)

Ahogy megismerte a fenti szeleket, néha előfordult az is, hogy utálta az egészséget; néha, de jóval többször

nagyon szereti, és elszakadni képtelen ma már tőle. Miért is? Összetett ez a dolog.

Nos, a munkafolyamat végeredménye csak hosszú idő múlva látszik, és az embernek ugyebár illik befejeznie a munkáját. Vagyis: amikor elkezd valamilyen irányban nyomulni, még nem tudja, hogy mikor érik az be, közben mással kell megküzdeni, például egy-egy rendezvénnyel, eközben érik negatív élmények is, beáll az a bizonyos nagyon utáloom állapot, de aztán jön egy ad hoc siker, és az élet mindjárt szép! A fő ok azonban emocionális: az IQSOFT Rt.-ből árad valami meleg, biztonságérzetet adó „szubsztancia”. És az biztos, hogy ez visszacsatolódik a munkába, ezért jobb lesz az eredmény, mert a vállalások, a váratlan helyzetek megoldódnak – még akkor is, ha különleges kihívást jelentenek. Nem mellékes összetevő az sem, hogy – amint Kati mondja – elejétől fogva jól megfizették.

Őt évnél sosem volt hosszabb ideig egy helyen előzőleg, mert egy idő után más keltette fel az érdeklődését, itt viszont olyan sokrétű a munka és a munka tárgya, maga a számítástechnika, hogy amíg jelen állapotában, illetve hangulatában meg tud maradni a cég, addig nem kíván mást Ábrahám Katalin sem. Azt a fajta emberi bizalmat és nyitottságot, amit itt tapasztal, nemigen tudná nélkülözni. A munkában pedig mindent ki tud élni, úgy érte, hogy olykor, ha „rájön a kreativitás”, akkor valami olyasmivel tud foglalkozni, ha elmélyülni vágyik, akkor ír vagy elmélkedik, amikor besokall, hogy „úrsten, fejlődöm kell”, akkor fejlődni is van módja, mert megadnak hozzá minden segítséget.

A belső PR része többek között az, hogy rendszeresen megkapják a lehetőséget a dolgozók a „leeresztésre”. A feszített tempó miatt nagyon kell ez: évente négynapos elvonulás

a világtól. Az első két nap oldottabb ugyan, de szakmai programmal telik – ez részben közösségformálás is, hiszen ez mindig alkalom egymás munkájának jobb megismerésére, ugyanakkor nincs semmi ilyen kényszer – a másik két napra megérkeznek a családtagok, és akkor már együtt (főként) szórakoznak. Más-más vidéket választanak, szállodai elhelyezéssel, és különleges programokkal fűszerezett ez a négy nap. Évről évre nehezebb azonban megtalálni Ábrahám Katalinnak és kis csapatának az újabb helyeket, mert a kollégák bizony igényesek, mondhatni egyre jobban el vannak kényeztetve, mind cifrábbak az elvárások. Azért talán nyugodtan mondható, hogy megy ez ...!

Karácsonykor szintén családos megmozdulások teszik emlékezetesé az ünnepet. Amíg körülbelül csak negyvenen voltak az „IQSOFT-család” tagjai, még jól lehetett személy szerint követni a dolgozók vágyait, elégedettségét, „kilógását a sorból”. Most, nyolcvannál is több embernél már nehezebb, minden belső PR-akciót úgy kell megszervezni, hogy egyre színesebb legyen, mert akkor abból mindenki tud „szemezni”. A karácsonyi ajándékozás mindazonáltal elmaradhatatlan – véletlen generátorral történik a párosítás, és az a lényeg, hogy végül nem tudni, kitől való a csodás csomag. Ezek az esték a Kossuth Klubban szoktak lezajlani – műsorokkal tarkítva -, ide is eljönnek a családtagok, és a nyugdíjasok meg a gyeseen lévők is kapnak ajándékot. Nem létezik, hogy valaki kimaradjon, mert erre nagyon ügyelnek: néhány tartalék mindig rendelkezésre áll.

Rendszeresek az IQSOFT-csütörtökök is. Ezeket havonta tartják, szintén kellemes körülmények között, például különleges enivalóval a fehér asztal melletti „levezetéshez”. Ezeket a csütörtökön, amelyek a

székházban tartódnak, az előzőleg begyűjtött javaslatok listájából választott egy-egy előadás és vita ad alkalmat rá, hogy az érdekes témákról megtudja mindenki a tudnivalókat, majd kifejtse véleményét is.

A kisebb jelentőségű, de szintén hangulatjavító lehetőségekként a csoportos tevékenységek közül a sportokat, a közös zenélést, tánczai kiruccanásokat stb. lehet sorolni, mert ezek mind a fiatalok kötődését növelhetik. Soha semmi sem kötelező, de Ábrahám Katalin és munkatársai számára mégis fontos, hogy megtudják az esetleges negáció okát. Azért fontos ez, hogy igyekezzük – ami mindenkinek mindig a legjobb hangulatú, a legkellemesebb környezetű, a lehető legbarátságos munkavégzését szeretné elősegíteni – az igen pontos információk, az őszinte érzések, az egyéni hajlamok összehangolása alapján érjen célba. Az IQSOFT

ugyanis az itt dolgozó embereket tekintve a legfontosabbnak. Az eszközök a célhoz – ami tulajdonképpen a profit szerzése – maguk az emberek: a profitot emberek termelik. Ha akadályok tornyosulnak előttük, legyenek azok tárgyak vagy közérzetiek, akkor az átmegy a termelő munkába, hiszen az ember „működik”. Vagy jól, vagy rosszul.

Az, hogy Ábrahám Kati emberileg is és a szakmai munkájában is képes volt elfogadtatni magát, az a legnagyobb dolog számára, amit elérhet egy ilyen poszton. Különösen, mivel kudarcai is akadtak. Ezek közül példaként csak egy tanulságos: országos road show-t akartak csinálni, és Szegeden gondolták a kezdést. Összesen öt ember jött el a fogadásra, 20 pedig a rendezvényre (ebből tíz saját dolgozó volt). Mire rájöttek, hogy miért, nem volt más tenni, mint elkönyvelni a tapasztalatot: Budapesten az IQSOFT név ismert, de vidéken kevésbé, és a célzott termék is hiányzott. A meghívottak kiválasztásában sem voltak jók a módszerek, valamint a termékek kellő népszerűsítése

...nem volt szerelmi házasság...

ugyancsak hibádzott. Jó lecke volt tehát ez, de a fiaskót át lehetett értékelni a további hasonló esetek elkerülésére. Nem így a személyes kudarcnak tekinthető küzdelmet az angollal – Ábrahám Kati folyamatosan, egyfolytában, állandóan tanul angolul, de valahogy ez mégsem elég hatékony... Ezen is csak a csapatmunka segít: mások jól tudnak angolul.

A csapatra rátérve: nagyon sokat kellett dolgozni azért, hogy megmaradjon úgy, ahogy annak idején vitathatatlanul egy csapat volt a társaság. Egy gazdálkodó szervezetnek a mai időkben bőven terem konkurenciája, és a profitorientáltság velejárója, hogy mind nehezebben érvényesíthetővé teszi az emberi értékekre érzékeny vezetési stílust. A fiataloknak, akik a külső, nagyon erőteljesen profitorientált közegből jönnek, sokkal tudatosabban kell bizonyítani itt, hogy az nem hiba, ha egy cég az emberi értékeket fontosnak tartja. Mivel a külvilág keményedik, hiszen ilyen szemléletű partnerekkel kell szembesülni, szükség van az olyan fiatal emberekre is, akik már otthon vannak az efféle üzleti valóságban. De vigyázni kell rájuk, hogy ne legyenek még keményebbek, és főként, hogy képesek legyenek jó csapatjátékosná válni. Ábrahám Kati, noha abszolút csapatjátékosnak érzi magát, és eszerint az előkészítő fázisokban, a döntésig elfogadja a „demokráciát”, a végrehajtásban viszont már nem. Alkatilag is ilyen: nem igazán társasági ember, de addig és azokkal, akikkel szükséges és kellelmes, szeret együtt lenni, tovább egy perccig sem.

Az IQSOFT a nagyon megbízható szakmai tudás alapján végzett munkájával jutott el oda, ahol ma a szakmai közélet megítélése szerint tart. Bukatók mindig vannak, de ahová végül is sikerült „betennie a lábát” az IQSOFT-nak, és ahol emberileg is sikerült bizonyítania a megbízhatóságot, ott a cég verhetetlen.

Ábrahám Kati egész IQSOFT-os pályafutásának a folyamatos tanulás volt az alapja. Mindenkitől mindent eltanult, amire csak szükség mutatkozott. Ugyanezt maga is megteszi a munkájának megosztásával kapcsolatosan, bár nem különösebben ambicionálja a tanítást. A kollégákat maga választhatta ki, és mert ők tanulni vágytak, szívesen segített ebben, sőt: ha ők túlszárnyalják a „mestert”, az csak örömet szerez neki is.

Ábrahám Kati azzal, hogy részt vett az IQSOFT-ról kialakított képalkotásában, hiszen kommunikációs szinten ez az Ő legfőbb dolga

is, úgy érzi, hogy megtette a funkcióját által megtehető. Végül is a fő feladata az, hogy a tartalmat formába öntse, vagyis hogy kívülről és belülről egyaránt segítse megformálni azt a valamit, amit végül is IQSOFT-ként ismerünk. Az Iskola utca, ahol számára mindez kezdődött, érzelmi-leg továbbra is a legközelebb áll hozzá. A Csata utcai telephely bizonyára a legkiegyensúlyozottabb háttérrel adja mindenki munkájához, különösen a munkakörülményeket érte – ezek közül Kati számára legfontosabb a csend. Mindazonáltal nem bánna, ha valahogy egy-egy függér, technósbéka és akár még néhány emberszabású is ezt a csendet körülötte néha megzavarhatná. Csak úgy... csak csendben, csak halkan...

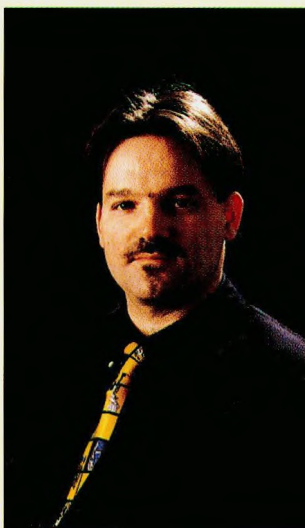
AZT A FAJTA ENBERI BIZALMAT ÉS
NAGYONAVUJAJAHTOT, AKIT ITT
TAPAJZTAL, NEMIKÉN TUDNA' NÉLKÜLÖZBI

GERE TAMÁS

1992-ben végezte el Gere Tamás a műegyetemet informatika szakon, s rögtön az IQSOFT felé orientálódott. Az Oracle érdeklődése alapján vették fel a céghez, ahol éppen kerestek is embereket alkalmazásfejlesztésre. Sose bánta meg ezt a lépését, hiszen itt mindig kreatív munkát végezhetett, elég nagy önállósággal, jó társaságban. Most ért el egy fontos mérföldkőig: vezetői kinevezéssel formálisan is elismerték a munkáját, amivel kapcsolatosan mindig is voltak sikerei. Ezek közül legnagyobbnak tartja az IQ*PMS (IQSOFT Portfolio Management System) kifejlesztésében való részvételét. Ez a termék az egész magyar piacon kitűnő minősítést kap, különösen azért, mert régebben sok bővítő keringet, és nem működő rendszereket is képesek voltak eladni a bankvilág fejlődését meglovagoló, egyégtálatlan forgalmazók.

Az IQ*PMS atyja Köves Péter. Az Ő pótolhatatlan személyisége, különleges állhatatossága, de eredendően az egész ötlet – és végig az elvi irányítás, amiben mindez érvényesülhetett – alapozta meg ennek a szoftvernek a sikerét. A szoftver értékpapír alapú vagyonkezelést, befektetés-támogatást nyújt. Ott alkalmas, ahol a szervezet feladatának lényege az, hogy önálló befektetési döntéseket hozzanak a vagyonkezelés tárgyában, tehát nem közvetlen megbízás alapján dolgoznak – adnak, vesznek -, hanem maguknak kell megtalálniuk és megtenniük a gazdaságilag eredményes lépéseket.

A Creditansalt Bank Austria és elődei mint partnerek terepén volt mozgáshetősége Köves Péternek arra, hogy a banki folyamatok, pénzügyi technikák mögött álló know-how-t kinyerhesse. Ahhoz

meg különösen Ő kellett, hogy képes legyen ezt a tudást olyan szűrőn átengedni, hogy ami fennmarad, az máshol – nevezetesen itthon, az egész más szinten építkező pénzügyvilágban – is megfelelő alapot képezhessen. Ez annyira jól sikerült, hogy a mű igazi IQSOFT termék lett, és most már 11 ügyfélnél bejárta van. Strukturált módszertannal támogatják a termékfejlesztést. Ez saját, testre szabott módszernek tekinthető: interjúzás, logikai terv, fizikai terv dokumentumokkal, esetleg nem tökéletes dokumentumokkal, amelyek alapján folyhat az implementálás, és végül a dokumentáció is pontosra sikeredhet. 1996-ban kezdett működni az első kész rendszer a CA Értékpapír Befektetési Alapkezelő Kft.-ben, és '97-től már újabb ügyfelek jelentkeztek.

Maga a kivitelezés Oracle alapon indult, fejlesztőkörnyezetként hamar megtalálták a GUPTA – később, a 32 bites változatában már Centura – objektumorientált technológiai eszközöket. SQL-Windows (Centura Builder) fejlesztési környezetben készültek a kliens programok, a háttérben pedig az Oracle adatbáziskezelője működött. Amikor elkészült, top rendszer volt a szoftvertechnológiát illetően. A fejlesztést Köves Péter irányította végig, Ő volt, aki látta az utat, hogy merre kell menjenek, Gere Tamás viszont a technológia terén volt a hangadó. Kettejükön kívül a megvalósításba még négy ember bekapcsolódott, az implementálást gyakorlatilag rájuk lehetett bízni, de a rendszer béta változatának munkálatai után már ismét csak ketten maradtak. 1998-tól '99 végéig 7 főre bővültek, de hogy akkor elvesztették Köves Pétert, a legnagyobb veszteséget jelenti. Gere Tamás majdnem könnyezve mondja ezt, hiszen az igen zárkózott emberként ismert munkatársát, főnökét az

évek során nagyon megkedvelte, és ez kölcsönös volt. Az Ő elvesztése valamiféle dacot váltott ki Gere Tamásból, hogy csak azért is meg kell csinálniuk azt az újabb terméket, amit Köves Péter jelölt ki, és amelynek a fejlesztésébe még együtt kezdtek bele. Ez az új termék külföldi értékpapírok kezelésére, értékelésére is alkalmas lesz, és Köves Péter nyugdíjba vonulási szándéka is sietette ez új változat kidolgozását. Sajnos nem sikerült olyan tempót tartani, amely mellett az 1995-ben már egy infarktuson átesett Köves Péter elkerülhette volna a másodikat. De felfogható a dolog úgy is, hogy Köves Péter végül is hosszú távon elérte azt, amit kitűzött magának, fölfutatta a témáját, és kinevelte az utódokat is. Gere Tamás úgy érzi, hogy sikerült talán eltanulnia Köves Pétertől a befektetés szemléletű gondolkodást, és általánosságban pedig azt, hogy minél messzebbre és minél átfogóbban kell előrelátni.

Az IQSOFT tekintélyes nevéhez valószínűleg minden szakmai csoport sikere hozzájárul. Mivel megbízható, jó minőséggel dolgozó cégről van szó, mely megítélés első sorban „szájhagyomány útján terjed”, fokozni is lehetne az üzleti sikereket. Ennek a lobbyzás volna talán az eddig elhanyagolt módja, a cég lobbyképessége eddig ugyanis nem volt erős. Talán a KFKI-val együtt ezt is könnyebben meg lehet kísérelni.

A KFKI-ról jut Gere Tamás eszébe az is, hogy a KFKI és mások által kiírt különböző sportversenyek, illetve sportnapok, amelyeken kupákat lehet nyerni, jó hangulatban telnek, elmélyítik a kapcsolatokat. A kupákról viszont direkt asszociáció révén éppenséggel az is az eszébe juthatna, hogy milyen kellemes sörözgetések követik olykor az ilyen kiizzasztós napokat, amelyek a kol-

A legszebb nyakkendőben: Doma Dénessel, Bartos Zoltánnal, Firnága Lászlóval és Polgárdi Péterrel

Irányítás közben... Varga Ferivel és Pákozdi Attilával

légák szerint egyébként is adódnak a cég életében: vannak, akik kosarazni, többen focizni járnak, és igyekeznek megfelelni az IQSOFT pólóra is felvitt jelmondatuknak: „Intelligens rugdosódsát!”

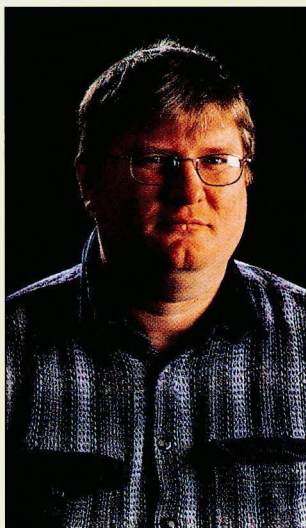
NÉMETH MIKLÓS

Adva van egy kifejezetten nagydarab pacák – beszél arabul, angolul, franciául, kicsit tud spanyolul is -, mindemellett majdhogynem kilóg az inge a gatyájából, s beszélgetés közben könnyen előfordul, hogy egy láb-váltó mozdulatától éppen összetörik alatta a szék; de mit számít ez, hiszen olyan arca van, mintha éppen és mégis egy bacchanáliára indulna, ámbátor és egyébként Diogenész elveinek követőjeként... Egy(-két)szóval lenyűgöző jelenség.

És nincs adva, vélhetően, az a hatalom, amely igazából megzabolázhathatná – önmagán kívül. Az intellektusán kívül. De miért is kéne alakítani, rontani rajta? Mondhatni: így jó, ahogy van, így tökéletes, ahogy „működik”. Szükség van az ilyen őserőfélisten-zseni alkotókra nemcsak a művészetekben, hanem (ki tudja, persze, hol a határ?) a technokraták között is, a nem kevésbé alkotásigényes, komplex műfajokban is.

Nem vitás: az IQSOFT vezetői kimondva-kimondatlanul törekedtek rá, hogy foglalkoztassák az eredeti gondolkodókat, még ha renitens alakok is, megfelelő feladatokkal bízzák meg őket, sőt Németh Miklós – nem pusztán a saját példáján – úgy tapasztalta, hogy a két Tamás kifejezetten kedveli az ilyen fickókat. Jelesül éppen Németh Miklóst Szabó Tamás hívta az IQSOFT-hoz, még '93-ban az Oracle-értékesítés erősítésére, de aztán hamarosan indult egy szoftverfejlesztési munka, és engedték kibontakozni az alkotó energiáit. Ezért maradt a cégnél, mert számára ez volt a legfőbb lényeg. Az OOT meghonosítása és művelésének kiterjesztése egyértelműen az Ő nevéhez köthető, és ez nemcsak a cégen belül, hanem az egész magyar piacon tudott.

Ő volt, aki szinte látnoki képességgel felismerte, hogy milyen távlatok

nyílnak műszaki és üzleti szempontból is az objektívtechnológiák által, és ezután még meg kellett győznie az itteni vezetőket az igazáról, hogy cég szinten kezdődhessék a „nyomulás” ebben az irányban. Annyira jókor vágták bele a fejszéjüket ebbe a fába az IQSOFT-osok, hogy olyan előnyre tettek szert Magyarországon, ami által jóformán utolérhetetlenné váltak. Fölkerültek a csúcsra, és erre igazán büszke lehet az IQSOFT, és Németh Miklós pedig személyesen a legnagyobb sikerének tudja.

Valami azonban megtépázta mostanában az önbizalmát. Nem való neki semmiféle hajcsár szerep, se feladatkör, ez annyira igaz, hogy még a projektvezetés sem. Ő igazi „szabadúszó”, még akkor is, ha sokan úsznak vele. És mennek is utána – ez már bebizonyosodott -, tehát rosszfél is. Ez néha baj, mert ő is tévedhet, „a látnok tisztében viselt messzelátó szemüvege egy kicsit be-kormozódhat.” Többek között például úgy gondolta, a projektvezetésben elég fenegyereknek lenni, tudni a dolgát – de nem elég. Ő csak a liberális szellemű attitűdöt tartotta fontosnak, az adminisztrációt nem, és ez nem is „áll jól” neki.

Az IQSOFT előtt 5 évig valóban szabadúszóként dolgozott. A legváltozatosabb helyeken és feladatok közepette tanulta ki a programozói, szervezői munka csínját-bínját, mel-

lette egyéb tájékozottságra is szert tett, többek között sajnos olyanokra is, amelyek kapcsán megdöbbenette a korrupció burjánzása bizonyos hivatalnoki körökben. A legtöbb produktumnak semmi haszna nem lett, mert lényegében előzőleg is meg volt oldva a feladat valahogy. Viszont, mivel igazából senkit nem érdekelt, hogy miért és mennyit fizetnek, szakmailag nagyon érdekes megoldásokra koncentrálnak Németh Miklós, vagyis folyamatában minőségi munkavégzéshez talált keretet azokban az időkben. Mozgalmas korszakon jutott tehát túl az IQSOFT-ba kerülésekor, ahol üdítően hatott rá az a korrekt üzleti gyakorlat, ami itt jellemző (nem meg kell venni egy munkát, hanem megfontolt, kidolgozott ajánlatot készíteni, és ha elfogadják, oké, ha nem, nem...). Ez nagyban hozzájárul a jó érzéshez: „itt vagyok, mert tiszta környezetben szeretek lenni.”

A régebbi években ezt az érzést a nagyon jó csapatmunka is fenntartotta, de mára megváltoztak az arányok: műhelyek vannak inkább, ezek alkotnak egy-egy csapatot, nem az egész. A vezetőség pedig – különösen, ha azokra a tagjaira gondolunk, akik arra a bizonyos „női ösztönre” is hallgatnak -, végiggondolva az aktuális teendőket, mindig rámozdul a „restaurációra”: igyekeznek összehozni ismét és ahol csak lehet, legalább időszakosan a külön-külön élő csapatokat. De ez már sajnos nem igazán megy úgy, mint régen. Általában is mintha két dolog feszítése között „görcsölne” a cég: állandó a harc, jóformán dúl a kettő között, mármint hogy sikeres legyen az IQSOFT mint vállalkozás, ezért például nagyon is nyereségorientált érdekeltségi rendszert találnak ki, másik oldalról viszont azért folyik a küzdelem, hogy családias, szolidáris, emberi értékek-re, finomságokra érzékeny maradjon a közösség. Németh Miklós személy

INTRANET

Centura Team Developer

Ennek segítségével már meglévő alkalmazásainkba tudunk HTML oldalakat beépíteni. Az eljárás az ActiveX-technológiát használja, és ezáltal lehet az ügyfél ablakaiba olyan objektumot integrálni, mely úgy működik, mint egy HTML böngésző. (Az ActiveX miatt az ügyfél kizárólag Microsoft-eredetű lehet. – A Szerk.)

Firnága László–Németh Miklós
(IQSoft Rt.)

Üzleti Megoldások Technológiája

IQSoft

Az IQSoft mint független cég összegyűjtötte az elemzésben, tervezésben, adatbázis- és programfejlesztési technológiában, valamint a

nyílt módszertant mint igazolttan hatékony és széles körben sikeresen használt OO elemzési és tervezési módszertant.

tulajdonságait és kapcsolatait: a fejlesztés az itt tárolt információk alapján folyik. A P+ a diagramszerkesztő, objektumallosító, mátrix-

szerint redukálta a problémát: mindig éppen abban a csapatban szeret és akar csapatjátékosként élni, ahol ő a kapitány, mert ő hozta össze a csapatot, és amíg jó ez a csapat... No, ez nem azt jelenti, hogy ebbe nem fér bele a bulik, kártyacsaták, egyéb kellemetességek nagy, közös játék, ezen alkalmakkor ő is tökéletesen azonosul a „Nagy, Közös Csapat”-szellemmel, természetesen, mint minden normális ember.

Mostanában egyébként nagyobb szabású közösségek izgatják. Ez már abszolút szakmai vonal: az Open Source koncepció és a felfogásnak

megfelelő irány, a Linux által kitáru-
ló új lehetőségek vonzzák – a valódi
és a másfajta nagyobb közösségek
összjátéka tetszik neki. De még nem
tudja, mit hoz ez az új szerelem.
Most mindenesetre úgy dolgozik,
hogy az ideálisnak tartott módon,
vagyis Linux-szal csinálja, amit lehet.
A Linux volna megfelelő az iskolák-
béli rendszereknek is, és ezzel a
következő generáció ki tudná kerü-
lni a már igen mély és nagyon sűrűen
elhelyezett csapdákat.

Miklósnak az új dolgok iránti fo-
gékonyágába beletartozik a folyto-
nos tanulási igény is. Ezt házon belül
az utóbbi öt évben főként Szeredi
Péterék iránti fokozódó „kíváncsisá-
ga” tükrözi, és tőlük eddig is gyakran
kérdezett, sokat tanult. Például a
LaTeX mint dokumentumleíró nyelv
igen jól jön, mert remek formázási
lehetőségei vannak, és táblázatok,
képek beillesztésére igen alkalmas.
A C++ programozás, az EMACS
használata, általában a Unix belvilá-
ga, a hálózati protokollok – ez mind
érdekli olyan mélységben, amelyet
már csak velük (együtt, ötölük tanul-
va) tudna felderíteni – pillanatnyilag
ezt az időhiány akadályozza, de
majd...

Kedvencét, Farkas Zsuzsát tátott
szájjal hallgatná, ha tehetné, mert
imádja az eszét, a stílusát, egyben az
egész nőt. Zsuzsára még akkor sem
haragudott meg, amikor – igaz, hogy
nem egyedül, hanem Gerlei Gáborral
teljes egyetértésben – egy délutá-
non végigvonszolták Párizs 4, azaz
négy múzeumán (2-től 6-ig, azaz zá-
rásig), ráadásul a megérkezésük után
azonnal! Utolsóként a Louvre került
sorra – de itt az egyiptomi szárny so-
kadik termében Miklóst kis híján
ajulásszerű rosszullét fogta el, mert
nem bírta befogadni már az élmé-
nyeket. Ezek kétesek voltak már kü-
lönben is, hiszen a Saint Chappelle
gotikájától, rózsablakának színeitől
kezdve még a további x darab meg-

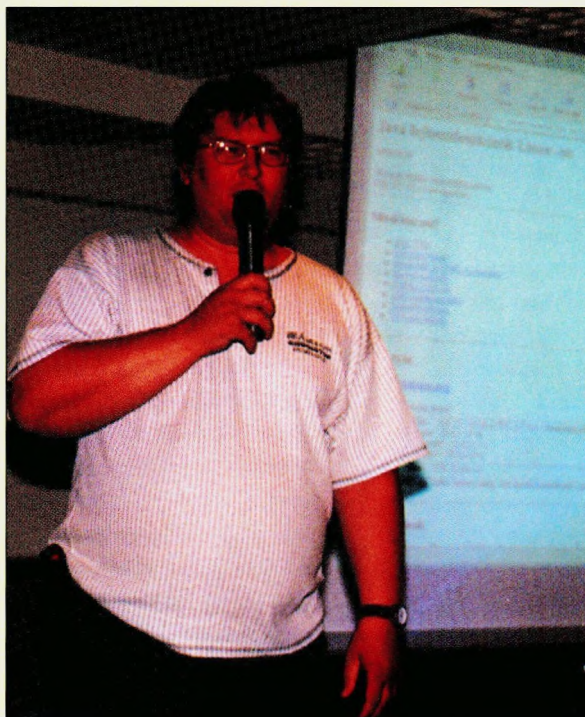
bámulni-csodáltnivaló kincsen át eljutni a múmiákig – hát, ehhez valószínűleg edzés kell. Zsuzsáéknak ez a rutinjuk megvolt, fel is készültek a várható csodákra, de ami (nekik nem) sok, az sok. Sokkoló hatása pedig leginkább annak volt, hogy takarékosági megfontolás vezetett erre a pazarlásra – mi más, ha nem pazarlás annyi értéket egymás mellé, filmszerű gyorsasággal felvonultatni, amennyi arra a pár órára jutott -, ugyanis a napijegy négy múzeumi belépésre jogosított, és így olcsóbb volt, mint egyenként! „Na, nesze neked, Németh Miklós, soha többé nem fogsz múzeumba járni!” – mondta magában szenvedő hősünk, akkor, ott, ahogy jobban lett, és kitámolygott a Nílusi Kultúrából...

Újabb kozmopolitává vált – az Internet az ő számára bő forrás is, és terjesztője is a gondolatainak a levelezési listákon keresztül. Remek dolog, hogy amit free szoftverként föltesz, arra érkezik a kérdés, kiegészítés, dicséret, kritika; ezáltal a tudásátadás, tudáscsere megvalósul – ez neki mostanában elég, nem hiányzik más forma. Azért ez nem homályosítja el az emlékét és jóleső örömét annak, miszerint nagy hatékonysággal „képezte ki” annakidején Gere Tamást az OO tárgyában – még a Class Library objektumgyűjtemény kidolgozása időszakában, meg aztán együtt voltak benne az ADOORE projekt munkálataiban is -; nos, a tanítvány gyorsan és kitűnően haladt: hamarosan továbblépett, majd Köves Péter rá építette/építhette az IQ*PMS csoportját. Ez egy elsőrangú termék, igazolja az IQSOFT hírnevét, amelyet azonban sokak szerint az OOP, OOT térhódítása – megelőzően az is, hogy elhitették: mindez jó és kell – ugratta ki. Ebben Németh Miklós szerepe eleinte meghatározó volt, de az üzleti eredményességet a példás csapatmunkának köszönhetik: Sza-

bó Tamás és Ábrahám Kati egészítette ki az együtttest, és az igazgatóknak is tetszett a hadjárata. 3 év alatt sikerült a dolog, és ettől az IQSOFT tekintélye és gazdasága jelentősen gyarapodott.

„Ne is előzze meg az IQSOFT-ot senki, sem hírnévben, sem szakmai rangban! Kicsit még kéne bővülnie, és nemcsak szoftvertechnológusokkal, hanem néhány határterület, kiegészítő tevékenység, például internetes tájékoztatási formák, hagyományos média-lehetőségek kiépítése által. Nem volna talán haszontalan egy kis design-műhely sem, és így tovább, és így tovább. Így – tovább!”

(Miklós 2000 április 1. óta az Ericsson Finnország munkatársa.)

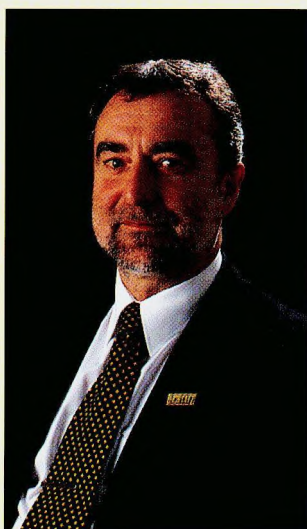
Jávástól – mindenestől! – a mikrofonnál Németh Miki!

KAPUSY ATTILA

Kapusy Attila az IQSOFT szerint is egészen különleges légkörében, amelyet az abszolút kötetlenség, a nyitott ajtók (a bármikor, bárkihez, bármilyen beosztású ember fordulhat) gyakorlata elegyít – maga is egy jelentős „elem”. Tudatos életvitelű, sokat sportoló, kemény munkával a céggel együtt haladó vezető, aki munkája mellett három remek gyermekére büszke igazán. Munkája az új üzleti ágak felderítésével, hazai bevezetésével, s ha kell, ha bevállal, akkor elterjesztésével kapcsolatos. A vizsgálatnak kb. egy év alatt el kell jutni odáig, hogy be kell bizonyosodnia a termékről, miszerint a hazai lehetőségek szempontjából érdemes-e vele foglalkozni tovább vagy sem.

A dokumentumkezelés, -archiválás számítógépes megoldásaival az IQSOFT már régebben is foglalkozott. Most a FileNET nevű amerikai rendszert szeretnék bevezetni itthon. Az a meglátásuk, hogy a hazai berkekben most ébrednek rá az ilyen szoftver szükségességére, és ezért most gyorsan bővülő piacra számíthat a forgalmazó. Az előzmények az Archiware rendszerig nyúlnak, amely a HMS által kifejlesztett magyar termék volt. Ez bizonyos méreten felül azonban már nem elég. Kapusy Attilát egyébként 1994-ben kifejezetten ennek a területnek a projektvezetőjének – először is az Országos Munkaügyi Központ számára végzett munkához – hívta az IQSOFT-hoz Langer László, aki régi ismerőse volt: tanára a BME-n, majd szakmérnöki képzésben munkatársa is. Remek munkamegosztás volt közöttük: Langer László szerezte a feladatokat, az üzleteket, de csak elvi iránymutatást adott, a projektvezetéshez viszont Kapusy Attila értett jól. Langer László 1997 tavaszi halála hatalmas törést jelentett, hiszen

ismeretsége, tanári és társasági emberként folyamatosan növvő megbecsültsége révén igazi menedzser lehetett. A kereskedelem alól kicsúszott így a talaj, és ezért hullámvölgybe került a csapat, amelyből most kezd kilábalni a FileNET-tel. Amíg Langer Lászlóval közösen dolgoztak, addig a nagy projekteket sikerült jól befejezni, jól szervezeten végigvinni. A felhasználók meg voltak elégedve ezekkel a rendszerekkel, például optikai karakterfelismerés alapján dolgozó egyedi megoldásokkal, és ezért mint vevők megmaradtak. Ilyen a Magyar Posta és a KSH, továbbá a Westel 900, amelynek 1996-ban szállítottak egy Archiware alapú megoldást.

A Westel 900 nagyon gyors fejlődését egy darabig bizonyos bővítésekkel lehetett követni, de aztán fölmerült, hogy egy komoly referenciával bíró másik rendszert keressenek. Az IQSOFT és a FileNET így talált egymásra; a vezető amerikai cég éppen felfedezte a kelet-európai piacot, és azon belül a jónévű IQSOFT-ot. Kapusyék meg is nyerték a Westel tenderét a FileNET rendszerrel, és ezért okozott csalódást, hogy Westelék mégsem az IQSOFT-tal szerződtek, hanem egy hatalmas német céggel.

Kapusy Attilának az IQSOFT-ban a kellemes légkör és a magas szintű, élvezetes munka mellett fontosak a sportolási lehetőségek. Ezekben meglehetősen élen is jár, a focizásban mindenképpen. A mindennapos reggeli teniszet néha megszakítja a partnerhiány, de a munkanapkezdeti gyümölcsözést soha semmi. Ezt ugyanis a felesége biztosítja saját kezű csomagolással. Ennek a családi eredetű hagyománynak folyományaként van az IQSOFT-ban rendszersítve a közös gyümölcsösös; ugyanis látva, hogy Ő a napot gyümölccsel kezdi, Sipka Júlia rákérdezett: „Ez a szokás tényleg jó és kellemes?” Rö-

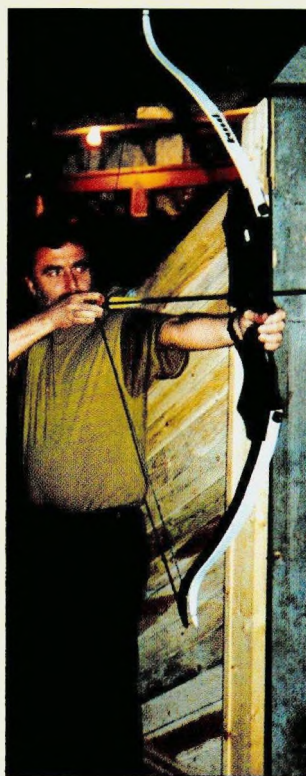

Microsoft®

KAPUSY ATTILA

vid meggyőzés után Juli mint vezető megszervezte a „mindenki gyümölcsöskosarát”.

A fiatal generációt a DOC középkorú vezetője egy kicsit irigyli. Saját gyermekei példáján is – akikre egyébként nem alaptalanul büszke – látja azt, amit az idősebbek vele együtt „kihagytak”: több nyelven beszélnek, lehetőségeik vannak diákként megismerni a világot, gyerekként kiaknázni a számítógép adta lehetőségeket, kiharcolni az élettől mindent, amit annak idején elképzelni sem lehetett. Például a középső fia 23 évesen öt nyelven beszél, a 18 éves lánya pedig diákcserevel éppen Dél-Afrikában tanulmányozza az ottani életet. És mások, akik ma fiatalok és törekvők, ugyanígy kiélvezhetik ennek a kornak az előnyeit. Remélhetőleg meg is fogják ezt becsülni.

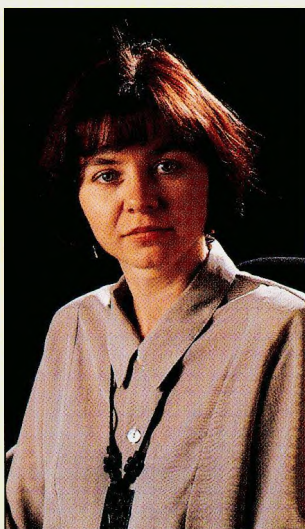

Célra tartva!

KOZÉR EMŐKE

A győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola után fejeződik el a keresztlátogatás a titkárnőnek került az IQSOFT-hoz. Hogy miért vállalta ezt a kompromisszumot mérnökként? Mert azelőtt már megismerte a Magyar Postánál az állami szféra viszonyait, és mindenképpen ki akart szakadni ebből. Tehát az előrejutás volt a hosszú távú cél, és végül is mindössze két év után kereskedelmi asszisztens lett, s ezt követően néhány év alatt egy komoly szakmai terület első embere. Mint a titkárság vezetője, bizonyos szinten már jól ismerte azokat a termékeket, amelyek a licenzzértékesítésben kaptak szerepet. Összesen fél év után az IQSOFT által forgalmazott könyvtári rendszernek, az OLIB-nek az értékesítését bízták rá az illetékes osztályon.

Ez nagy szerencse volt olyan szempontból, hogy a cég által kínált termékek közül ez áll a legközelebb Emőkéhez. Ugyanis a könyvtár mint olyan, valahogy mégiscsak humán terület, ahol embereket szolgálnak ki, és mivel az OLIB rendszer sok kis részből áll, ezeket jól ismerve ki lehet elégíteni az elvárásokat, amelyek viszont egyre nőnek. Mostanában már nemcsak könyvtári rendszerként, hanem dokumentumkezelő és információs rendszerként is funkcionál a felhasználók életében ez a termék. Ez a profil a kezdetektől benne volt a rendszerben, csak akkortájt még nemigen igényelték, de mostanában egyre többen értékelik azt, hogy a szervezet vagy vállalat összes dokumentuma kezelhető lehet. Ezért megfogalmazzák, hogy az információk ilyen célra is kinyerhetők legyenek. A vállalati rendszer irányában folyó terjeszkedés a három különböző felhasználói kör közül főképpen az államigazgatási, közigazgatási szervek esetében jelentős.

Ilyenek a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara, Környezetvédelmi Minisztérium, MNB. A vállalatoknál (MATÁV, Magyar Posta, ÉMI stb.) természetesen szintén jelentős ez a trend, és már a nyilvános és közkönyvtárak szintjén is bizonyos mértékig jelentkezik.

1994 és '99 között tehát Kozér Emőke elérte eredeti céljának a maximumát is, és fokozatosan egy főfelé ívelő cég jelentős profilcentrumába dolgozta be magát, sőt vezetője lett. Mivel a cég pozíciójának további emelkedésére számít, és mivel a céget jelentő emberek mindig is közel álltak hozzá – titkárságvezetőként természetesen ez mindenkire értendő volt -, miért menne el? Noha mostanára kicsit szeparálódott a társaság, a dolog nem reménytelen: igyekezni kell megkeresni a módokat, hogy mindenki beszélgethessen a többiekkel.

Amikor rábízták az osztályvezetésre nagyon nehéz és felelősségteljes feladatát, akkor a téma az üzleti megítélését tekintve mélyponton volt. Ezért igen nagy eredménynek értékelik, hogy mégis sikerült új eladásokkal kimozdítaniuk innen, és megtartották a régi ügyfeleket. Már az is lendületbe hozta, hogy elismerték az előző munkáját a megbízással, vagyis további bizalmat kapott: képes ellátni a jelentősebb feladatot. Sajnos a siker csak úgy fokozható tovább, hogy bővílni kéne, mert az új feladatokhoz nincs elég ember. Túlerheltek a kollégák, és ezzel jár, hogy nincs mindig olyan lehetőségük a fejlődésre, mint például Emőkének: második diplomája megszerzéséhez anyagi támogatást is kap a cégtől, időkedvezményt is (közgazdász képzésben vesz részt, külker szakon, és még két éve van hátra). Végül is tehát neki szinte természetes, hogy az IQSOFT-nál minden földi jó van – Ő még a barátját is itt „szerezte” -, de más cégeknél ez nincs így. A jó hangulat biztos, hogy egy darabig ellen-

súlyozza adott esetben a túlterhelést, még talán a cégnövekedéssel járó kapcsolati lazulást is, de itt kényesek a határok. Ettől tart is egy kissé. Nagyon kemény munkával kellett a társaságuknak kiküszöbölni az eredeti rendszer hibáit, beletenni olyan funkciókat, amelyek nem kerültek bele, noha megígérték a fejlesztők eredetileg. Ez a „korrekció” jól működő rendszereket eredményezett mára, de kiszívta a társaság erejét, és most félő, hogy segítség nélkül nem megy ilyen jól tovább. Vagyis növekedni kéne annak ellenére, hogy abban is megvannak a veszélyek.

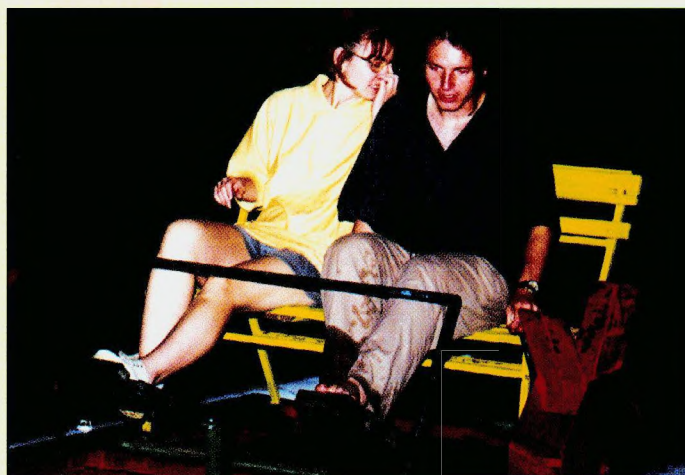
Az elkövetkező tíz évre mindenesetre töretlen fejlődést kíván az IQSOFT-nak, de csak olyan emelke-

déssel, ami nem csap át romlásba az emberi közeget illetően. Mert – mint már a fentiekből kiderült – az emberi kapcsolatok rendkívül fontosak voltak a cégnél. Ezeket a kapcsolatokat az elvonulások során adott esetben még tovább lehet „ápolni”, esetlegesen egészen új irányokban. Emőkének a legelső elvonulásakor, 1995 kora tavaszán különleges lehetőségei akadtak. Rézszint akkor alakult ki szerelmük a – jelenleg is – párjával, részint „sikerrel vetkőzött”. Éjszaka ugyanis Egerből elment a társaság busszal a Felsőtárkány közelében található egerszalóki hőforrásokhoz. Ez valahol a hegyek között leledzik, még kiépített medence sincs a fürdőzők számára, nemhogy kiszolgáló alkalmatosságok lennének. Ezért csak úgy lazán, a sötétben cserélték a ruhát fürdőruhára, mindenki úgy, ahogy tudta. Egyszer csak az egyik idősebb kolléga beszólt a gomolygó gőzbe: „Na, Emőke, erről az oldaladról sem ismertelek még...”

Másnap is kiment a társaság az élmények színhelyére, hogy nappal is látható legyen, ami érdekes, de hát a zuhogó eső csak a víz hőfokát enyhítette... Esernyővel ücsörögtek a vízben, és nagyokat kacagtak. Ki ezen, ki azon...

KÖNYVTÁRAK BÜSZKESÉGE

► A könyvtárak az elmúlt években kitéptek a tőlük megszokott szerepkörből. Átalakulásuk legfőbb ismérve, hogy a tárolt kiadványokat már digitális formában is megpróbálják hozzáférhetővé tenni. A digitális tartalom megőrzésének és terjesztésének biztosítására a fizetős szolgáltatások ellentételezéséért biztosítja a biztonságos elektronikus fizetési lehetőségeket is. A projekt jelen pillanatban a követelményrendszer felállítására és a fej-

Együtt tekerve Varga Ferivel

TIHANYI PÉTER

10 éve foglalkozik az irodaautomatizálással, ebből 5-öt már az IQSOFT-nál. Igazából ennek egy részterülete vonzotta a céghez, amelyet előzőleg már jól ismert az IQSOFT sok rendezvényének köszönhetően. Mivel volt már bejáratott kapcsolat közte és a cég között, amikor az IQSOFT keresett munkatársat, Tihanyi Péter lett ez. Nagyon szívesen jött és marad a cégnél, mert remek légkörben lehet itt dolgozni. Most ugyan mélyponton van a dokumentumkezelés mint szakterület, sajnos nincsenek túl nagy üzletek, de a tanácsadás jelenleg is intenzív. Tavaly DOC 2000 címmel sikeres rendezvény volt Magyarországon, és többek között ennek is köszönhetően a téma fölfutását lehet Magyarországon prognosztizálni. Maga a technológia is mostanában érik be, és úgy érzékelhető a gazdasági folyamatok alakulásából, hogy van is rá pénz: azok a cégek, amelyek erőteljesebben művelték előzőleg is ezt a területet, azok virulnak. Sok a tender is, ezért valóban remélhető, hogy az IQSOFT is elnyer ezekből néhányat.

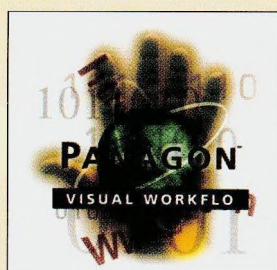
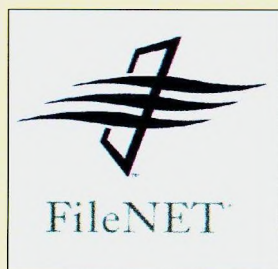
A dokumentumkezelés kitért az ún. imaging rendszerek (elsősorban archiváló funkcióra valók ezek) mellett a dokumentum menedzsment rendszerek irányában is. Új terület a BPR (Business Process Reengineering), ami tulajdonképpen a munkafolyamatok elemzését végzi. Konkrét munkaként pedig a MOL szálhalombattai telephelyén üzemelő dokumentumkezelő rendszert és egy munkafolyamat-követő rendszert, ún. workflow rendszert lehet megnevezni, amelynek a dokumentumkezelő része már üzembiztosan működik, a többi pedig most fog beindulni. Itt nagyobb előrelépésre is számítottak, mert a rendszer kiterjesztése az IQSOFT

technológiai szintje alapján javasolható az egész vállalat számára, de ennél az ügyfélnél – az IQSOFT-tól független előzményekből fakadó – akadályai vannak a dolognak, legalábbis egyelőre.

Az IQSOFT egészében véve egy remek fejlesztő cég, nagyon sok területen élenjár. Kereskedelmi tevékenysége azonban nem az erőssége. Nagyon hiányoznak az olyan emberek, mint amilyen Langer László volt. Neki életeleme volt, hogy nagyon szeretett nyüzsögni, és remek képességgel hozott projekteket – ki hoz mostanában projektet? Az Ő halála óta nem éledt föl a dokumentumkezelés területe igazán. A szakemberek olyan beállítódásúak, miszerint inkább jól megcsinálják, ha van mit. Szerencsére az OBT (mai nevén AFT) kivétel annyiban, hogy ők talán olyannyira jók, hogy nemigen van vetyltyársuk a piacon. Így „elviszik magukat”. Az összes többi területen főként a tanácsadásból élnek meg, a termékadások nem állnak túl fényesen. A lobbizási erő hiánya mindjobban érzékelhető. A KFKI csoport-hoz való tartozás talán segít majd ezen, és így magasabb szintű lobbizásban lehet reménykedni, merthogy nem elég az, hogy kitűnőek a termékek.

A kereskedést szintén cégszinten kellene erősíteni, mert Tihanyi Péter úgy látja, hogy hiányzik egy „fölhajtó” csoport. Nem könnyű megmondani, hogy hol kezdődik a szakember, és meddig kell a kereskedőnek vinni a prímet – az biztos, hogy a szerződéskötésbe már bevonhatók a szakemberek, de egy igazi szakember kereskedésre nem igazán való. Az IQSOFT profitcentrumai pedig főként abban érdekeltek, hogy magukat lássák el munkával. Vannak ugyan saját kereskedőik, de ők nem mindig képesek arra, hogy elégségesen átlássák a szoros területükön kívüli szakterületek lehetőségeit. A kereskedelemhez bizonyos speciális fo-

gások is hozzátartoznak, és ezeket alkalmazni is kell, s nem szabad gátolásnak lenni, ugyanakkor a mélyebb részletek iránti fogékonyság is megkívántatik. Természetesen nagyon nehéz megfelelő embereket találni, de biztos, hogy néhány ilyen kiemelkedő képességű kereskedőre a profitcentrumok fölött, azoknak az érdekeit összehangolva volna szükség. És valahogyan el kellene érni, hogy a kereskedők a szakemberektől, a szakemberek pedig a kereskedőktől időnként – ahogy a fejlődés hozza – eltanulhassák a határterületen mutatkozó dolgokat. Ennek mennie kell, hiszen az egymástól tanulás nagyon járatos a cégnél, ezt mindenki tapasztalja a saját bőrén,

tehát biztosan megoldható, hogy ne csak ad-hoc módon, hanem valami hatékonyabb formában áramoljon a tudás a különböző diszciplínák művelői között. (Pattanyús professzor emlékére....)

Ha már az emlékeknél tartunk, egyes szám első személyben legyen itt egy ilyesmivel vége:

„Ami mindezidáig az IQSOFT-ban tartott, az többek között a családi, családserű léghő – ilyet ugyanis előző munkahelyeimen nyomokban sem lehetett fölfedezni. Ennek egyik markáns megnyilvánulása az évente rendszeresített, 4 naposra hosszított hétvégi együttlét vidéki környezetben, ahová a valódi hétvégre a családok is megérkeznek, s az első két

napi oldott, mégis szakmai programot az igazi kikapcsolódás követi.

Nos, belépésemkor ünnepelte az 5 éves fennállását a cég, és ennek kapcsán szintén így „elvonultunk”. A rendezőség kitett magáért, az első két nap is tele volt tűzdelve szórakoztató epizódokkal, amelyeknek a betetőzése az egri várban lezajlott zászlófelvonás és vacsora volt. Úgy általában a „komoly rész” is nagyon tetszett, hiszen alig két hete dolgoztam csak a cégnél, mégis áttekintést kaptam mindenki tevékenységéről – kicsit úgy éreztem, nekem mutatkozik be az IQSOFT. Aztán a családi programok is remekül sikerültek (pisztrángsütés, kocsikázás, kisvona- tozás), a legemlékezetesebb számomra mégis a várbeli este marad. Itt ugyanis nyíllövő versenyt rendeztek a vacsorahelyül szolgáló pince folytatásában. Akkor volt életemben először ilyen készség a kezemben, és megnyertem a fődíjat. Ma is megvan az akkor kapott, saját címkézésű „Egri bikavér”.

Hasonmás a múlt századból?

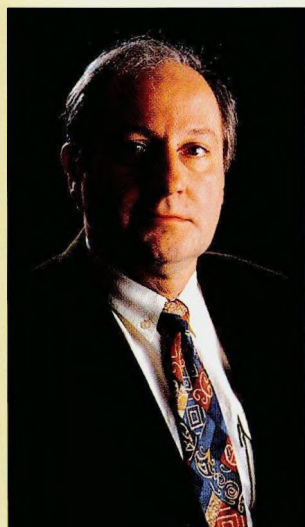
Papír- helyett információkezelés

November 24-én a Microsofttal közösen rendezte meg a dokumentum- és munka-

Szolgáltatásuk között pedig a meglévő zöket tartalmazó, komp. ens architektú- rájú Panaron IDM Deskion szolgál, mely

mációsztosztás modern elveinek meg- valósítására, azaz olyan „kényszerpá- lyák” kiellőlésére, amelyeken egy adott

KOVÁCS ANDRÁS

„Innovatív, tapasztalt mérnök – vadonatújig terjedő szoftvertechnológiai ismeretekkel, középtávutótól elvárható állóképességgel – irányító hatáskörű állást keres a legkorszerűbb informatikai profilú cégeknél. Jelige: elegancia és megbízhatóság.” Ilyen vagy „kulcsszavaiban” egyező tartalmú szöveget képzelhetünk el, ha szeretnénk eltalálni Kovács András 3 évvel ezelőtti helyzetére vonatkozóan a célzott szándékú, rövid és alkalmas üzenetet. De ez most csak játék, hiszen Magyarországon vagyunk, ahol hasonló kvalitású emberek nem túl gyakran szoktak olyan helyzetbe kerülni, hogy hirdetés kelljen feladniuk – inkább a kereslet jellemző, és mivel kicsi a szakmai a kör, röpiúnek a hírek, így gyorsan megtalálják egymást közvetlenül az érintettek.

Így volt ez Kovács András esetében is, aki a konkurencia tételéről került Szabó Tamás osztályvezetői helyére. Voltaképpen már nem a konkurenciától, mert pont akkortájt megszűnt ez a vetélytárs kft., és többek között ezért is nem egyedül érkezett, hanem 3 munkatársat is hozott magával. Ez részint a véletlen

egybeesésnek, részint a kétségtelen szakmai párhuzamosságnak volt köszönhető. Csaknem ugyanakkor léptették följb az IQSOFT-nál az OBT előző osztályvezetőjét, vagyis megüresedett a poszt, amikor Kovács Andrásék munkahelyét, a HiCare Kft.-ét – a Rolitron-birodalom egyik tartományát – eladták. Németh Miklós és Szabó Tamás kezdeményezte a „tanult kollégák” megszerzését az IQSOFT számára, hiszen előzőleg „távolról” kölcsönösen figyelte egymást a két, hasonlóan az OO adatmodellezéssel, technológiával foglalkozó gárda, és tisztelték egymást.

Kovács Andrásék irigykedtek az IQSOFT kitűnő marketingjére, náluk ez sehol sem volt, és még bevétel sem igen. Így a hívásra nem volt logikátlan ígert mondani, noha a HiCare-nek nagyon hirtelen lett vége, és ez komoly csalódást okozott. Tele voltak előzőleg tervekkel, ezek megvalósításában is eléggé jól álltak, és ottan nem kellett foglalkozniuk a piaccal, csak a főnökök szakmai elvárásainak megfelelni. Az IQSOFT-ban viszont egy osztály egyben profitcentrum is, ez szokatlan kihívás; de mivel nem volt saját tőkéjük az önálló folytatáshoz – ehhez még talán lett volna támogatás az előző formációtól -, éltek az épp jókor felkínált lehetőséggel.

Eléggé összetett tevékenység egy ilyen osztályt vezetni – Kovács András saját meglátása szerint egy év alatt jött bele a dolgába. Pedig eleve frontembernek hívták; nyilván volt egy elképzelés a tudásáról, mert sok előadáson, konferencián „tesztelheték” a képességeit az akkor még csak „szakértársak”. A valódi üzleti gondolkodásba azonban az IQSOFT-os nagy elődöknek kellett – amilyen gyorsan csak lehetett – bevezetniük Őt.

Voltak már megszerzett piaci szegmensek, amelyeknél az illetékesek fogékonyak voltak az új technológiákra is – ehhez jó marketing és

kapcsolatok szükségesek -, és az IQSOFT szélesedő kínálatához vezető innovatív fejlesztéseket hátrahagyóként segítették a folyamatos munkák. Az első év során sok segítséget kapott az üzleti magatartás, stratégia kialakításához Szabó Tamástól, együtt és egymástól tanultak technológiát Németh Miklóssal, tárgyalástechnikai módszerekben, szervezési megfontolásokban Langer Tamás volt a mester, míg a marketing gyakorlatában Ábrahám Katitól lehetett a mintákat begyűjteni. Így szerencsésnek mondhatja magát, mert a berázódás egy éve alatt sikerült bizonyítania is, és a cég is „bebizonyította” számára, hogy az a tendencia folytatódott az életében, miszerint jó kezdet után egyre jobb munkahelyeket sikerült találnia – mindig lehetősége volt a fejlődésre.

12 évig volt az OLAJTERV-nél, ahol számítógépes folyamatirányítással foglalkozott, majd ugyanezzel a területtel 2 évig a SZTAKI-ban, a rendszerváltás után pedig egy multi révén az egész világgal került kapcsolatba. Végül a sok mindenben hazai éllavas Rolitron után lelt a legkorszerűbb informatikai technológiák bevezetője és alkalmazója hírében egyre erősödő IQSOFT-ra, amely cég már akkor is az itthoni viszonylatban legnagyobbak közé számító szervezeteknek dolgozott.

Az IQSOFT széles választékú elemekből variálva a fejlesztési technológiát, a megrendelő számítástechnikai kultúrájához igazodva bővíti az alkalmazások skáláját. Az OOT-val (nyelvek, osztályok, adatmodellek, adatbázisok, adattárházak, elosztott objektumtechnológiák, újabb komponentechnológiák stb. és egyéb eszközök révén) képesek lefedni az informatika hatástartományába eső feladatokat, amelyek mostanában ismét terjeszkedő tendenciájúak. Az e-business és az információs rendszerek kommunikációja az Inter-

neten keresztül: ez a terjeszkedés iránya, s alárendelődnek az egyedi alkalmazásfejlesztést szolgáltatásokkal övező funkciók: az oktatás, konzultáció, termékforgalmazás, üzemviteli támogatás. Az operatív irányítási rendszerek (például vállalatirányítás) ún. tranzakcionális rendszerek, amelyekben az adatbázisba és onnan ki mozognak az adatok, de ma már ezekre ráépülnek vezetői információs rendszerek, döntéstámogatás is, ezek már új és bonyolultabb folyamatokkal járnak az információtechnológiát illetően.

Ez a BIS, de nem megyünk tovább itt a részletekben, mert már így is túlságosan „tudálékosnak” tűnhet ez mint átvezetés – ugyanis Kovács András karrierjének és az IQSOFT szervezeti megújulásának a következő állomását jelentőségében mégis csak „be kellett világítani”: a fejlesztéssel foglalkozó szakemberek (a KUT és az OBT dolgozói) Kovács András igazgatóhelyettesi kinevezése után és a két osztály egybefoglalása révén könnyebben és hatékonyabban fognak dolgozni. Azonban sokszor adódik, hogy „nem érnek rá” el-

vállalni munkákat, mert nincs meg hozzá a kapacitás. Azért rossz ez, mert ilyenkor általában nem vár az ügyfél, és más fog oda benyomulni – az IQSOFT helyére. Ezért van a termelő létszám növekedésének létjogosultsága, meg azért, hogy igazán nagy projektekre is rá lehessen mozdulni. Kovács András 10 évre előre nézve azt kívánná, hogy háromszoros szakemberlétszámmal, az európai és az amerikai piacon is ismert (elismerten!) ünnepeljen a cég.

A munkával összefüggésben a belső csapatszellem eddig is nagyon jó volt. Az oktatással úgyszintén síma az együttműködés, persze nem mindenkivel szoros a kapcsolat, és a cégen belül általában nem bármely részlegre igaz, hogy ugyanúgy összetart minden egyes többivel, mert erre nincs sem idő, sem szükség. De el-lenszél, aknamunka, keresztberakás, információ-visszatartás nem borzolja a légkört. Például ragyogóan sikeres lett az IQ*PMS, ennek mindenki örült, és az, hogy ők ezzel sok pénzt is kerestek, az is természetes, senki

A Rational rózsaival

XIII. ÉVFOLYAM 46. SZÁM
1998. NOVEMBER 10.

PIAC

IQSoft-Sun

Java-központ létesült

Október 27-én – a Dobogókőn tartott objektumorientált konferencia időpontjához igazítva – az IQSoft és a Sun bejelentette, fordíthatják a Java technológiát. A központ oktatási, integrációs és konzultációs szolgáltatásokat adnak a felhasználóknak. A központok között, a próbaprojektek ter-vezése, rendszertervezés, projektvezetés. Mindehhez egy oktatóterem is tartozik.

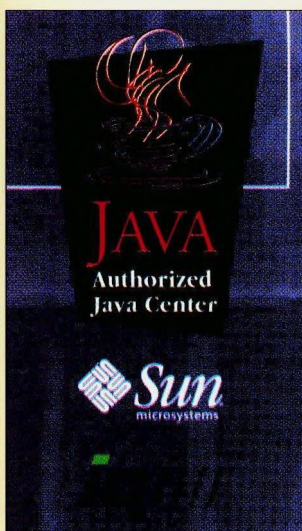

nem irigyli. Mindenkinék „bejöhethet...” – a cégnek pedig csak használ, ha valakik nagyon előrefutnak.

A szűkebb csoportban, az OBT-n igazi csapatjátékosként muszáj is élni, nem megy másként. Aki nem jó természetű, nem nyer „bebocsátást”. Aki bekerül, benn van, mind szeret bulizni is, sportolni is, alkalmanként mindenféle játékos vagy szórakoztató időmúlásban részt vesznek. Ezek jó dolgok, semmi kényszer, csak egyszerűen szeretik az ilyesmit. Remélhetőleg az új felállásban is lesz mód – sőt, talán több mód lesz – a hangulat megtartására, fokozására, mert mindez biztosan belejátszik az üzleti teljesítménybe is. Mint ahogy a tapasztalatok átadása egymás közt,

kifelé pedig a műszaki marketing, valamint a konferenciákon, rendezvényeken architekturális kérdésekről szóló előadások. Ez mind hozzájárul ahhoz, hogy az IQSOFT-nak a méretéhez képest igen magas az elismertsége. Ehhez – Kovács András szerint ő a volt HiCare-esekkel együtt az utóbbi három évben tudott csak segíteni (a régiek előbb is) – a high-tech ismeretekkel együtt az új portékák bemutatásával, bevezetésével, megismertetésével a hazai piacon.

Maradjon meg minden, ami eddig bevált, s ha az üzlet jól megy, vagyis ha a technológiai éllovasként ismert IQSOFT megtartja az előnyét, akkor a mozgalmas légkör friss, oxigénben dús marad. Ezt kívánja magának is Kovács András, aki emellett a gyermekei sikeres családalapítását szeretné a következő évtizedben megélni – magánemberként ezzel „megelégszik”.

BALOGH JUDIT

A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem oktatója, és részmun-
kaidősként – heti két nap budapesti
tarózkodással – dolgozik az
IQSOFT-nál. Ismeretsege a céggel
még egyetemista korából, belföldi
ösztöndíjasként az SZKI Elméleti
Laboratóriuma körében eltöltött he-
tek alatt kötődött – tehát ő is az
IQSOFT elődjének „gyermeké”. Ott
a gyakorlat során megismerkedett a
mostani vezetővel, valamint a szel-
lemi műhely munkaterületeivel. Így
aztán amikor később, az Oracle-
korszak elején ő már mint egyetemi
oktató dolgozott, az IQSOFT meg-
keresése a régi ismeretség alapján
ért hozzá: nincs-e szükség/lehetőség
az egyetemen az Oracle bevezetésé-
re az oktatásban? Mivel volt, bedol-
gozták néhányan magukat az ottani
munkatársak közül a téma egy részé-
be. Ez lett az alapja az azóta is
fejlődő kapcsolatnak, ami hamarosan
oda vezetett, hogy a debreceni
egyetemről több tanfolyamot vezet-
tek le az IQSOFT oktatási kötele-
zettsége teljesítéséért. Ezeket a
tanfolyamokat Judit szervezte meg,
noha eleinte Ő is elsősorban mint
oktató vett ezeken részt. Aztán
később, amikor az IQSOFT is felfej-
lődött mint Oracle-oktatási egység,
és az Oracle Hungary Kft. a megala-
kulásakor magával vitte az illetékes
oktatókat is, Balogh Judit fő feladat-
ként az oktatási üzletág megszerve-
zését kapta az IQSOFT-tól. Ez már
akkora feladat volt, hogy 1993-94 óta
csak a szervezésre, az oktatási ügyek
intézésére maradt elég az itteni két
nap. 1998 közepéig győzte egyedül.
Azóta már többen vannak főállású
oktatók és ugyanakkor szakértők is.
Mára témában is jelentősen kibővült
a kínálat, 20-25 fajta tanfolyam zaj-
lik, természetesen testre szabott for-
mában. Akár ötnapos a tanfolyam,

akár hosszabb, ha helyben, ha vidé-
ken – akárhogy igénylik, ők rugalmasan
szolgálják ki az igényeket. És
ami a fő: „Az tanítja, aki csinálja.”

Balogh Judit szerencsésnek tartja,
hogy így alakult az élete, mert az
egyetemi légkör, az ottani munkakör-
ülmények, a debreceni elvárások
össze sem hasonlíthatóak egy profit-
orientált cég tempójával, kényszerű
és hasznos lépéstartási elvárásaival,
azokkal a követelményekkel, amelye-
ket a „termelőkkel” szemben kénytele-
n támogatni. Olyan sikerélmény
ennek megfelelni, hogy ez szinte
szenvetélyfüggővé teszi az embert: a
sikerekről nem lehet lemondani – és
ebben nem kis részt azért az anyagi
eredményesség is kitesz. Mindez el-
lensúlyozza a nehézségeket, amelyek
főként a kétlakiságból adódnak (la-
kott unokatestvérnél, kollégánál stb.,
tehát elég rendezetlenek az itteni vi-
szonyai). Ami egyre jobb, az a táv-
munka tényleges lehetőségeinek
fejlődése: ma már egészen jól műkö-
dik a kommunikáció távolról is. Ju-
ditnak személyesen is kell foglalkoz-
nia azért az ügyfelekkel, nem lehet
mindent „drótokon intézni”, de vég-
tére is saját döntésén múlik, hogy mi-
kor, kivel és milyen formában intézi
az elintézendőket. Noha rengeteget
segít a munkában az IQSOFT mar-
ketinges csapata, kívánatosak lenné-
nek még további olyan akciók, ame-
lyeknek az eredményét tovább ápol-

va szerveződnének tanfolyamok –
ehelyett gyakorta „előápolás” folyik.
Ugyanis sokszor igénylik a külső cé-
gek, hogy ismertessék meg előre né-
hány munkatársukkal a kiválasztott
terméket, és akkor utána vagy lesz
további üzlet a dologból, vagy még
egy testre szabott oktatás után dől
csak el a konkrét vásárlás. Jobb len-
ne, ha az ügyfelek a célzottabb mar-
keting munka következményeként
már többet tudnának azokról a ter-
mécekről, amelyeknek a mélyebb
megismertetését az oktatóktól vár-
ják. Így is van évente 100-nál több
oktatási ügyfél, és sokuk az IQSOFT-
tal más témákban is szerződik.

A mindenkori vezetés elejétől el-
ismerte az oktatásnak a bevételen
túli hasznát, vagyis nem volt vita
azon, hogy a többi siker az oktatás
nélkül kevésbé következhetett volna
be, mert az oktatás mint járulékos
szolgáltatás a cégről alkotott képet,
a hitelességet is alátámasztja. Az utó-
bi időben kevesebb külsősre van
szükség, tehát ténylegesen a cég ké-
pét alakítják a belső emberek. Azért
ez egy örök harcot is fenntart a tár-
sosztályokkal, és kompromisszumok-
ra van szükség. A legkiválóbb okta-
tók ugyanis egyben elsőrangú szak-
emberek is. Minden esetben megál-
lapodás kérdése, hogy a szóba jöhető
személyek közül mikor ki dolgozik a
katedrán, illetve ki az, aki nélkülöz-
hetetlen éppen a saját osztályán. A
témák többségénél mindig megtalál-
ható a kellő kapacitás, és csak kivé-
teles esetben kell a külsős.

Balogh Judit a végül is folyamatos
sikerei közül – ezt köszönő és elis-
merő levelek, egyéb gesztusok gya-
korta igazolják – a legnagyobb tett-
ként az 1994-beli, igen komoly (65
napos) tanfolyamot emeli ki. Az
MNB részére beadott egy ajánlatot,
amelyet egy oktatási felhívásra 24
órán belül készített el, a maga kon-
cepciója szerint. Tapasztalatai alap-
ján megkockáztatta, hogy a kiírást is

megváltoztatva, teljesen a saját meggyőződése szerint építi fel a tanfolyam anyagát – a több téma egymáshoz való aránya, didaktikai megfontolások alapján. Azóta is az egyik legjobb ügyfél maradt az MNB, mondhatni az egyik „eltartó”.

Az IQSOFT egyedülálló csapat azok szerint is, akik elmentek, de továbbra is megmaradt a kapcsolatuk. Utólag sokan belátják, hogy közel sem érzik magukat olyan jól az újabb helyeken, mint az IQSOFT-nál, de mivel fiatalok voltak és váltani akartak, választottak valami mást. A dolgoknak híre megy, és a debreceni egyetemről minden évben jön egy-két ember dolgozni, és aki „renegát”, az is általában marad 3-4 évig. Amíg ez a vezetés nem változik, ilyen „sugárzó” marad, addig valószínűleg nem törik meg a csapatszellem. Balogh Judit saját maga is a „nagyon jóban levés”, a közös örömei megélése alapján szeret dolgozni, és az oktatás szervezésében az említett kettősség miatt (az előadó nem mindig csak oktató) a cégszintű csapatszellem nélkülözhetetlen is.

A mai magyar piacon ércesen cseng az IQSOFT neve, aminek a jó marketing, a kellő sajtó, az igényes szakmai rendezvények adják meg a harmóniáját. Természetesen a remek témák a legfontosabbak, és a cég mindig ilyesmivel foglalkozik. Biztosan számít az is, hogy például az évek során nem távozott elégedetlenül senki sem a tanfolyamokról. A kiképzett emberek véleménye a cégről – szép lassan, de biztosan – elterjed a szakmai köztudatban. Az oktatók sikerének záloga a szaktudásuk, a személyiségük; az csak a keret, ami a körülményekben jelenik meg. Vagyis az, hogy milyen terem, milyen helyszín, milyen géppark segíti a munkát.

Balogh Judit szinte tíz év távlatából, s egyetemi oktató és szolgáltató munkaköre tapasztalataitól függetlenül büszkén vallja, hogy az IQSOFT-

nál rengeteget tanult, szinte mindenkitől. (A maga részéről emiatt aztán igyekezett át is adni a tapasztalataiból másoknak, főként a munkatársainak.) A legfontosabb „mestereket és az ő tudományukat” sorolja:

- Langer Tamástól szerette volna eltanulni a kizökkenthetetlenségét, továbbá gondolkodásának azt a jellegét, hogy a cég egészében képes látni minden momentumot.

- Biener Gábortól: hogy miként kell ezerszer nyugodtan elmondani ugyanazt.

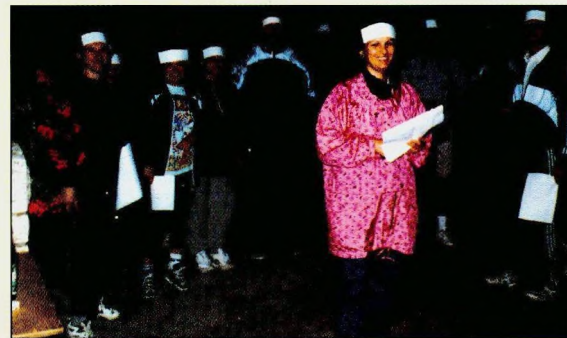
- Dömölki Bálinttól próbálta eltanulni, illetve mindenképpen csodálja, hogy Ő észreveszi a világban és a piacon a legkisebb mozgásokat, a kezdődő új irányokat, és azt a „viszsaigazolt” képességet, hogy az IQSOFT-ot belülről és kívülről is látja egyszerre.

- Sipka Júliától azt az alapállást, hogy „nincs megoldhatatlan probléma”. Azonkívül a lenyűgöző memóriáját, energiáját csodálja, és rendkívül becsüli segítőkészségét, maximális emberi hozzáállását – mindenkor mindenkihez.

- Szabó Tamástól tanulta meg igazán, még akkor, amikor beosztott kereskedő volt Tamás, hogy miként kell partnerkapcsolatot ápolni, hogyan kell kereskedni. Hogy mi a fontos: időpontokat betartani, ígéreteket nem megszegni, nevekre és egyebekre emlékezni (valami a témán kívül is kerüljön elő a megbeszélésen), a korrektség abszolút szigorú értelmezését, az adminisztráció fontosságát. Szabó Tamás megbizonyította számára, hogy jó értelemben vett személyes kapcsolatok nélkül nincs üzlet.

- Ábrahám Katitól hallott életében először a külső és belső PR-ról, a marketing praktikáiról, és nagyon tetszik is Balogh Juditnak, ahogy ezt itt ők csinálják. Az ügyfelekkel való foglalkozásban, az egységes arculat kialakításában tükröződő módszerei mind átvehetők.

- Köves Pétertől – sajnos valóban múlt időben – a másság vállalását, az „ellenzékiesség” alkotó voltát igyekezett ellesni. Az volt személyiségében a különleges, hogy képviselni tudott egy merőben más világlátást, mint az IQSOFT többségéé. És mégis az IQSOFT-ért dolgozott szívvel-lélekkel. A vezetőket által felvetett problémát a saját álláspontja szerint értelmezte, és módszeresen győzte meg őket az igazáról. Köves Pétert viszont jóformán lehetetlen volt befolyásolni, és általában nagyon hosszú távon ugyan, de kiderült, hogy neki volt igaza. Azt is el lehetett tanulni tőle, hogy a szűkebb csapatát hogyan választotta ki, és hogyan tudta őket maga mellé állítani, „megfogni”.

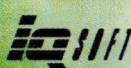
Oktatás békeidőben, számháborúban...

A munka sikerein túl az IQSOFT tehát a „tartozni valahová” érzését, hangulatát adja Balogh Judit számára. Valószínűleg mások is így vannak ezzel, amit csak megerősítenek többek között az ún. elvonulások is, mely eseményeken országismeretet, különleges élményeket szereznek, és sok apró gyönyörűséget is megélnek, amelyeket önmaguktól nemigen tudnának megszerezni maguknak az emberek.

No, de olyan élményt is ritkán, mint amilyent pont az egyik elvonuláson éppen Szabó Tamás „prezentált”. Az eset a bakonybéli sűrű erdőben történt... Balogh Judit a sors szeszélye folytán Ábrahám Ka-

talinnal, Biener Gáborral és Szabó Tamással került egy csapatba a számháború küzdelmeihez. Az erdő sötét és meglehetősen mocsaras volt... Elkeveredett a társaság a környéken, és már más nem is hiányzott, mint hogy Szabó Tamásnak beragadjon a cipője a sárba! Az erdő mellett, hogy „nedves” volt, még túlelvél is volt, és ez a körülmény nem könnyítette meg a zokniban ugrádozó, de csapatkapitányi tisztjének megfelelően az eltévedett csapatot a helyes útra navigáló ifjú vezért. (A cipő mellesleg meglett, de sok hasznát már nem vehette tulajdonosa.) Tanulság: „A jó vezető tehát a legnehezebb helyzetekben is vállalja a vezérséget.”

Visszatérve a munkához, érinteni lehet a telephelyek kérdését is. Ez mostanában nagyon időszerű, mert a Csata utcai új „fészek” nagyon kellemes, de az oktatás szempontjából sok még a bizonytalanság. Néhány kérdés még eldöntetlen. Ez összefügg az elkövetkezendő tíz év kilátásaival is, amelyekre nézve Balogh Judit szerint az a legfontosabb, hogy az IQSOFT annyit és úgy növekedjen, s ugyanakkor csak annyit, amennyi kell és elég a biztonságos önálló létehez, – ahhoz, hogy ne „nyelhesse el” egy multi.

Az IQSOFT Rt. immár 9 éve, megalakulása óta folytat oktatási tevékenységet. Hagyományos oktatási területeink (Oracle-termékek, Windows-os fejlesztőeszközök) mellett kifejlesztettük a korszerű objektumorientált tervezési és fejlesztési módszertanokat és eszközöket ismertető elméleti és gyakorlati tanfolyamainkat (pl. UML, Rational Rose, SanFrancisco Keretrendszer tanfolyamok). Mint a JAVA Szövetség egyik alapító tagja, aktívan részt vállalunk az ezt a technológiát népszerűsítő oktatás szervezésében is (JAVA, CORBA tanfolyamok). Számos tanfolyamunk azok számára szól, akik a számítástechnikát az irodai, üzleti életben kívánják felhasználni (BPR, projektirányítás). Természetesen termékeinkhez, projekteinkhez is kapcsolódnak tanfolyamok (pl. OLIB, IFS Applications).

Mint a hazai egyetlen Approved Oracle Education Partner, az Oracle tanfolyamok széles skáláját kínáljuk hallgatóinknak.

SIPOS ZSOLT

Ő az egyik legrégebb rendszergazda a cégnél. Munkájában a kis győzelmek és kis bukások dominálnak, megoldhatatlan dolog nem létezik, ezért nagy kudarc sincs. Örül annak, hogy sikerült az IQSOFT-ban egy olyan szerverparkot kialakítani, amelyik megbízhatóan és megfelelő sebességgel működik, és jól szolgálja a kollégákat. Ez felfogható személyes sikernek is, hiszen olyan igényeket kellett megfogalmaznia Langer Tamás felé, hogy az előterjesztése tényszerű és elfogadható legyen. Régen megbízhatatlank voltak a szerverek, és ez sokszor okozott gondot, ma már viszont ritkák a zúrók. Ebben az épületben most közös tűzfala van a KFKI-val a rendszernek, és ez még jobb, mint volt a saját tűzfaluk. Elmondható, hogy az IQSOFT életét még nem zavarta meg betörés; kísérletek voltak néha napján, pontosabban egyről tudnak konkrétan, amelyik még a Telekiben történt.

A rendszergazdai szakismereteket az irodalomból és tanfolyamokon korszerűsíti. Például utoljára egy Internet-biztonsági konferencián hallott sok hasznos dolgról. A „napi edzés” azonban mindennél fontosabb, és a gyakorlatban lehet egymástól is – nevezetesen Ő a két másik kollégájától – rengeteget tanulni. Hiszen tíz szerver van, ezek közül NT-s fájlserverek, a levelezés és általában az Internetezés háttéréül pedig UNIX alapúak. Az NT-s szerverek voltak régen a megbízhatatlannabbak, de főként a hardver miatt. Szerver oldalon nem éri meg az olcsóság, ezt bebizonyította az élet; nem kell a legdrágábbat venni, de a minőség legyen a lényeg. Kliens oldalon meg lehet engedni bizonyos spórolást, ha szükséges, de egészében véve az a főszempont, hogy a cég munkájában bármely kiesés, amit rendszerhiba okoz, anyagilag nagyobb kárt tesz, mintha a beruházáskor megfizetik a minőség árát.

Hogy gördülékenyen dolgozhatnak a kollégák, a rendszergazdák közül valaki mindig elérhető. Éjszaka ugyan nincs ügyelet, hétvégén sem kell bejönni, de ha valami komolyabb akadály jelentkezne, közülük valaki azonnal mozgósítható. A legtöbb galiba végül is a kliens oldali gépeknél akad, aminek a természetes magyarázata abban áll, hogy nincs megtöltve az egyéni szoftver-installáció, és ehhez kell esetleg besegíteni, illetve ezekkel kapcsolatosak az apróbb zavarok. Ilyen alkalmakkor szívesen átadnak olyan tudnivalókat az illetőnek, akinél a galiba adódott, amelyek elkerülhetővé teszik a hasonló jelenségeket. Tehát reméli, hogy tőlük is lehet tanulni, és sajnálja, ha néha – más, éppen és akkor aktuális, sürgős problémák miatt – talán nem elég szívélyesen nyújtanak segítséget. A cég kifelé mutató munkájában annyi részük van néha, hogy bizonyos projektekhez a hardverbeszerzésekre vonatkozóan tanácsot adnak, ha kéri tőlük a projekt felelőse. Szerepük van a kiállítások kapcsán, az ottani rendszerek telepítésében, előtte és utána a szállításban, közben a rendszer beüzemlése és felügyelete kapcsán.

A hurcolkodást jó hangulat szokta övezni, mert ez ugyebár igazán kvalifikált munka... Többek között jogosítvány is kell hozzá, méghozzá a kézi vezérlésű targoncára, és ez különösen azért fontos, hogy a gépek tejetjére felpakolt kollégát a megfelelő sebességgel bevett kanyarban ingatag mutatóvanyokra lehessen kényszeríteni. A sikeres mutatóvany meg is kapja jutalmát: harsány kacaj és helycsere...

De nemcsak kiállításra kell (ki)vonulni, hanem még kellemesebb alkalom a jókedvű együttléte az évi rendes el...vonulás. Ilyenkor azért minden osztály komolyan előadja, hogy mivel foglalkozik. A komolyság a napok során rendszeren

SIPOS ZSOLT

feloldódik a szervezett és a véletlen-szerű szórakoztató események sorában. A rendszergazdák csapatának az egyik alkalommal sikerült ezt az oldódást már az első reggeltől elindítania, ami ugyan nem volt szándékos, viszont abszolút biztosan bejött... Történt, hogy lemaradtak a buszról reggel, amely a Kultúrházba vitte a tagokat a faluba, és ezután ők úgy gondolták, gyorsan úsznak egy kicsit a tóban, amelynek partján volt a szállás. Valahogy eszükbe jutott, hogy horgászni is lehet netán egy tóban, és ezt ki is kéne próbálni – hát ez a próba egészen délig húzódott, amikor is a többiek már éppen visszafelé jöttek a feltehetőleg ugyancsak kellemes szakmai programról. Rendes gazdák módján ők büszkén mutogatták az érdeklődő kollégáknak, hogy mennyi halat lehet fogni ebben a tóban! Voltak, akiknek ez nem tetszett, és ez ki is lett nyilvánítva: a horgászteam megkapta a magáét – hát igen...

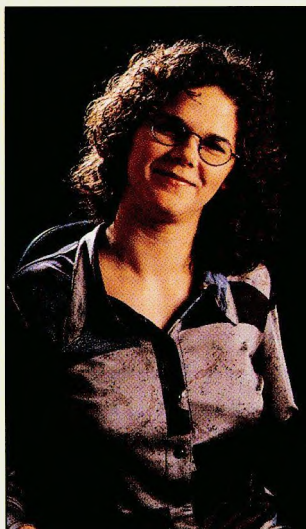
Sipinek, szeretettel - fia, Péter születése alkalmából

PLÁNK SZILVIA

Az IQSOFT hétköznapjainak mindenese, az ügyintézés apróbb-nagyobb buktatóinak elhárítója, a kollégák és a külsősök eligazítója ilyen-olyan gondjaikban, minden tárgyalás, megbeszélés mozgatója, kiszolgálója – pici és belülről fakadó figyelmességekkel – „szabad a gazda:” Ő a titkárság vezetője. Tünetnyes kis hölgy, kislányosan üde igyekezettel, romlatlanul egyenes gondolkodással, tele empátiával. Ráadásul már ilyen fiatalon (majdnem) mindent tud, amit egy ilyen feladatkörű munkatársnak tudnia kell, és vágyik a továbbfejlődésre az egyre kifogástalanabb rutinton túl is. Ezért került az imént – ugyan zárójelben, de mégis – a helyére az a bizonyos majdnem, mert Szilvia saját magával kapcsolatban sosem teljesen elégedett, minden szituációban érzékeli a „még jobban is csinálhatnám” nüansznyi lehetőségét is, és folytonosan építi magát, ezáltal a környezetét is. Úgy van a középpontban, ahogyan egy igazi kör centruma: nem is kell, hogy látszódjon, de belőle olyan sugarak indulnak, amelyek „összekötik” egymással a kört alkotó elemeket.

Mert hozott szakmája a gyorsírás is, beszélgetés közben mindent úgy rögzített, hogy utána könnyen legépelhette az elmondottakat, és már csak némi kiigazításra volt szükség. Mivel valóban különösen kisugárzó lényt, ezt a sugárzást kár lenne bármiféle prizmán megtörni, így hadd jusson át eredetiben!

„Az érettségi utáni nyáron találkoztam először az IQSOFT Rt. munkatársaival. Ekkor jöttem az IQSOFT Rt.-be nyári szabadidős diákként dolgozni két hétre. Először úgy volt, hogy a gazdasági osztályon Pap Évának segíték irattározni, rendek tenni a papírjai között. Az első napon, amikor az IQSOFT-ba jöt-

tem, szólt nekem Sipka Júlia, hogy éppen titkársági üresedés van, és nagyon kellene a segítség az akkori titkárnőnek, Kozér Emőkének, aki egyedül maradt. Ennek a „meghívás”-nak, mondhatnám „kihívás”-nak nagyon örültem, de visszaemlékezve mindennap egy kicsit félve mentem be, féltem az új feladatoktól és ettől a hatalmas cégtől. Igen, én akkor 18 évesen a céget hatalmasnak gondoltam – lévén, hogy még nem dolgoztam előzőleg, és csak a Polgármesteri Hivatal munkáját ismertem, így nem igazán sikerült belelátanom nagy cégek működésébe, tevékenységi körébe. Itt döbentem rá, hogy egy titkárnő élete nem csak abból áll, hogy kávét főz, mosolyog és cseveg a kollegákkal. Bár az első kávéfőzésem csak Risztits Frank segítségével sikerült – aki akkor éppen ott settenkedett a konyhában -, ezt a feladatkört gyorsan „vettem”. Frank közölte velem, miután Nescafé-t töltöttem a kávéfőzőbe, amit már be is kapcsoltam, hogy víz nélkül a kávé nem fog lefőni, és szerinte jobban járok, ha gyorsan lekapcsolom és öntök bele vizet, mert különben robbanni fog. Ez volt az első vészhelyzetem, amikor tényleg pánikba estem. Ettől függetlenül ezt tekintem az első sikerélményemnek is, hiszen a kávé lefőtt, és távozáskor a vendég külön megköszönte a feketét.

Ez alatt a két hét alatt nagyon sokat tanultam, és még jobban kiélestedt bennem az a tudat, hogy titkárnő szeretnék lenni. Ezt köszönhetem Emőkének, aki mindig segített, és szívesen avatott be újabb és újabb feladatokba. Nagyon tetszett az, hogy sokan vagyunk, sok emberrel kell foglalkozni. Már akkor tudtam és éreztem, abban a két hétben, hogy nem idegenek közé kerültem, hanem egy olyan helyre, ahol az emberek közvetlenül, figyelnek egymásra, ahol családias a hangulat. És ez szerintem nagyon fontos.

Eltelt a két hét, és kicsit fájó szívvel, fáradtan utaztam haza szüleimhez. Megemlítették, hogy visszavárnak, és maradhatnak is, mert nem volt titkárnő, de akkor éreztem, hogy a szakmai elvárásoknak nem eléggé tudnék megfelelni, így maradtam a tervemnél: egy egyéves középfokú ügyintéző titkári iskolát végeztem el. Ekkor bővült titkársági tudásom, itt ismerkedtem meg a számítógépes felhasználói programokkal, heti 6 órában angolt tanultam, irodatechnikai – titkársági ismereteket, nyelvművelés és beszédtechnikai órákon vettem részt.

Eltelt az egy év, és alig fejeztem be az iskolát, amikor telefonáltak az IQSOFT Rt.-től, hogy titkárnői üresedés van, kapok egy nap gondolkodási időt, hogy feljövök-e Budapestre elbeszélgetésre. Mivel tapasztalataim nagyon pozitívak voltak, és nagyjából tudtam, hogy mire számíthatok, így elfogadtam a meghívást az interjúra. Életem első elbeszélgetése volt. Nagyon izgultam, de az első perctől kezdve éreztem Kozér Emőke és Sipka Júlia támogatását. Nekik köszönhetem munkahelyem megszerzését. Az igazgatóság úgy döntött, hogy 3 hónap próbaidőre felvesz. Nagyon örültem neki, tudtam: jó helyre kerülök, jó emberek közé.

1997. július 1-jével kezdtem el dolgozni, ekkor kezdődött a nagybetűs ÉLET a számomra. Kihívások, sikerek, kisebb kudarcok, minden volt benne. A legnehezebb a családtól való elszakadás volt, mivel meszsze (Szabolcsban) laknak szüleim, így csak két-három hetente tudtam hazautazni. Viszont mindig éreztem, mai napig érzem, hogy a háttérben ők is támogatnak, és ha felhívtam őket elkeseredésemben, a vonal másik oldalán bizakodó hangra leltem, a nagymamám szavait hallottam, az örök igazságot: „Minden kezdet nehéz kislányom, csak dolgozzál szor-

galmasan, mindennek megvan az eredménye”. Első időben úgy éreztem, mintha mélyvízbe dobtak volna be, a sok információ, az új kollégák és az, hogy mindenkinek szeretnék megfelelni, nehéz volt. Aztán, ahogy múltak a hetek, egyre stabilabbnak érzem helyem az IQSOFT-ban. Mai napig szeretek itt dolgozni, szívesen segítek a kollégákon, mert tudom, ők nemcsak kollégák, hanem barátok is egyben. Nagyon jó a munkaközösség, és ez köszönhető az összejöveteleknek, rendezvényeknek.

Úgy látom, hogy az IQSOFT Rt.-t egyre több cég keresi fel. Megoszlik a piac, valaki csak érdeklődik, hogy milyen termékeink vannak, mivel foglalkozik a cég, mi a főprofilja, de van olyan bejövő telefonhívás, aki már konkrétan azért jelentkezik, mert más cégtől hallotta hírünket, és a mi termékünkkel kapcsolatosan szeretne beszélni az illetékesel, mert vásárolni szeretne. Ezekből a telefonhívásokból érződik a konkrét vevői szándék. Megítélésem szerint egyre nagyobb szerepet tölt be az IQSOFT Rt. a piacon, Európa felé is nagyobb a kitekintésünk.

Többnyire a szaktudásnak köszönhető a piacon való növekedés. Ehhez viszont hozzá kell tenni, hogy a kollégák hozzáállása a feladatokhoz: maximális. Én azt látom, főleg a régi kollégákon, hogy nagyon sokat dolgoznak, ők azok, akikre azt mondanám, hogy IQSOFT-os szívük van, tudnak tényleg azonosulni a munkával, és a hivatást tartják legfontosabbnak. Napi 12 órát dolgoznak, és mindezt panasz, elégedetlenség nélkül. Időnként csodálkozom rajtuk, hogyan bírják, és hogy mekkora kitartásuk van. Nagyon fontosnak tartom, hogy az IQSOFT Rt. egyre több helyen jelenjen meg. Itt gondolkok a kiállításokra, hirdetésekre, bör-

Más szerepkörben

zékre. Marketing oldalról szerintem a cég meg is kapja ezt a támogatást, mert alkalmanként szakmai napokat rendezünk, és mindig vannak olyan kollégák, akik képviselik a céget informatikai rendezvényeken.

Szerintem a szakmát javítani nem lehet, inkább a kereskedői munkát kellene javítani. Több kereskedőre lenne szükség, akiknek nagy a látókörük, ismeretségi körük, és akik tudják, hogy hová lehetne beférkőzni az IQSOFT Rt.-t termékeivel. Van ugyan a cégnek egy kéthetente tartott kereskedelmi meetingje, ahol a kereskedők részt vesznek, de én úgy gondolom, hogy valahogyan meg kellene oldani cégen belül azt is, hogy az egyes osztályok tudjanak

egymásról. Talán olyan beszélgetésre lenne szükség havonta – szakmai egyeztető értekezletre –, ahol informáljuk egymást a munkák állásáról, a lehetőségekről, ajánlatok megnyeréséről, az egyes vállalatoknál szerzett tapasztalatokról.

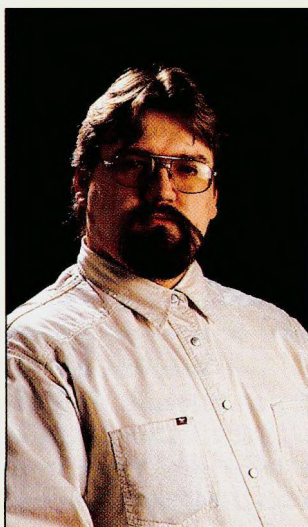
A cégnek köszönhetően sikerült angol nyelvtudásomat továbbfejleszteni. Örülök, hogy olyan helyre kerültem, ahol támogatják a munka melletti tanulását, és segítik a sportolási lehetőséget uszodabérlettel, fitness bérlettel, tornaterem bérletével, ahová eljárunk kosarazni, focizni. A mindenkit megillető különféle juttatások, étkezési jegyek, házon belüli harapnivalók és italfogyasztás is a kollégák kényelmét és megelégedettségét szolgálják.

Lényeges dolognak tartom, hogy a munka során néha felmerülő számítástechnikai hibákra a rendszergazdák pillanatokat alatt reagálnak, és ezzel biztosítják a zökkenőmentes munkavégzést. Általuk és más munkatársaknak köszönhetően az itt töltött idő alatt számítástechnikai ismereteim bővültek, a rám bízott feladatokat sokkal határozottabban, nagyobb odafigyeléssel oldom meg.

Jó dolognak tartom, hogy végre olyan helyen vagyunk, ami korszerű, kényelmes és szép. Ez az új irodaház olyan képet ad az IQSOFT-ról, amely méltó a cég arculatához, valamint eddig elért és a jövőben várható sikereihez.”

IQSOFT-OS TÁVÜNK VAN

RÁKOSI PÉTER

Kétségtelenül ifjú és ugyancsak kétségtelenül sikeres ember. Mindössze másfél éves múltja van az IQSOFT-nál, ahová Balogh Judit hívására, a debreceni egyetemről jött. Sikerei egész fiatal korát végigkísérik. Érettségi után a tanítóképző főiskolán szerzett diplomát Debrecenben, majd tanított is egy évig. Közben már foglalkozott az informatikával a gyakorlatban is, például demonstrátor volt az egyetemen, és a KLTE számítóközpontjában hálózatos problémákkal kellett megküzdnie. Elvégezte közben az egyetemen az informatika tanári és könyvtáros szakot is, s a sokféle tevékenység közben gyakran került Balogh Judit látókörébe, aki végül is az IQSOFT-hoz csábította. Ez nem volt nehéz, hiszen az egyetemi közalkalmazotti státusnak hosszú távra nem terjedt a vonzása, és a fejedáasz cégek ajánlataival szemben ígéretesebb volt az oktatói perspektíva. Rákosi Péter ugyanis nagyon szeret tanítani, ez az alsó tagozatosok informatikai „beavatására” ugyanúgy igaz, mint a felnőttek tanfolyami képzésére. De nemcsak tanítani szeret, hanem tanulni is, és az IQSOFT-os munkakörében ez mindennek az alfája és omegája. Ahhoz ugyanis, hogy taníthasson, előzőleg képzést kap: az Oracle Hungary Kft.-hez járt és jár tanfolyamra, és ma már szakértő, sőt keresett specialista is.

A budapesti korszakváltás rövid idő alatt erkölcsileg és anyagilag is biztonságos egzisztenciát eredményezett, amelyhez ugyan ismét hozzájárult a család segítsége is, de a háttér az IQSOFT-os munka és ennek stabil, kalkulálható honorárium adja meg. Tehát van munka, és van már saját lakás is, sőt tündéri és szerető barátnő is. Kell-e ennél több egy még 30 alatti ifjú embernek?!

Kudarca különben sincs az életben, az IQSOFT-nál sem. A tudás fenntartásához viszont – azért, hogy

továbbra se legyen elégedetlen önmagával, és az IQSOFT-nak is javára tegyen – állandóan tanulni kell, hiszen 3-6 hónap alatt elavulnak az ismeretek. Az IQSOFT-ban a technológiai tudás fejlesztése egyébként kulcskérdés, mert a cég nemcsak üzleti, pénzügyi szempontból akar vezető lenni, hanem olyan módon elsősorban, hogy a technológiai fejlődés előtt járjon – lehetőleg egy lépéssel. A tudást viszont megerősíti az a gyakorlat, amit a társ-osztályoknál lehet szerezni, például a fejlesztésben való részvétel esetén. A cég szempontjából az ilyesmi engedélyezése – noha ez sem túlságosan gyakori a mai magyar világban – azért hasznos, mert lehetővé teszi a munkatársaknak ezt a fajta tudáselmélyítést. Rákosi Péter számára is egy ilyen lehetőség hozta meg az eddig legértékesebb elismerést. A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma vett egy Oracle rendszert, és személyesen őt kérték föl állandó konzulensnek. A telepítést is ő „vezényelte le”, és az adatbázis-adminisztráció megfelelő kialakításában is ő a szakértő.

Rákosi Péter olyan szempontból is igencsak a helyén érzi magát, hogy nagyon szeret csapatban dolgozni, és az IQSOFT-nál minden munkában tulajdonképpen ez az „alapértelmezés”. Például egy-egy tanfolyamnál úgy működik a dolog, hogy a rendszergazdák biztosítják a hálózatot, az infrastruktúrát, mások a tananyagot készítik elő (sok anyagot az IQSOFT belső munkatársai írnak, de ha külső szerzők, akkor is be kell illeszteni a művet az egyéb feltételek közé). A tanfolyam előkészítése tehát szó szerint csapatmunka, és az oktató tulajdonképpen „beleül a készbe”. S ha már ott ül, akkor mindenképpen az IQSOFT image-ét építi. Ha jó véleményt alakítanak ki magukban az ügyfelek a tanfolyam során, akkor lesz további üzlet – tehát az oktatók

eléggé a frontvonalon vannak, ha most az üzleti eredményekhez kapcsoljuk a tevékenységüket. Ezáltal személyesen ő is úgy érezheti, hogy a másfél év alatt sokat tehetett az IQSOFT külső megítéléséért, amely szerint a szakma technológia vezető cégeként értékeli. És csak az első három hónapban érezte úgy, hogy nagyon is rászorul Balogh Judit eligazítására, utána már mindenkit megtalált egyedül is, ha valamilyen problémája volt, pontosabban ha valamit meg kellett tudnia, tanulnia. Ilyenkor pedig bármilyen kérdésre bárkitől kapott választ, aki hozzá tudott szólni a kérdéshez. Rákosi Péternek, mivel döntően Oracle témákat oktat, az Oracle Hungary Kft. is jó tudásforrása. Saját magáról ugyancsak az a véleménye, hogy ő is igyekszik továbbadni a tudását, hiszen imád tanítani, így számára ez triviális.

Az IQSOFT marketing osztályának a munkáját roppant becsüli. Különösen azokat az erőfeszítéseket, amelyek a belső kapcsolatok erősítését szolgálják, hiszen kifelé egy csapatként kell megnyilvánulni. Ezért a belső összhang elsődleges a megnyilvánulásban. Az összhangot segítenek kialakítani a nem szorosan a munkával kapcsolatos események – például az elvonulások, az ún. IQ-csüörtökök, egyéb kellemességek – de a kellemes hangnemet a felszereltség, a körülmények, a „rágcsák és kertyocskák” is nagyban befolyásolják. Ez máshol nincs, messze nincs. Különösen kitűnő volt a hangulat az előző telephelyen, ahol erősebb volt a „magunk urai vagyunk” érzése is. A Csata utcában ugyan jobb az infrastruktúra, de ez a bizonyos harmónia egy kicsit megbomlott. Talán csak átmenetileg...

Az IQSOFT-os „kamarázást” mindazonáltal megzavarják néha határozott „elütések” is. Ilyenkor szerencsére a humor segíthet. Mint például egy olyan esetben, amely

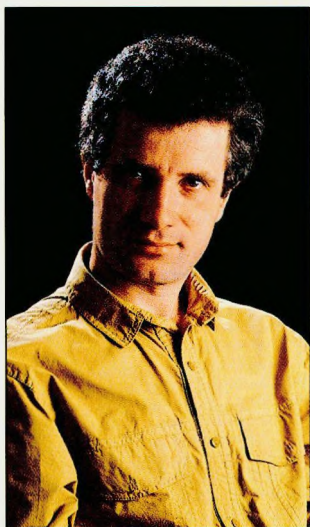
még a Telekihez kötődik, ahol könnyen előfordulhatott, hogy szimpla kíváncsiságból is benyitott valaki az oktatóterembe. Rákosi Péter még próbaidős volt, amikor egy bizonyos tanfolyamon már három napja „győzködte” a hallgatóságot, hogy miért érdemes ráállni a termékre, az miért jó, hogyan is működik. A termék egyébként olyan, amilyen, az ember természetesen azt adja elő, amiről részletes ismeretei vannak, és ezek a részletes ismeretek megfelelően tálalhatóak is. Tehát folyik a gusztusos tálalás, nyílik az ajtó, félábrával belép az egyik kolléga: „Te mit oktatsz?” – (válasz) – „Még mindig ezt a sz...?” – Kolléga balra el. Közönség egy pillanatnyi „elbutulás” után hangosan röhög, oktató nagy levegővétel után megtalálja a kellő hangot.

A termék továbbra is jó, és továbbra is veszik. (Happy end.)

„Nézd már! Oracle!”

UMANN GÁBOR

Az IQSOFT-on belül az elméleti problémák felől közelített kutató-sokhoz, tudományos mértékű teljesítményekhez bizonyítva a '96 óta KUT(ató)nak nevezett osztály munkájának van leginkább köze. De mint az ilyen megállapításokra sokszor ráillik: ez is csak sánta igazság, mert régebben az alapítók döntő százaléka az SZKI-nak a nevében is megjelenően „Elméleti” Laboratóriumában dolgozott, egészen természetesen olyan területeken, amelyek azonosak voltak a KUT mostani élcsapatát képviselők akkori területeivel. Következésképpen inkább megközelíti a valóságot, ha azt mondjuk, hogy a Dömölki Bálinttal együtt kutató, fejlesztő matematikusok, szoftvertudorok közül azok, akik a legközelebb tudtak maradni az ELL tevékenységének jellegéhez, azok vannak most a KUT-ban (de azóta jöttek még néhányan, el is ment egy-kettő).

Umann Gábort nemrég léptették elő: a fenti exkluzív csapat vezetése lett rábízva. Ő is az ELL neveltje: 1984-ben, még szakdolgozatának a készítése során került be annak MPrologos, ADÁ-s világába, és diplomázás és katonaság után, '87-ben

„szerződött”. Nem is hinné az ember, hogy ilyen „öreg motoros” már, ha egy picit nem szürkülne a haja... Közvetlenül: tényleg olyan fiatalos, mint amilyen TTK-sként lehetett, amikor szintén lezser (pulóveres, farmeros), de igényes öltözékben mászkált a termék között, érvelt valamelyik ablakmelyedésben, támaszkodva háttal a külvilág felé. A társakra figyelemmel, érzékenyen, nyitottan. Merevség, intolerancia kizárva.

Az IQSOFT alakulása után a banki vonalon szükséges MProlog alapú fejlesztésekben dolgozott, az IBM 370-es gépre egy újabb, fejlettebb interpretert csináltak, kellett bele például egy PL1 interfész. Aztán volt egy MPrologban írt, PROFÍ-nak „mondott” szakértőrendszer, amelyet fel kellett tölteniük tudással, és ez azért volt visszas, mert hát, ugye, ők – a magyarok – a nyelvhez és a számítógéphez értettek, és kevés fogalmuk volt a banki, pénzügyi tudnivalókról. Hamarosan kidobták a bank vezetői az egészet úgy, ahogy volt, és helyette egy Z-Expert nevű új szakértői keretrendszert rendeltek meg, és hozzá a tudásbázist is kifejlesztették. Ez egy többéves projekt volt, az IQSOFT-osok igen sokat tanultak belőle – ráadásul jól is fizetett. A munka PC-n folyt, DOS és később OS/2 alatt, lényegében MPrologban, a felhasználói interfészt C++-ban. Sajnos a végén ez is „jól végezte”: ugyancsak kidobták, sosem került éles használatba – elsőpörte az n+1-edik osztrák bankfűzió. Valóban sajnálta ezt a méltatlan véget Umann Gábor, mert személy szerint sok jót jelentett ez a munka neki, és szerette csinálni.

Ennek az időszaknak a végét lezárta egy maradandó esemény, amely így utólagosan is igen különös emléke arról, hogy Dömölki Bálint mennyire „nagy varázsló”. (Ezt azonban sajnós képtelenség eltanulni...) Akkortájt éppen már lekonyu-

lóban volt a megélhetést hozó üzletek görbéje, és ez nem volt megnyugtató. Történt bizony, hogy az 1993 tavaszi londoni Practical Applications of Prolog (PAP) konferenciára az érdekelte kollégák beküldték a Z-Expert témájú írást, de az anyagot elutasították a szervezők. Ők, mármint a szerzők rendesen beletörődtek volna: ha nem, hát nem – de Bálint hihetetlen energiával hegyeket megmozgatott, hogy átdolgozás után mégis fogadják el az előadást. Ők nem is értették, hogy miért olyan extra fontos ez Bálintnak – és csak a számukra kedvező következmények után kezdett a fejükben motoszkálni a kérdés: vajon előre látta-e a nagyfőnök azt, hogy Londonban valami olyasmi jöhet közbe, ami jó irányt ad?

(A választ a jelenben Dömölki Bálint – egy Arany Jánost idéző anekdota nyomán – azzal adja meg, hogy: „Gondolta a fene!”)

Mindenesetre akkor Szeredi Péterék kiutaztak hát a konferenciára, és az előadások egyik szünetében elkapták őket a City University-s kollégák, majd helyben kezdeményezték azt az együttműködést, amelynek köszönhetően aztán egy pénzügyileg előnyös – a Copernicusos CUBIQ – projekt '96-ig lefoglalta Umann Gábort is.

Ez a projekt ugyan már startból kétségesnek tűnt, nem volt valami ígéretes a kitűzött cél – és végül „sikerült bebizonyítani, hogy valóban nem lehet keresztezni ...”, vagyis jól összehozni a 3D-s grafikus felhasználói interfészt a párhuzamos programozással és egy Prolog alapú szakértői rendszerrel. Umann Gábor saját megítélése szerint alkatilag nem igazi kutató, mert nem szereti az olyan „üresjáratú” kutatást, ahol a munkából nem lesz alkalmazás, legalább 1 felhasználóval. Itt nem volt. Viszont az intenzív internetezés a CUBIQ „hátán jött be” az itthoni vi-

lágba – talán az elsők voltak Magyarországon a cégek között e vonatkozásban.

A TRACE mint következő EU-s (szintén Copernicus) projekt, amelyben Umann Gábor és egy jó képességű egyetemista vett részt az IQSOFT színeiben, 5 országbeli 8 partnerrel folyt, és környezeti veszélyeztetésekre élesztett döntéstámogató rendszert irányozott meg. Erőforrás-allokálásként is felfogható a dolog, ha egyszerűen akarjuk elképzelni. Ez minden szempontból jobban összehozott társaság és feladat volt, és neki egy constraint-megoldó könyvtár kifejlesztése C++-ban „jutott”. Ez egy jó hangulatú munka volt, és noha ebből sem lett istenigazából alkalmazás, maga a könyvtár használható még majd valamilyen munkában. Még két másik kisebb EU-s projekt – az egyik fejlesztés termelésütemezési céllal – szintén a constraint alapú technológiával kapcsolatosan és – más szempontból – a próbaalkalmazások dokumentálása körül hozott tapasztalatokat. Főként azt, hogy „annyit adminisztrálni, amennyit ezeknél az EU-s munkáknál kell, még soha sehol nem volt szükséges. Méghozzá mindent igazi papíron muszáj csinálni, így az ember kitanulja a papírgyártó szakmát is...”

A legklasszabb munka a NOKIA-projekt, és nem azért, mert mint legutóbbi, ez az embernek a legfrissebb élménye. Umann Gábor projektvezetője volt ennek a 3 emberes teamnek, és azért minősíti a legnagyobb sikerének, mert elkezdték, lezárták, „becsomagolták” és átadták. Rögtön használatba is vette a megrendelő, és elsőként jött ki a NOKIA olyan eredményekkel – nevezetesen WAP-szerverrel és végül már termékkel is -, ami mind ezen alapul. Vagyis nyelvi konverzió, aminek következtében az internetes hozzáférés és a kommunikáció létrejöhet a mobil telefonos készülékek-

kel. A HTML-éhez hasonló itt is a nyelvi szerkezet, de a kisebb sávszélességre és a gyengébb hardveres lehetőségekre tekintettel kellett a fejlesztést „kihegyezni”. Ők fantasztikus alapossággal letesztelték, és semmi reklamáció nem érkezett az első két hónapban. Ez, akárhogy is nézzük, nem akármilyen dicsőség.

Maga a munka 1998 szeptemberétől '99 végéig folyt, és fásztó időszakokkal kezdődött Umann Gábor számára, hiszen akkor átmenetileg rászakadt az osztályvezetés terhe is, mert Szeredi Péter fél évre kiment Svédországba. A NOKIA pedig azelőtt hozta éppen létre az itteni kutatóközpontját, amely igen erősen fejlődik, és ezért sem „hátrány”, hogy ez a „bemutató” fejlesztés jól sikerült – lehet folytatása. Az osztály további munkájába is szeretnének minél több fiatalat bekapcsolni,

mert – ez már eddig is bebizonyosodott – a frissen végzettek vagy még nem is „készek”, de máris profik a végrehajtás szintjén verhetetlenek. A KUT életkorban az átlag fölött van, és ezért is lényeges volna néhány fiatal virtuózzal kiegészíteni „a nagy szellemeket”. Szeredi Péter, aki tanít az egyetemen, remélhetőleg tud alkalmas pályakezdeket úgy irányítani, hogy idejöjjenek. Az újra, másra nyitottság, ami eddig sajátja volt a nagy csapatnak, megerősödhet mindenhol a fiatalok által, és ez kell is, az egész cégnél nagyon fontos. Amiatt, hogy a következő 10 év szintén modern irányban, érdekes munkákkal teljen, és még kiugróbb „művekkel” kísérje a tevékenységüket.

**EV A TÁMOGATÓ FELLEMLÉK
KELENEF TOVAIBISKA IS...**

Umann Gábor tehát jól érzi magát itt, szereti a munkáját és a cégnek azt a „nőies” jellegét, amit viszont mostanában félt is egy kicsit. Sokáig maradéktalanul megvolt a jó hangulat az egész társaságot illetően, és náluk, ahol borzasztó régóta együtt van a csapat, most is így érezhető. Ők sok mindenben kaptak segítséget a cégtől, lakásépítéshez is például, ami elég nagy szó, ugyebár. És ez a támogató szellemiség kellene továbbra is, mert amellett, hogy az IQSOFT-on belül mindenki találja meg a saját munkájában a kiteljesedés lehetőségét, a kötődés, a megelégedettség ilyen-olyan tárgyi, kedélyjavító, biztonságfokozó aktusai is fontosak. Mivel a szükséges növekedésnek az elkerülhetetlen hátrányai valószínűleg ezeken a dolgokon is lecsapódnak majd, jó lenne, ha ezt a romlást sikerülne elviselhetőre fékezni, és nem veszne el közben a cég „bája”.

Nagyon előnyös a tudásátadás gyakorlata is általában a cégnél, de a szűkebb gárdában is. A közvetlen munkatársak náluk Szeredi Pétertől, de egymástól is rengeteget tanulnak, és a közük „keveredő” egyetemistákkal ugyanez történik. Umann Gábor számára ez kielégítő lehetőség a szakmai tudnivalók továbbadására, és ezt szívesen teszi is. Amit Ő újabban tanult, az a projektirányítási elvek, minőségbiztosítás témájában vált szükségessé, és ebben a vonatkozásban mestereként Langer Tamást emeli ki. Most a NOKIA-munkában hasznosultak például a tanultak, mert ez az ISO 9001 alapján haladt, és bár néha nyűgnek érezték az előírások betartását, a projekt áttekinthetővé vált, minden momentum visszakereshető volt, sokat lendített a dolgokon a módszerek következetes alkalmazása.

Umann Gábor a NOKIA-val és általában a külföldiekkel való munkakapcsolatokban érzi (az EU-sok-

ban is) a saját szerepét valamelyest alakítóknak az IQSOFT image-e szempontjából. Az IQSOFT első-sorban a hazai piacra dolgozik, de jó lenne, ha a külföldi arány nőne, de főképp az volna kívánatos, hogy kinn és benn nagyobb munkákat is elvállalhatnának – talán a KFKI-val együttműködésben. Most ez még nem látszik, nincs például olyan munka, amely mondjuk 10 embernek kb. 2 évig lekötné a kapacitását. Lehet, hogy ez egyelőre nem is baj, de ki tudja? Talán erre is csak Dömölki Bálint képes, hogy ráérezzen az ilyen kérdések időszerűségére. Tulajdonképpen Umann Gábor számára az elmúlt 10 évből ez a misztikus érzése a szenioroknak... nos, hát valójában ennek a ritka tulajdonságnak a megnyilvánulása a leg-

emlékezetesebb. Mutatta ezt már a PAP-konferencia példája is, amellé még egy (mert több is volt) befejezésül.

'95 táján komoly pénzügyi gondok terhelték a vezetőket, likviditási problémák mutatkoztak, és Bálint sehol... Valószínűleg a Neumann társaságbeli ügyek kötötték le, nem is igen mutatkozott. Október körül már sűrűsödtek a viharfellegek, és akkor valahogy mintha a hetedik érzése sugallatára „észbekapott volna”, visszatért az itteni ügyekhez (mondhatni a székébe), és nem tudni, hogy miképpen „varázsolt”, de mozgósított valamiféle erőforrásokat, ráérezve a megoldásra. Végül év végére rendbejött a cég anyagilag. (Szinte hallani: hosszú, lassú, mély kollektív sóhaj...)

Molnár Katival, Farkas Zsuzsával és Gerlei Gáborral az Iskola utcai „kriptában”

SIPKA JÚLIA

Többen említik IQSOFT-osok, ha úgy hozzák a szavak: cégüknek kétségtelenül nőies jellege van. Eleve érdekes maga az alternatív felvetés: férfias-e, avagy inkább nőies egy szervezet (intézmény, vállalkozás), ahol a csoportalkotók a munkatársak: adminisztratív és műszaki dolgozók, nagytudású szakemberek. De ha egyszer már egy ilyen kérdéssé formálódott a gondolat, és ha lehetetlen is egzakt választ adni rá, valahogy mégis kibukik a vélemény: igen, az IQSOFT határozottan nőies.

Valószínű, hogy a nyitott és póztalan magatartás, az erőfölény helyett a megbeszéléses véleménypozicionálás, vagyis a vezetés körültekintő, hosszú távú előrelátásra támaszkodó módszerei, valamint a családi hangulat és összetartás, – nos, igen... – az okok. A megítélés ezeknek a munkavállalói szinten szerzett tapasztalatoknak – de a „családtagi” érzelmek, viszonyok párhuzamát felidéző élményeknek is – az alapján áll. Így tehát jóideje már minden megfelelő alkalommal, amikor az IQSOFT ünnepe, elzenghetne köszöntőként az ismert Giardini-madrigál: „Éljen minden bájos, szép nő, édes, egyszerű, mélyen érző, ...!”

Ennek az életérzés-szerű állapotnak, cég-önérzetnek szinte a megtestesítője Sipka Júlia (Juli), de fogalmazható úgy is, hogy a jelképe lehetne akár. Talán ez nagyon szubjektív vélemény, és az is igaz lehet, miszerint nem eléggé árnyaltan fejezi ki mindazt, amit különben meg sem képes határozni senki pontosan, tehát ami egy bonyolult alaktalanság, amorfvetület a tudatban: az IQSOFT nőies jellege... Ennél mégiscsak sokkal többet ér egy konkrét jelkép: Juli! (Szavazzuk meg!)

Bár remélhetőleg senki nem érti félre a „javaslatot”, ami úgys csak

gondolatkiérletként szeretne minden IQSOFT-os kollégában jóleső visszhangot kelteni – ne feledjük, hogy a társadalomkutatók szerint a nők évszázadának kell következnie, tehát csakis előnyös lehet, ha egy cég „nőnemű”. Nem azt jelenti ez, hogy például Julikának már életében „faragott kép”-pé kellene válnia, s ha valami tőle idegen, hát az önelégültség, a túlzott előtérbe állítás leginkább az. Végzi a munkáját Ő is, mint az adott családban a jó asszony, aki tudja, mi a dolga, és más nem számít. Ez akkor is így volt, amikor az elért vagy elmaradt eredmények nem voltak piaci összefüggésekben mérhetőek, s a személyes anyagi érdekelttség jelentéktelen befolyással bírt az előrehaladásban. És így maradt ez máig, amikor is pedig – már régóta a kereskedelmi és marketing igazgatói posztra feljutva – megváltozhatott volna az értékrend, ami vezérli... (mint ahogy hallottunk már ilyesmiről). Sipka Júlia azt vallja, hogy a munkájára büszke, nem a pozíciójára. Például azokra a korai IQSOFT-os történésekre, amelyek visszaigazolták az akkori – kereskedői szempontból szükséges, de megfelelő (nyugati világbeli) gyakorlat hiányában a saját munkájára nézve is szemléletfordító – erőfeszítéseit.

Arról van szó, hogy egy kimondottan tudományos beállítottságú „tevényt” sikerült átcsúsztatnia a pi-

ac- és vevőközpontú megközelítés „táptalajára”. Máig nagy élmény, ahogy előjön az emléke a hősi korszak marketing akcióinak: a főként kutatókból álló, 20-nál alig több fős társaság milyen lelkes erőbedobással készült az Oracle-bemutatókra! – és mindenki mindent csinált, a székhurcolásig bezárólag. A kiállítások tervezése és kivitelezése is csupa öröm volt, mert megbeszéltek a részleteket, és mindenki végig gondolhatta – van, aki végig is csinálta – az alkotó folyamat fázisait. Kiderültek a melléfogások, előadódtek a menetközben szükséges változtatási teendők. És a siker közös volt, az eredmény a cég prosperálását jelentette (ez az első Oracle-bemutató kapcsán már egyértelművé vált).

Szintén emlékezetes és üzleti szempontból is nagyhatású rendezvény volt a '93-as májusi IFABO, ahol az IQSOFT bemutatta az OLIB-ot, és ennek nyomán beindultak a nagy könyvtári eladások, fejlesztések. Az OLIB mint termék kiválasztása a cég kínálati palettájára '92 végén történt, és ez előremenekülés volt – amellet, hogy jó helyzetfelismerés kellett a döntéshez. Ugyanis az egyetemek világbanki támogatást kaptak a nyugati színvonalhoz közelítő fejlesztésekhez, amelyek gépesítésük fokozására, informatikai rendszereik bővítésére irányultak. Ennek keretében több egyetem és főiskola rászánta magát könyvtári rendszere korszerűsítésére, így ezt a hajlandóságot ki lehetett szolgálni, és ezért kellett megfelelő, ajánlható portékát találnia az IQSOFT-nak. Mivel az Oracle adatbáziskezelésre épül az OLIB, ez a bejáratott vonal kézenfekvőnek látszott, és az e téren szerzett tudás megkönnyítette az új termék bevezetését. (Az üzletág azóta megerősödött, kinyílt a Web-technológia és a tetszőleges kiépítésű vállalati információs rendszerek irányába.) Előremenekülésre pedig amiatt kellett

**Szövetség
a Java technológiáért**

Világszerte mintegy 2,5 millióan töltötték le a Java fejlesztői készletet az internetről, s mintegy 700 ezer Java-fejlesztőt regisztráltak. A Java magyarországi elterjedésének előmozdítására összefogtak az érdekeltek. Az IBM Magyarország, az IQSOFT, az Oracle Hungary, a Novell Magyarország és a Sun Magyarország

Tervezik a Javával kapcsolatos technológiai transzfer támogatását, a hazai oktatás elősegítését, a technológiára épülő műhelymunka feltételeinek megteremtését. A technológiatranszfer mind hatékonyabb megvalósításában jelentős szerepet kap a magyarországi Java-honlan felállítása, a Java-felhasz-

"ЕГНАЈКА ЕПИЊЕ"

gondolni, mert várható volt akkor már, hogy az Oracle nem hagyja meg az IQSOFT-nak az adatbáziskezelő-üzletben kivívott nyerő állását, hanem majd szépen bekeríti azt saját birtokaként, az alapítandó leányvállalata számára.

Korai mozzanat, hiszen már '90-ben „be is futott” az az elhatározás, hogy széppé, tetszetőssé formálják az IQSOFT ügyfélkapcsolati anyagait: akkor még úttörő technikával, DTP eszközökkel készítették el a leveleket, megrendelés-formulákat, visszairgató iratokat, az udvariassági megnyilvánulásokra alkalmas papírokat. Nem tűnik ez nagy dolognak ma már, de jókor „találták ki”, és kézzelfogható (valójában a megrendelésen keresztül forintosítható) visszhangja támadt. Az első évek anyagi fellendülésének sok összetevője kimutatható, onnan kezdve, hogy a legelső elvonuláskor – '90 januárjában – még csak olyan pénzügyi keretek álltak rendelkezésre, hogy a jutalmazni szándékozott dolgozókat ún. Köcsögdíjjal tüntethették ki. (Ez a név azóta meggyökeresedett, noha elvesztette az eredeti jelentését, ami szó szerinti volt... Azóta mások a lehetőségek, de az elismerés megnevezése azonos maradt.) Amit mindenesetre a rohamos fellendülésből már bárki megérezhetett, az többek között a munkakörülmények alakulása, amire példa, hogy 1 év után mindenkinek lett saját számítógépe, és még egy év múlva már otthonra is kaphatott, akinek szüksége volt rá.

A jó bornak is kell cégér – ezért fontos a cégarculat. Juli korai „leleményei” közé ékelődik a McCann-Erickson reklám cég is, mert végül ők nyerték el 1990-ben a „kreatív munkát”. Ez a cég akkor vetette meg a lábát Magyarországon, és válogathattak a régi magyar reklámszakemberek (például MAHÍR-osok) legjobbjai közül is, így valóban kitűnő munkákkal jelentkeztek. Juli látott egy-

két ilyen reklámot, s ezek hatására kezdeményezte, hogy kérjenek ajánlatokat profi reklámosoktól, a vezetőség pedig eszerint döntött: az Inteligens Software Rt. neve, arculata, azon belül a színek, betűtípusok, árnyok stb. a fent nevezett nyertes által legyenek megkomponálva. Szuper jó lett az eredmény, „mindenki láthassa”. Még csak annyit, hogy voltaképpen ez is csapatmunka volt, annak ellenére, ami az eddigiek alapján külső cég dicsőségének látszik. Merthogy abban az időben még minden külsőssel úgy dolgoztattott a belső mag, hogy az indításkor a megbeszélés, az elvek rögzítése és az ötletek kiértékelése közös volt – tehát végül is valameddig közös csapatmunkában haladt az ügy. A cég rövidített nevében a Q betűnek a szögletes formáját például Gerlei Gábor javasolta, s úgy lőn...

A rengeteg dolog közül, ami Sipka Júlia munkaterületéhez kapcsolódik mint az IQSOFT üzleti életének története, a tenderezések képeznek olyan fejezetet, amelyből érdekes válogatás kerekedhet. Pikantériája a témának, hogy a kezdet kezdetén egyértelműen, „papírforma szerint” neki kellett ehhez értenie – Ő volt a közgazdász és a kereskedelmi vezető, mindenki más eleve obligón kívül volt -, de ettől még nem lett okosabb. Igyekezett jól titkolni, hogy fogalma sincs az egészről, és megpróbálta az elméleti morzsák alapján, a tenderkiírások tanulmányozásából, „visszafejtve” összeszedni lassan a fogásokat, fogalmakat, gyakran majdhogynem kitalálva, hogy mit hogyan kell érteni, mit kell komolyan venni. Csak az volt a szerencse, hogy a magyarok közül mások sem álltak jobban, hiszen azelőtt senki sem kényszerült itthon a nyugati szokások alapján összeállított, rafinált követelményrendszerek értelmezésére. De – erről ugyancsak „cégszerte” híres: – Juli számára semmi sem megoldhatatlan. Így a tenderezés módszereinek elsa-

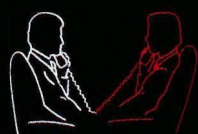
játítása sem. Summa summarum: '92 mindenesetre a nagy (és örülten izgalmos) tenderek éve lett, mondhatni „udvari szállítók” lettek. A Parlamentnél Oracle-termékek szállítására pályáztak, és a szöveg utolsó változata „elszállt”; csak az utolsó előttivel, de nyertek. Bejött az Országos Munkaügyi Központ és az ORFK pályázata is, meg még a KSH-é is.

Egyik legizgalmasabb tender-sztorija ez a KSH-s, amely tulajdonképpen abba az elhatározásba torkollott, hogy nem megy el többé soha tenderbontásra. Majdnem elájult ugyanis a végén, olyan fontos volt a dolog. A megfelelni akarás izgalma, a bukás réme, illetve annak elkerülésének tétje... A cég képviselőjében ilyenkor „szereplési kényszerbe” került, ráadásul multikkal (ICL, IBM, HP, Sie-

ORACLE

ADATBAZIS
ALKALMAZÁSOK
TÁMOGATÁSA AZ
IQSOFT-NÁL

IQSOFT KFT.

mens, Deck stb.) kellett versenyezni, és az adatbáziskezelő volt a tét (3 kö-zül). Az ellenfelek súlya és persze a feszült izgalom fokozta a hatást, ami odáig vitte az idegi terhelést, hogy ijesztően rosszul lett, „alig élte túl”.

A tenderezés világa nem sokat változik, ezért a rutin sokat tesz. 1995 óta él a közbeszerzési törvény, ez nyilvános tenderbontást ír elő, kiderülnek az árak, így már átláthatóbb a terep. Figyelni kell egyébként állandóan az üzleti mozgásokat, ebben valamelyik beosztott kereskedő segít. A PHARE és a világbanki tenderek dolgában meg a szakmai „hírek” el-igazítók, és ha nem ismert a helyi környezet, el sem érdemes indulni. Ha valami reálisnak látszik, kiadják szakmai véleményezésre a megfelelő osztályokra, és a végén Langer Ta-

mással közösen meggondolják a döntést. Van idő a kidolgozásra, mégis valahogy mindig az utolsó pillanatban készülnek el. Összmunka egy tender összeállítása, hiszen vannak már bizonyos standardok, amelyek hozzacsatolódnak a szakmai osztályok által készített tartalmakhoz, az osztály kereskedője belefolyik a feltételek kidolgozásába, és a végén a pénzügy és Juli egyeztet. A jó kereskedő itt az informatikában azért általában számítástechnikai szakmai előképzettséggel jön, bár ez nem törvény (ő is kivétel). Az adottság a lényeg, hogy milyen az illető képességeinek az összessége, hogyan „használja magát”. Kellene több is belőlük, de a tehetséges kelendőbb, mint egy vezérigazgató, a gyenge pedig nem kell. Idei cél, hogy egy erős,

ütőképes KER csapat alakuljon.

A távolabbi célokat tekintve Juli abból indul ki, hogy a mostani létszámot nem csak az határozza meg, hogy hány embert képes eltartani az árbevétel. Nem mindenáron kell 150 főre növekedni, noha az egy optimális létszámnak látszik egy ilyen profilú társaságnál. Az alaphangulat, a mentalitás megőrzése, fenntartása hosszú távon is a „legfőbb értékre” irányul, e nélkül nem lehet kompromisszum. Jólét – jóérzéssel. Így legyen 10 év múlva is, és ehhez Juli olyan elképzelést társít, hogy vannak az IQSOFT-nak leányvállalatai – kisebb cégek, az IQSOFT alapvető tevékenységéről leválasztható témákra szakosodva, külön érdekeltégi viszonyokkal -, és vannak külföldön is sejtek, erőteljesek a külkapcsolatok (a KFKI-val érdekközösségben). A folyamatok ezirányban már ebben az évben elindulnak, egyelőre kezdősebességgel.

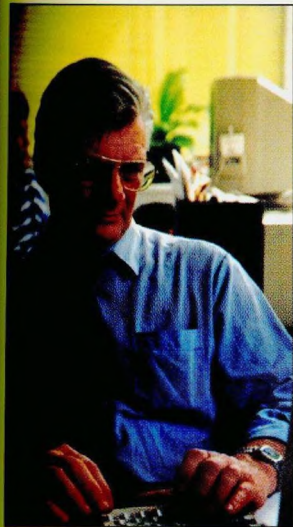
A 20 éves IQSOFT-évfordulón el kellene énekelni az ünnepi köszöntőként kiválasztott dal folytatását is: „... Gondot űző drága kincs, nála szebb a földön nincs!”

Ügyfélre hangolva... Partner Party '98

KÖZÖTTÜNK
VOLTAK...

KÖVES PÉTER

Péter meghatározó egyénisége volt az IQSOFT-nak, amelynek szinte alapítása óta munkatársa volt. Tépelő, vitakozó, mindig a dolgok miértjét kutató természete, kitartó macacssága, valamint szakmai tudása alapozta meg hitelességét, és volt a motorja annak a több éve folyó fejlesztésnek is, amely az IQSOFT nagysikerű, többszörösen eladható szoftver csomagját, az IQ*PMS-t eredményezte.

*"...Életek, sorsok: életnyi létek -
időnként végtelennek tűnő percekből kirakott,
évekkel mért villanásnyi élet..."*

(Részlet Sipka László Temetés - Köves Péter emlékére c. verséből)

LANGER LÁSZLÓ

Laci hatására kezdett el az IQSOFT a dokumentumkezelési, - archiválási témával foglalkozni, és így vált ez a téma az IQSOFT egyik fő profiljává. Szakértelmét ismerték és elfogadták mások is, a barátok, az üzlettársak, de még a konkurensok is. Számos ötlet, megvalósított projekt, kapcsolat fűződik a nevéhez.

Személyisége, cselekedetei, mosolya, futó lépései beívódtak az IQSOFT „köz-tudatába” és nem létező jelenléte ellenére is itt lesz közöttünk. Hiányozni fog és a listáján szereplő megbeszélendő most már örökre ott maradnak...

MARX TAMÁS

Út és témakereső első évünkben csöppent közénk. Az első pillanattól oda kellett figyelni rá. Nem csak tudását és szakmai kultúráját csempészte be közénk, de rendkívül színes egyéniségét jellemző ezer szépséget izgalmat is.

Megismerhettük, hogyan lehet szeretni és védeni a természetet, milyen az élet a víz alatt és miként kerülhetünk közel a természethez.

Mindig bolondozott, pezsgett körülötte az élet. Megtanított minket aggódni is, amikor beteg lett, és semmi hírt nem hallottunk felőle. Már kezdtük megszokni, körülötte mindig történik valami, amikor jött a hír, utolsó merüléséből nem tért vissza...

Vannak, akik a mai napig nem hisznek a híreknek, és várják, hogy megszólaljon a telefon: „Helló, mi újság?”

M O Z A I K O K

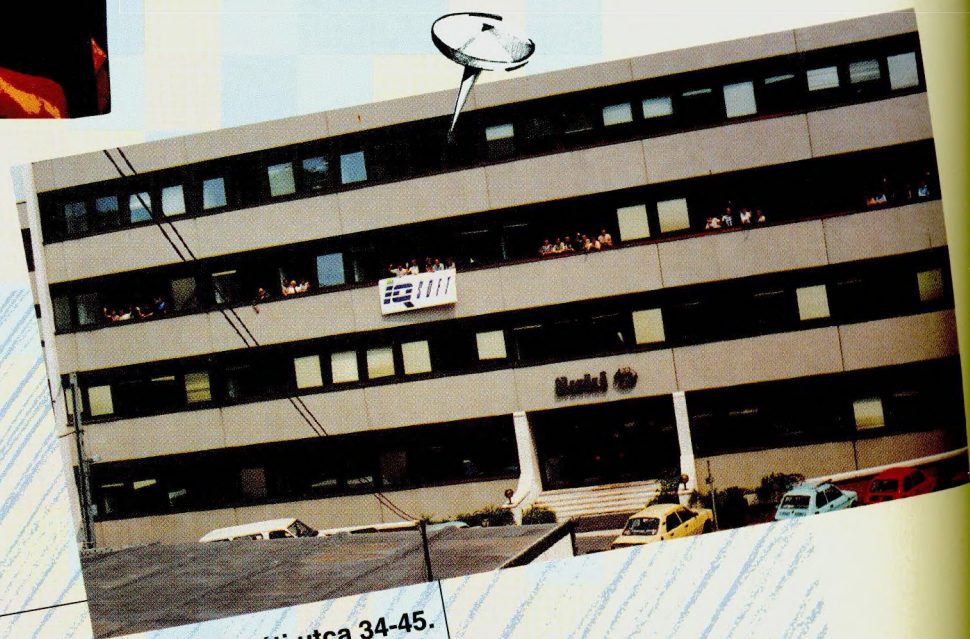
KISS VIKTÓRIA

(ALAPÍTÓTAG, 1999. JANUÁRIG MUNKATÁRSUNK)

Amikor megszületett az IQSOFT, kevesen voltunk. Közösen gondolkodtunk, megvitattuk a közös problémáinkat. Emlékszem, amikor "szavaztunk", kiválasztottuk a mai napra már ismertté vált kék-zöld emblémát. Körülujjongtuk az első faxunkat és másoló gépünket. (Azt hiszem, ezek ma már múzeumban sincsenek.)

Legyen-e és milyen hálózatunk, hogyan levelezzünk. Elvonultunk, közben sokszor megváltottuk a világot, éjszakába nyúlóan játszottunk.

Gyarapodtunk - költöztünk. Kialakítottunk, kialakult egy kellemes, baráti, családias légkör, ami mind a mai napig nekem nagyon hiányzik. Hosszú IQSOFT-os éveim alatt mindenféle-fajta problémám megoldásához találtam segítő kezet, figyeltünk egymásra. Mindig voltak közöttünk kiemelkedő, fantasztikus egyéniségek, akikre nem lehetett nem odafigyelni.

1990 tavasza, Donáti utca 34-45.

1991 tavasza, Donáti utca 34-45.

GARAMI PÉTER

„Képzelt riport
mailre komponálva”

Mi volt, ami arra indított, hogy maradj; ha jöttél valahonnan, miért pont ide?

Nagyképűség nélkül előre kell bocsátanom, hogy nem én jöttem az IQSOFT-ba, az IQSOFT adoptált engem. 1988-ban az SZKI (pon-tosabban az ELL-ből, ahol 1977 óta dolgozott. – a szerk.) hivatalos kiküldöttjeként Kanadába mentem másfél évre. Mire visszajöttem, már nem SZKI-s voltam, hanem az önállósult IQSOFT dolgozója. Nem ez volt a legnagyobb változás, ami hazatérésünk után fogadott, egy teljesen más országba jöttünk vissza, és már akkor sokat jelentett nekem az a folytonosság, amit a kol-légák és a szűk szakmai környezet biztosítottak. Megjegyzem, most is éppen Torontóban vagyok, és kíváncsian figyelem, hogy két év alatt merre mozdu-lnak otthon a kulisszák. Remélem, a színpad azért a helyén marad.

Mit gondolsz a cégről?

Az IQSOFT jó kis cég, minden értelemben. Patinás cég, a hazai informatika meghatározó egyénisége. Jó szakmailag és jó gazdaságilag, jó a stáb, jó a légkör. A nemzetközi palettán kis cég, de a magyar cégek között akár a nagyok között is lehet emleget-ni. A legjobbak között mindenképpen. Partnerkapcsolataink révén külföldön is ismert és elismert.

Szerinted hol tart ma és miért?

Soha nem voltunk nagyra-törőek. Fontolva halad-tunk, és csak szelíden masíroztunk előre,

fontosabbnak tartva a mindenkori visszavonulás lehetőségét, mint egy-egy új terep meghódítását. Kooperatív és barátságos eszközöket használtunk, igyekeztünk az érdekek között úgy navigálni, hogy minden fél elégedett legyen. Életre szóló szövetségeket nem kötöt-tünk, de örök ellen-ségeket sem szereztünk. Ez a biztonság egyben növekedésünk tempóját is meghatározta. Más cégek dinamikusabb élet-felfogással elszaladtak mellettünk, habár közülük sokan azóta már el is tűn-tek a porondról.

Az első tíz év után most új fejezetet kezdtünk. Egy regulárisabb hadsereg kötelékébe léptünk, több lehetőséggel és kevesebb szabadsággal. Remélem, ebből a formációból is a maximumot fogjuk kihozni, ugyanúgy, mint az előzőből.

Mit tartasz benne számodra a legfontosabbnak?

Őszintén szólva, nekem a legfontosabb mindig az volt, hogy jól érezzem magam. Legyen meg az alkotás öröme, szakmailag érdekes területekkel ismerkedhessek meg, legyenek sikerélményeim. És inkább barátok, mint kollegák között érzem magam. Ennek feltételeit az IQSOFT biztosította, szakmailag mindig az elsők között járt, érdekes munkát nyújtott,

gondoskodott a feltételekről. A csalá-dias légkör egyaránt befogadott zseniális és közepes képességű munkatársakat, csillogó egyéniségeket és szürke eminenciásokat, törekedve arra, hogy mindenki meg-találja a képességeinek megfelelő helyet és munkát.

A cég kultúrájába az is beletartozik, hogy nem ad teret az értelmetlen rivalizálásnak, az ellen-tétek élezésének. Ha olyan valaki csöppent be hozzánk, aki a bele-menősebb stílust ked-velte, előbb-utóbb tovább is állt, és senki sem marasztalta.

Mit tekintesz az IQSOFT hősi korszakának?

Ha a hősies áldozatokra vonatkozik a kérdés, akkor bajban vagyok, mert sohasem éreztem, hogy az IQSOFT áldozatokat követelt volna. Ha hősi korszak alatt egyszerűen a kezdeti időket értjük, akkor ez talán az Oracle - történet, de nem tudom, melyik fejezettel is zárult le igazán.

Az is lehet, hogy a hőskor-szak csak most kezdődik; egy informatikai cég 20-30 év alatt érik be igazán, és mi még csak most kezdtük...

Mit adott neked szakmailag, emberileg?

Amit eddig tanultam, azt az SZKI Elméleti Laboratóriumában és az IQSOFT-ban tanultam, ráadásul ugyanazoktól, a kettőt nem is tudom

szétválasztani. Keretet kaptam ahhoz, hogy tervezek, programokat írjak, projekteket valósítsak meg, létrehozak olyan dolgokat, amiket valóban használnak. Amikor ez sikerült, igazán boldog voltam. Ezek a cégek adták barátaim nagy részét, tartalmaz emberrel kapcsolatokat, kulturált és kellemes környezetben élhettem. És az IQSOFT a világ leghálásabb közönségét adta amatőr fotóimhoz.

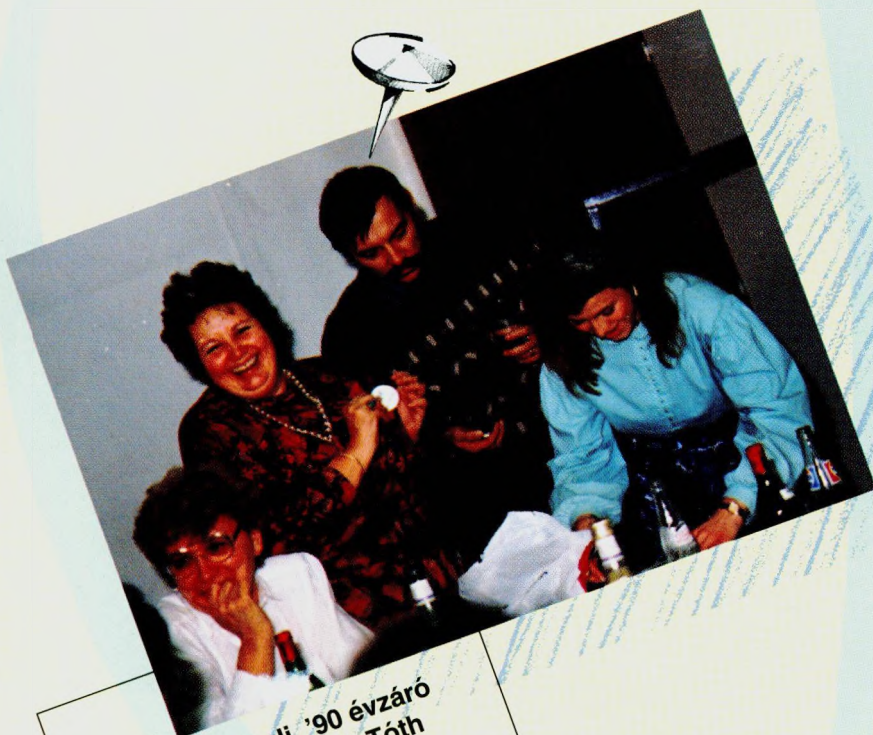
Esetleg mit vett el...

Napi 10 órát bizonyosan. De soha nem facsarta ki az embert, nem követelt többet, mint amennyit fizikailag tényleg meg lehetett csinálni. Aki az IQSOFT-ban csak a munkájának él és minden mást elhanyagol, ezt minden bizonnyal saját indíttatásából teszi, és nem a cég kényszeríti rá. **Kiket tekintesz meghatározó egyéneknek, akiktől esetleg tanultál is valamit?**

Szinte nincs olyan kolléga, akiktől ne tanulhattam volna. Felejthetetlen volt egy-egy jó tervezési brain-storming, Oracle tanfolyam vagy technológiai színporka. A munkatársaktól lelkiismeretességet, alaposágot, kitartást, a főnököktől pedig globális szemléletet, stílust, fogékonyságot és probléma-megoldási rutint próbáltam ellesni. Soha nem volt olyan szakmai probléma, amihez házon belül ne találtam volna azonnal segítséget. Ez a szakmai háttér mindig nagy biztonságérzetet adott. **Ha vannak "mókás" emlékeid** Elvonulásaink, családi összejöveteleink gyakran szolgáltak váratlan élményekkel. Kár, hogy azon a bizonyos IQSOFT estélyen a lengén öltözött kubai táncosnőnek nem sikerült minden egyes kollegát felkérnie egy-egy forró tangóra. Már elgondolni is szívet melengető.

És rég nevettem olyan jót, mint a legutóbbi karácsonyi ajándékomon, azon a fényképen, ahol ISO-sként élvezem a vámpírélet örömeit. Vagy vámpírként az ISO-sokét?

Torontó, 2000. április 3.

Az első közös évvégi buli, '90 évzáró
Tóth Mária, Sipka Juli, Tóth Péter, Serfőző Andrea

Az „őshaza”
SZKI központ az Akadémia u.
17-ben (a korábbi lakóival való
rokonságot nem vállaljuk!)

Kiss Vikivel, Horváth
Lacival és Tihanyi Péterrel

SOÓS KLÁRA

A legizgalmasabb napok egyértelműen az IQSOFT-hoz kerülésem és az első itteni munkám idején voltak, az IQSOFT viszonylagos hőskorában. A bécsi központú Zentralsparkasse (Bank Austria elődje) részére végzett munka, mint menet közben kiderült, a korábbi szakmai múltamtól teljesen eltérő területen való mozgást igényelt. A legszebb emlékeim is ehhez a munkához kapcsolódnak: az izgalmak, hogy sikerül-e mindenkinek időben elérni a vonatot a kiviendő anyaggal együtt. Helyismeret hiányában mintegy 40 perces késéssel értünk az egyik megbeszélésre, mert a 10 perces gyalogutat sikerült 50 percesre "rövidítenünk". A Bécsben bérelt lakás, a hosszú vonatutak lehetőséget adtak arra, hogy szinte minden IQSOFT-os találkozzon, és változó összetételű kisebb-nagyobb társaságban (vezetők és beosztottak közösen) beszélgessen munkáról, szakmai problémákról, az IQSOFT -ről, bécsi élményekről, esetleg magánéletéről.

Kezdem a kezdeteknél. Az a négy tanév, amelyet (általános és közép) iskolásként a Békéstarhosi Zenei Iskolában töltöttem, egész életemre meghatározó volt. Nem tudom még most se pontosan meghatározni, mi volt az, ami olyan nagy hatással volt ott rám; talán az iskola demokratikus szelleme mellett az értelmes feladatok megtalálásának, a vállalt feladatok korrekt megoldásának, mások problémái iránti érzékenységnek, a jó hangulatú csapatmunkának igénye, a kudarcokból való tanulás képessége, a tolerancia – és az értékek szigorú mércéje. Az INFELOR volt az olyan első munkahelyem, ahol ilyen jellegű közeget találtam. Ezekből az értékekből az IQSOFT – a SZÁMKI, majd az SZKI Elméleti Laboratóriumának

közvetítésével – sokat átörökített. A 90-es években azután megváltozott az elvégzendő feladatok "tere" és a tevékenységek feltételrendszere. Addig folyamatosan egymásra épülő tevékenységekkel tudtam az új és újabb kihívásokra válaszolni – a NJSZT Mesterséges Intelligencia szakosztályában folyó, pezsgő szellemi életben történő aktív részvétel mellett. Az utolsó kihívás számomra a hazai MProlog alkalmazások és Mprolog-alapú eszközök fejlesztésének összefogása volt. Azonban a szakértőrendszer-fejlesztő eszközök piacának 1988-89-es befagyása miatt más technológiai irányba kellett fordulni, a 90-es években bekövetkezett gazdasági- és szemléletváltozás pedig természetes módon kihatott a munkahelyi szellemre is. 1993-ban nyugdíjba mentem; mivel az oktatás és a népszerűsítő munka mindig is közel állt hozzám, természetes, hogy a "hasznosnak lenni" kényszere az oktatás felé hajtott.

Az utóbbi hét évben rendszeres folytatok oktatási tevékenységet az ELTE, a Dunaújvárosi Főiskola és a Kandó Kálmán Műszaki Főiskola mellett további felsőfokú tanintézményekben (az elmúlt évben eljutottam a kolozsvári Babes-Bolyai Tudományegyetemre is). Témaköröm a mesterséges intelligencia, ezen belül a tudásalapú technológia és a szakértő rendszerek. Korábbi szakmai tapasztalataimat jól tudom itt hasznosítani. Azt mondják – és ez korábbi munkatársaim számára is dicséret –, hogy "hiteles" közvetítője vagyok e területnek. Mindenütt igyekszem – mert másként nem is lenne – valamit továbbadni a (Békéstarhosi és) IQSOFT-os szellemből. Jóleső érzés, hogy amikor az első órán a hallgatónak bemutatkozom, mindig van közöttük olyan, aki ismeri az IQSOFT-ot. Azt pedig, hogy a hallgatónak segíthetek felkészülni az egyre jobban tért hódító MI-technikák fogadására – alkalmanként személyiségük fejlődéséhez is hozzájárulva – a bennem munkáló pedagógus sikerként éli meg. Ennek háttérében azonban mindig ott vannak IQSOFT-os szakmai és baráti kapcsolataim, amelyek meghatározók számomra – mind a mai napig.

Az első elvonulások egyike '90 – Visegrád

TÓTH TAMÁSNÉ (MÁRIA)

Egyik legszebb emlékem, amikor Bécsben éjjel 1óra 41-kor kiintetettek a McDonald's-ból, hogy csak nyugodtan menjünk be, mert még nyitva vannak. Kár lett volna a Farkas-Molnár-Gerlei-Tóth quartettért, ha éhen pusztul. Azt hiszem, sőrük nem volt.

E G Y Ü T T ...

'92 – Királyrét

„ EGYMÁSRA

A fiúk... (az IQ*PMS-csapat)

Első farsangunk '99 – Teleki Blanka u.

Ugrásra készen – az Oktatási Osztály

Asszonykórus Gödön, '92-ben
(Balogh Kálmán, mint t.b. asszony)

AFT 2000 – a legújabb és legnagyobb osztályunk

A tavasz az Iskola utcában is szép – 1992

Milliárdok nemzetképre

Kaotikus WTO-csúcs

Válságban a Fesztiválzenekar

A Sztálin–Mao-mérkőzés

Bankautomaták díjai

Melléklet: Házberendezés

XXI. ÉVFOLYAM 49. (1072.) SZÁM,
1999. DECEMBER 11. ÁRA 119 FT

hvg

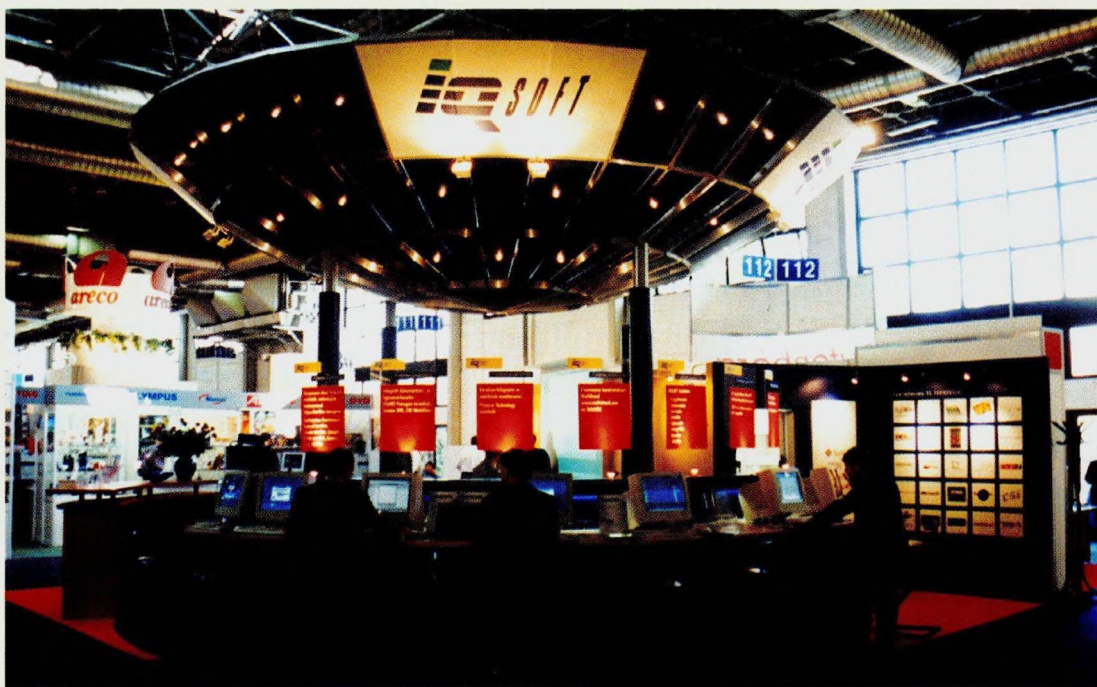
NEM IS LEHETNE JOB BAN(K)!

Csapatszellem

IFABO '97

„EGYMÁSRA ÉPÍTVE”

INFO '99

DÍJAZOTT PILLANATOK

Pap Robi „Csatát” nyert
'99 – Karácsony

Tamások egymás közt:
a Köcsög-díj átadás
ünnepélyes pillanata '98

né (Vera) búcsúztatója '90 – Göd

EGYÜTT ÜNNEPELVE

Ajándékbonítás után Plánk Szilvi,
Ertner Imola, Varga Feri

„Ez az, aminek
gondolom?!”
Veres Tóni karácsonyi meglepetésével
és Kovács Diánával '99 – Karácsony

EGYMÁSRA

INFO '98

ÉPÍTVE”

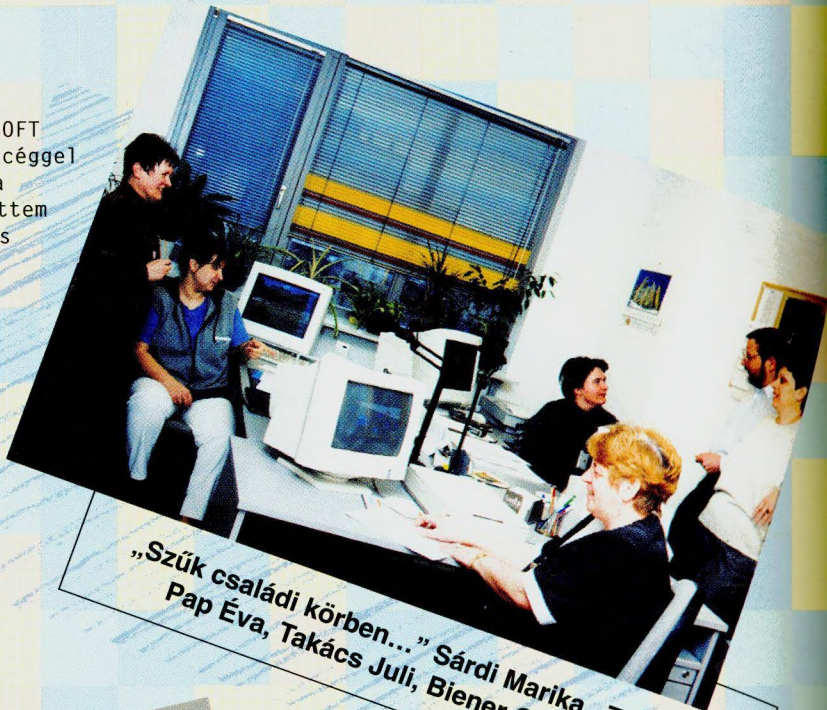
IFABO '92

ZSOLDOS ILONA

Elmúlt már 6 éve, hogy először átléptem az IQSOFT küszöbét. Azóta sok minden történt velem és a céggel is. Emlékszem, az elvonulás ténye lepett meg a legjobban, de azóta valamennyi, amin részt vettem maradandó, szép emlékké vált. Nagyon családias volt a hangulat, amit, úgy gondolom, most, a rohanó világban is igyekszünk megőrizni, fenntartani. És ez jó!

Pár kolléga igazi barátta vált az eltelt idő alatt. Ez, remélem, nem csak velem történt így!

Valószínűleg még oldalakat lehetne írni, de talán ennyi most elég lesz. Hirtelen ezek a dolgok jutottak eszembe

„Szűk családi körben...” Sárdi Marika, Zsoldos Ica, Pap Éva, Takács Juli, Biener Gábor, Antal Anikó

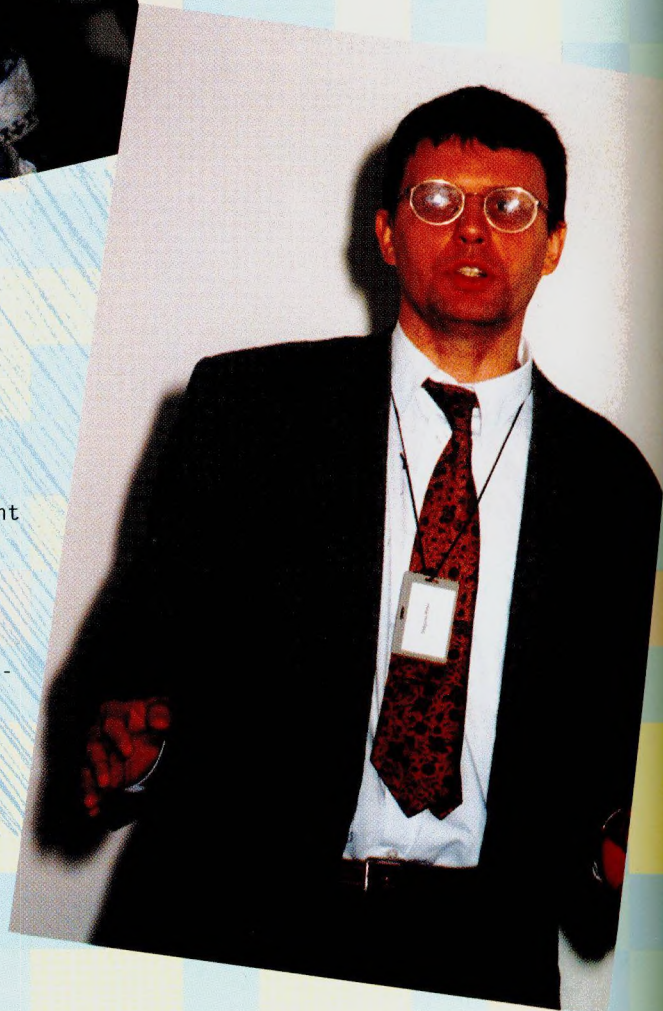

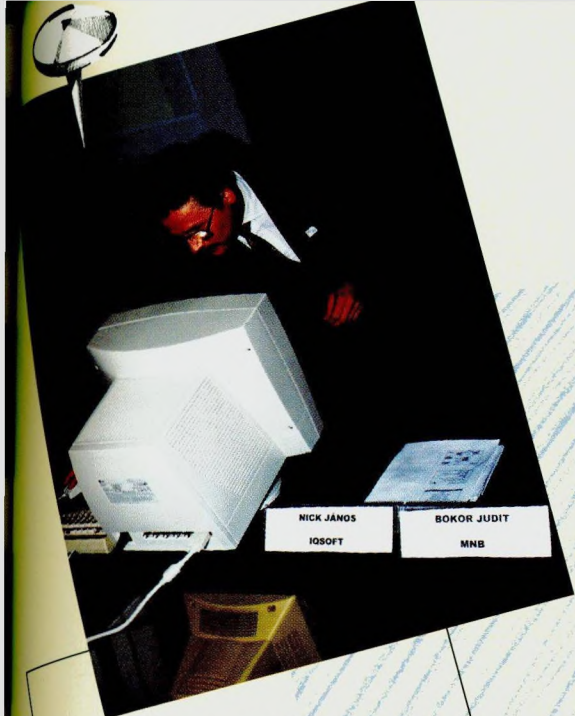
TÖLGYESI PÉTER

Az IQSOFT-ban legelső munkanapom (természetesen) úgy kezdődött, hogy azt mondták: hozz fogkefét, törülközőt, ma nem fogsz hazamenni, mert tendert írunk. Ketten voltunk bent új emberek, a rendszerünket nem ismertük, a tenderkiírás részletesen rákérdezett minden funkcióra, és mi vidáman beírtuk, hogy tudja.

Néhány nap múlva megérkezett a CD Angliából. Irány a pályaudvar, mert először Prágában kell telepíteni (mi vagyunk a közép-európai disztribútorok). Csináltam a prágaiaknak egy kis nemzetközi telefonszámlát, de többé-kevésbé sikerült.

Azóta minden szempontból csak nyugisabb lett az itteni munka.

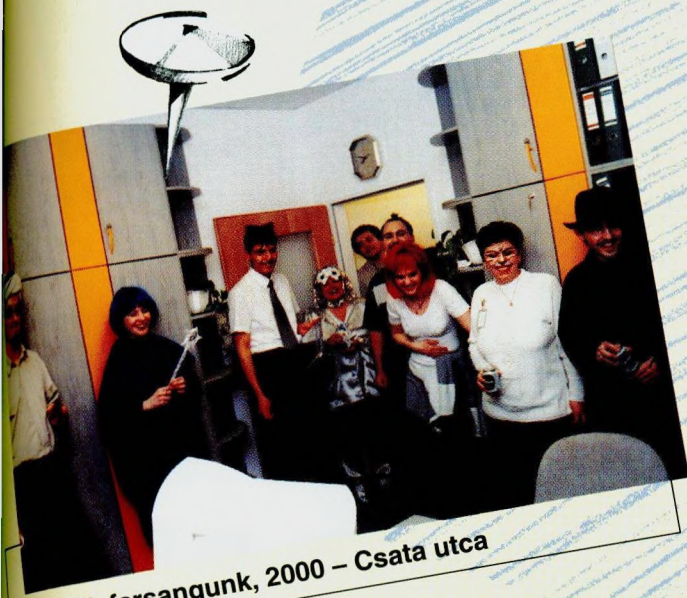

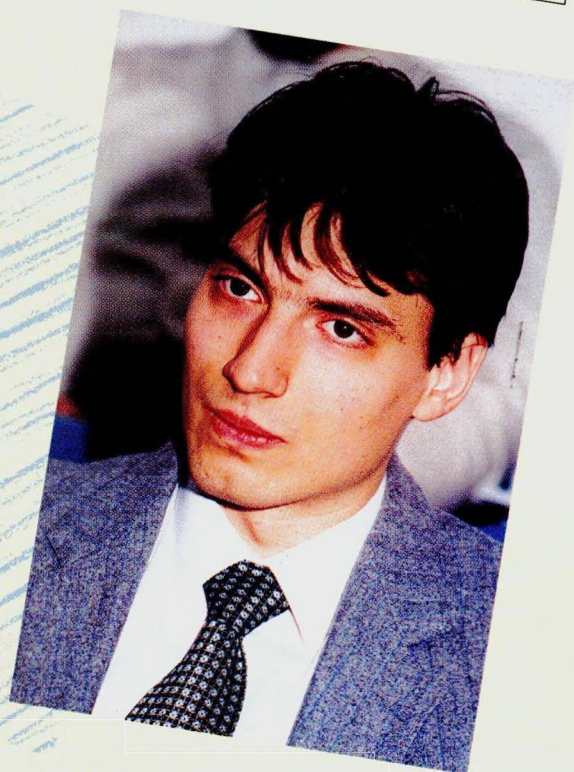
Az előadó magánya: Nick János a Java tavasza Magyarországon konferencián – '98

Risztits Frank mindennapos közlekedési eszközével

Második farsangunk, 2000 – Csata utca

DOMA DÉNES

Az én egyik első emlékem az az IQSOFT-ről, hogy még nem is dolgoztam itt, de ennek ellenére meghívtatok az elvonulásra, Lengyeltótiiba. Nagyon jó volt a hangulat, megismertem a munkatársakat, és láttam, hogy a főnökök is tudnak lazítani. Az különösen megmaradt bennem, hogy Langer Tamás, akihez előtte interjúkra jártam (öltöny stb.), az egyik múzeum megnézése helyett a múzeum kertjében leheveredett a fűbe.

Farsangok

Tündérek egymás közt: Perge Ili, Sipka Juli,
Sárdi Marika, Pap Éva 2000. – Farsang

Pap Robi, Gábori Zoli, Varga Feri '99 – Farsang

Teljes lovagi pompában a kollégák között (Szabó
Tamás, Umann Gábor és Soós Klári) '99 – Farsang

Szabvány arcfestés
az Oktatási osztályon
(Varga Judit, a háttérben Mihályi Kati és
Mátrai Nándor) '99 – Farsang

Enteriör Molnár Ildikóval (Teleki Blanka utca)

Vendégvárás

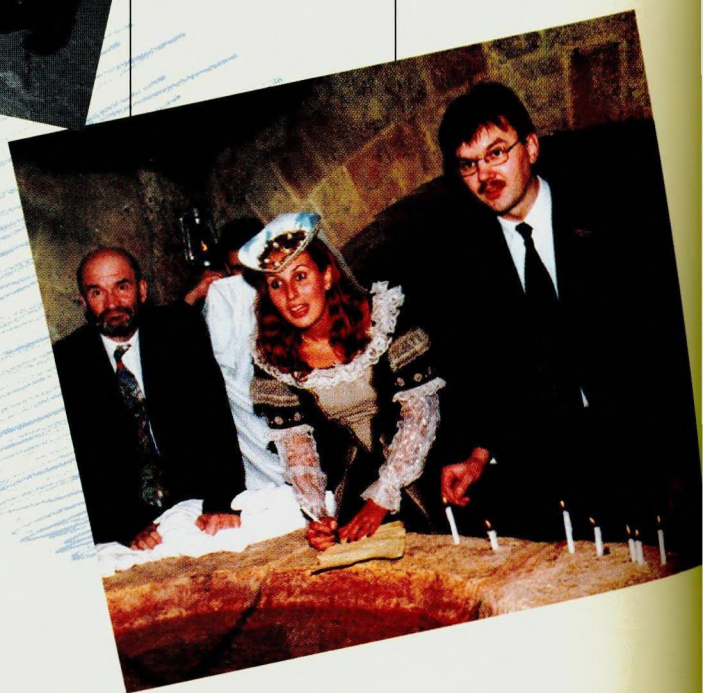
Titkárságunk a Csata utcában
Plánk Szilvi és Halasi Melinda

Partner Party '98

Partner Party '99

MIRK MÁRIA

(1992 ÓTA AZ
IQSOFT JOGTANÁCSOSA)

Kb. 3-4 évvel ezelőtt, (volt az hat év is! - a szerk.) egy nyári napon Biener Gábor telefonált, hogy jó lenne, ha délután kimennék az IQSOFT-hoz, mert a SEQUENT - ügyben tárgyalnak, és nem ártana, ha jogász is jelen lenne. Néhány apróságról van szó. Úgy kalkuláltam, hogy kb. egy órát leszek nálatok, és rendes időben - 5 vagy 6 óra körül - hazamehetek. Úgy emlékszem, hogy kb. hajnali 3 órakor "dőlttem ki a sorból". Júli, a SEQUENT és az ORFK képviselői még folytatták, sőt legnagyobb megdöbbenésemre másnap aláírták a szerintem még nem teljesen kimunkált szerződést. Hasonló eset több nem volt, de ha lehet, inkább délelőtt megyek hozzátok, vagy akkor, ha tudom, hogy a partneremnek van még délután egyéb programja is. Szintén kb. három évvel ezelőtt Langer Tamásnak véleményeztem egy szerződést, amelyben több alkalommal is utalás történt valaminek a szerver részére. Ez nem mondott akkor számomra semmit (ma se sokat), ezért a szervert mindenütt kijavítottam "szerves"-re. Ennek a szónak volt számomra értelme. Langer Tamás a szerződés, illetve a vélemény elolvasása után felhívott és közölte, hogy érti a problémámat, laikus számára a szerver szó nem sokat mond, de higgyem el, a szerződésbe ez való.

A "felnőtté válás" pillanata Pásztor Robi életében – III. Objektorientált Konferencia, Dobogókő

Konferenciáink másik támasza és "showman-je", Lantos Laci

PÁSZTOR RÓBERT

Eszemet sem tudom már, mióta dolgozom az IQSOFT-nál., azonban csak négy-öt éve érzem azt, hogy egyre több dologban segíthetek kollegáimnak (a magam módján). Az ezt megelőző időszak sem telt el feleslegesen, de úgy érzem, hogy az csak tanulmányi idő volt a napi 4-6 órájával.

Emlékszem első nagy fellépésemre a már elfeledett INFOCUS kivetítőnk használatával kapcsolatos előadásomra. Azután a dobogókői OO konferenciára, ahol a kisebb-nagyobb megrázkódtatások hatására – vagy egyszerűen csak az idő tette, nem tudom – felnőttnek kezdtem érezni magam. Pedig lehet, hogy ott, akkor, azok a dolgok másnak ugyanolyan hétköznapiak tűntek, mint a többi munkanap, de nekem valahogy választóvonal volt a cégnél eltöltött éveimben. Majd a Schedule-Outlook levelezőrendszerrel 1998 Karácsonyán tartott kiselőadásom...

Ezek a dolgok mind-mind rengeteg szakmai tapasztalatot és élményt nyújtottak számomra.

De a legnagyobb meglepetés a tavalyi karácsonyi összejövetelünkön ért, amikor megkaptam az ajándékot. Az ajándékot, amely számomra kategóriákkal felülmúlta a többiekét, és megbecsülést vagy inkább egyfajta köszönetet mondott az eddigi munkámért.

Ui.:

(Ez lehetne egy Ballantines whisky reklámja is)

MONITOR

FÓRUM

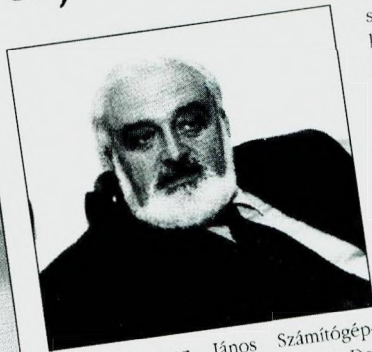
A III. Országos Objektorientált Konferencia

KOVÁCS GYÖZŐ

sorban a piacgazdaság keretei között működő cégektől érkezett, ami azt mutatja, hogy az OO technológia mára üzleti vált, és rohamosan terjed.

Monitor: – Milyen OO technológiák népszerűek ma Magyarországon?

D. B.: – Nem szívesen mennék bele a különböző cégek termékeinek felsorolásába. Csupán annyit említenék meg, hogy a programozásban az OO technológia ugyan a programozási nyelvek, valamint az eszközök fejlődésével indult, de az utóbbi időben egyre jobban eltolódik a hangsúly a rohamosan fejlődő – és örvendő módon az egységesítés és

A Neumann János Számítógéptudományi Társaság október végén, Dobogókőn rendezte meg a III. Országos

... és ekkorra már az OO technológia is felnőtté vált

Az OLIB osztály:
Kótai Kati, Vajda Mari, Kozér Emőke, Tölgyesi Péter, Bánfalvi László, Magyar László '99 – Lengyeltóti

KÓTAI KATALIN

Immár másfél éve, hogy én is az IQSOFT-ban dolgozom. Sok éves kitérő után tértem ide vissza, hiszen diplomamunkámat az IQSOFT elődjénél, az SZKI-ban írtam. Eddigi szakmai pályafutásom egyik nagy kihívása volt az OLIB osztályhoz való csatlakozás, hiszen régi munkahelyemen, a Távközlési Kutató Intézetben annyira más feladataim voltak. Több mint fél évnek kellett ahhoz eltelnie, hogy megszokjam ezt a számomra teljesen új világot, és újabb pár hónapnak, míg "itthon" éreztem magam. Lehet, hogy kicsit soknak tűnik ez az idő, de mentségemre szóljon, hogy rengeteget vagyunk távol, így akaratlanul is nagyon sok jó dologból kimaradunk. Részt vehettem viszont Lengyeltótiiban az IQSOFT 1999-es 'elvonulásán', amire mindig szívesen fogok visszaemlékezni, hiszen végre együtt volt az osztály, és sok embert megismerhettem, akiket addig csak arcról ismertem. Ez alatt a másfél év alatt nemcsak én, de osztályunk is sokat változott, egy nagyon jó csapattá fejlődött, akik egymást támogatva, együtt küzdünk a mindennapos feladatok elvégzésében.

BENKŐ TAMÁS

Íme, ezek a nem Wordbe, hanem Linuxba vetett gondolataim... Mivel olyan régóta vagyok már IQSOFT-os (lassan 2 éve), azt hiszem az a legmegfelelőbb, ha az első benyomásaimat írom le, és azt, hogy ez hogyan változott azóta.

Én a Muegyetemről kerültem ide, úgy, hogy egy Szeredi Péter reklámozta nyári munkát vállaltam el. Azelőtt egy árva kukkot sem hallottam az IQSOFT-ról. A munka érdekes volt, és már az elkezdése pillanatában késésben voltunk. (Ez már valószínűleg hagyomány.) Ebben az időben nem töltöttem túl sok időt IQSOFT-os környezetben.

A diploma után itt vállaltam munkát, és lett némi rálátásom a cégre. Észrevettem, hogy így vagy úgy, az egyetemi évfolyamom jó része itt dolgozik. Most kb. 8 forl tudok, és már találkoztam alsóbb évfolyambeliekkel is. Azt hiszem, a cégnek jó híre kell, hogy legyen a Muegyetemen, csak valahogy furcsán csinálja, semmiképp sem úgy mint a nagy multik, akik minden évben hatalmas standokkal jelennek meg az állásbörzén. Csak azon csodálkozom, hogy még én magam sem látom teljesen át, hogyan működik az IQSOFT módszere.

MAKAI ZSUZSA

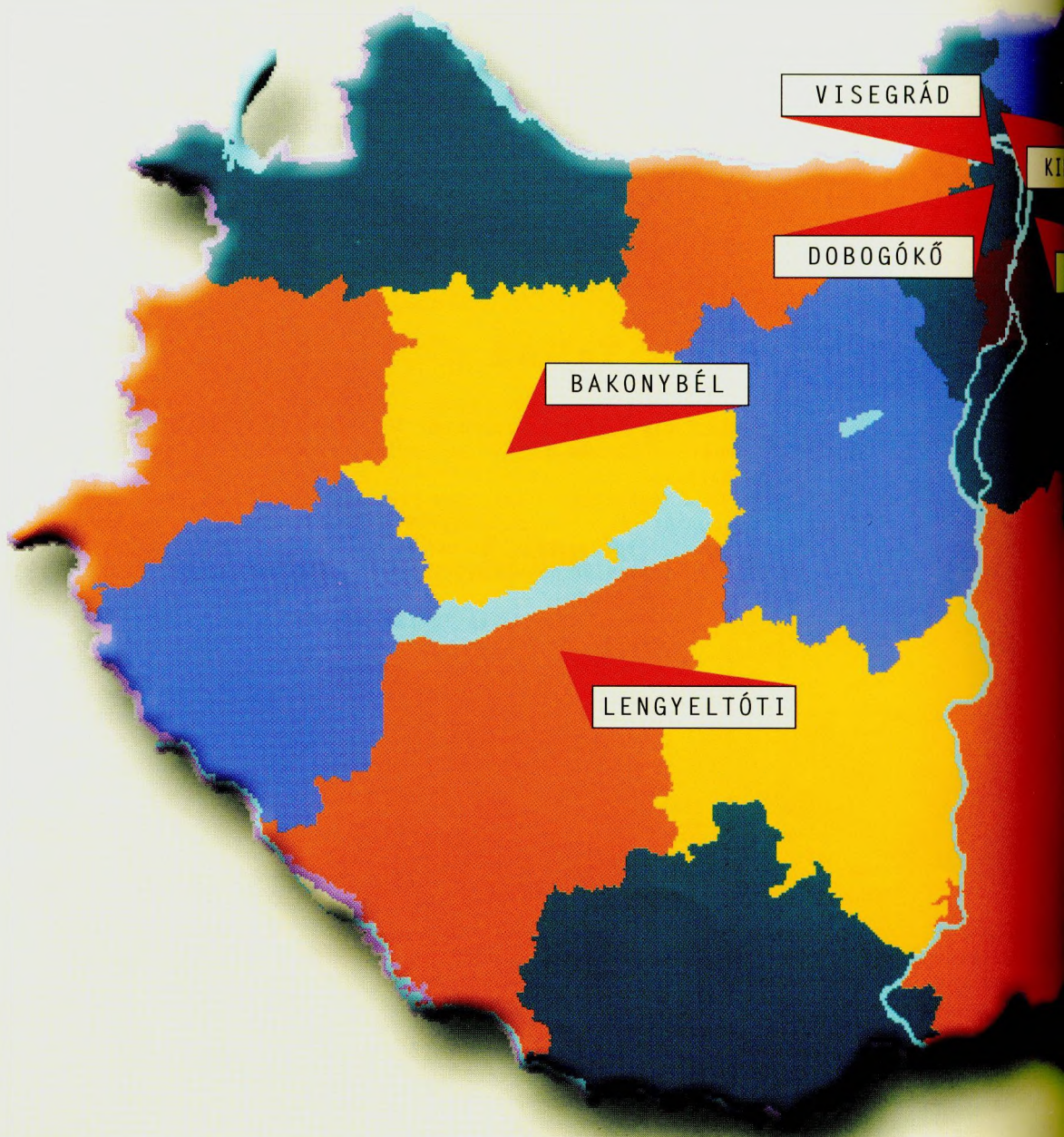
Nem mondhatom, hogy olyan hatalmas múltra tekinthetek vissza mint IQSOFT-os dolgozó, ezért emlékek helyett inkább élményekről mesélnék. Az első és igazi élményem ahhoz az elvonuláshoz kapcsolódik, amikor még nem is voltam igazából IQSOFT-os. Bevallom, egy kicsit féltem, mikor meghívást kaptam erre az elvonulásra. Nem tudtam, mit fogok én ott csinálni, hiszen senkit sem ismerek. Persze hamar elmúltak a félelmeim. Már induláskor, a busznál találtam beszélgetőtársakat, és a napok múltával csak jobb és jobb lett a hangulatunk. Mindenki kedves volt. Tanácsokat kaptam, hogy mire figyeljek majd, ha dolgozni fogok. (Például 5 óraker legyen vége a munkaidőnek.) Sokat beszélgettünk, darts-oztunk, buliztunk, táncoltunk...

Ilyen napok után már öröm volt első nap bejönni dolgozni az ismerős emberek közé. Persze az elvonuláson tapasztalt kedvesség és jó hangulat nem ért véget az IQSOFT folyosóin sem. Mindenki örömmel segített, bármilyen kéréssel fordultam hozzá. Mindent megmutattak, elmeséltek.

És ez így megy azóta is...

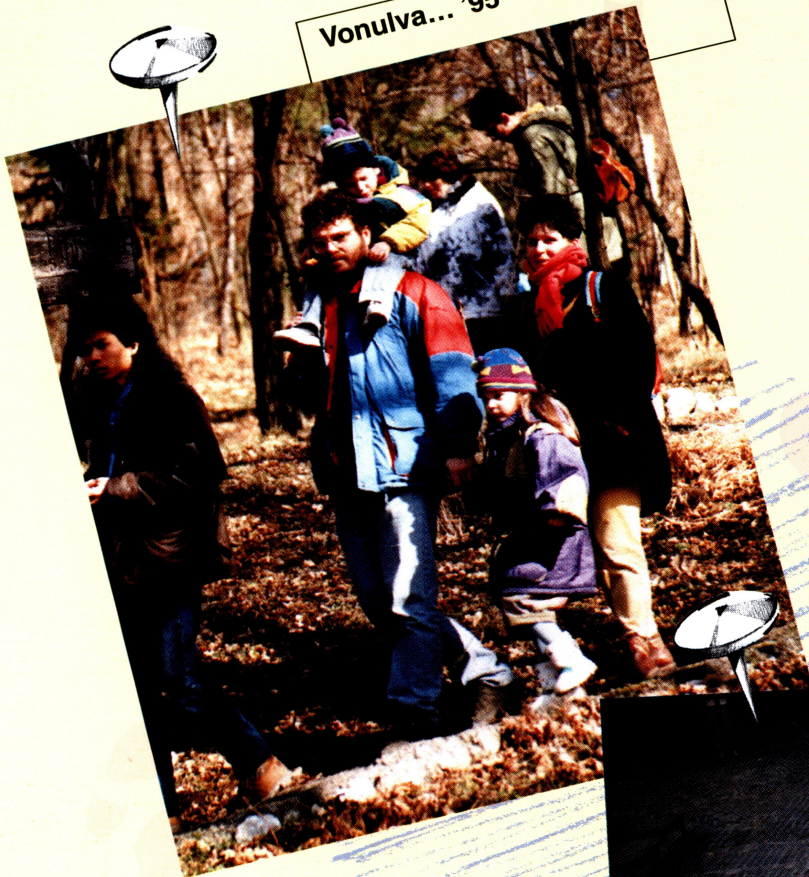

ELVONN

Vonulva... '95 – Felsőtárkány

Vonulva és (meg)- megállva

és (meg) megállva... '97 – Sárospatak

A szakmai programok mindig
„kőkemények”... '99 – Lengyeltóti

Elvonulásainkon,
esténként mindenki
megtalálja a neki
való szórakozást...
Juhász Vera,
Ertner Iván Petyus,
Ábrahám Kati
'99 – Lengyeltóti

Számháború
Szekeres András,
Soós Klári,
Kapusy Attila,
Bene Erika,
Varga Feri
'98 – Bakonybél

„Piano” – Sántháné Tóth Edit
'92 – Királyrét

VARGA FERENC

Még az egyik régi gödi elvonuláson történt, hogy GG-vel laktam egy szobában. (Remélhetőleg sokaknak ismerős a név.) Mindketten nyomtuk hajnalig a blues-t (társas, kártya, sörözés: az ilyenkor szokásos "szabadidő hasznos eltöltése"), majd egy szobában lakva lefeküdtünk aludni. Óránk nem volt, de gondoltuk, hogy mivel az ebédlőbe nyílik a szobánk, reggel úgyis felkelünk a teaöntögetés, zsemlevajazgatás hangjaira. Egyszer csak felpattant a szemem. Sütött a nap gyönyörűen, és be is indult nedveim kiválasztása a kintről hallható evőeszköz - csörömpölésre. Gyorsan elkezdtem rázogatni GG-t, és mondtam, hogy kapkodjuk magunkat, mert már asztalon van az étel. Elég hamar elkészültünk, majd ajtót nyitva még hátraszóltam neki: "Siessünk, van süti is!". Persze csak Julival szemben volt hely, amikor is lehuppantunk a levesestál mellé - csipás szemmel elfogyasztani az ebédet...

Varga Feri és Pákozdi Attila

Gerlei Gábor (GG) kislányával

Szekerezés családotul
„két ló között” (Felsőtárkány -'95)

BENE ERIKA

Egyik emlékezetes élményem az IQSOFT '99-es elvonulásán történt.

Az esti program nagyon kellemesnek ígérkezett, vacsora a Lengyeltóti melletti csárdában.

Kényelmes elhelyezésünknek köszönhetően kolléganőmmel, Molnár Judittal lassan készülődtünk a vacsorához, így a többszöri figyelmeztetés ellenére is lekéstük a busz indulását.

Ott maradtunk egyedül, éhesen.

Arra gondoltunk, hogy észreveszik hiányunkat, és sűrű bocsánatkérések közepette visszajönnek értünk. Telt-múlt az idő, de a bűnbánó csapat nem érkezett meg.

A helyzetünk egyre kilátástalanabb lett, és megoldásra várt. Talán felhívunk valakit telefonon, mire az visszajön értünk. Természetesen valamennyi kollégánk kikapcsolta a mobiltelefonját, biztosítva a felhőtlen szórakozást. Már-már láttuk lelki szemeink előtt a sült libacombot lóbáló Gábori Zolit. Hát ebből mi sem maradhatunk ki. S a gondolatot tett követte.

A szállodától kölcsönöztünk két lestrapált kerékpárt, és nyeregbe pattantunk. A táv 10 km, a térkép bizonytalan, de mi éhesek vagyunk. Végigszáguldottunk a falun, és neki a határnak. De merre? Az nem lehet, hogy ész, erő, s oly szent akarat ... vagy mégis? Leesik a kerékpárlánc. Hosszas próbálkozás után sikerül a helyére rakni.

Feltűnik egy-egy ismerős útbaigazító jelzés. Tehát jó helyen járunk. Igen, itt vannak, már látjuk az IQSOFT-os buszt. A zenekar már javában húzza, a hangulat a tetőfokán. Igen, jól sejtettük, Gábori Zoli az asztal tetején, libacomb a kezében. Ők ránk se hederítenek. Észre sem vették, hogy két fontos kolléga hiányzik a társaságból. De nem baj, a lényeg, hogy megérkeztünk, idetartozunk.

...

S hogy milyen volt a visszaút? Hát képzelhetitek! A kerékpárokon nem volt lámpa, közvilágítás semmi. Csak a csillagos ég. A két árok közt cikázva jóllakottan imbolyogtunk Imolával vissza a szállodához.

Garami Péter "harca" (Sárospatak- '97)

A sült kacsák mennyiségi és minőségi ellenőrzése Lengyeltóti -'99

A kacsára várva

PAP RÓBERT

Az Eset életem első elvonulásán történt, Dobogókőn.

Az IQSOFT legnépszerűbb ivócimborájával (Varga F.) csöndesen sörözgettünk, méregettük egymás képességeit egy asztalkánál.

A sörök fogytak, az idő repült, asztaltársaságunk pedig szép lassan igen nagy létszámúra duzzadt. Az asztalunk körül, fölött szorongók között feltűnt egy ősz szakállú, ősz hajú férfiú. Az általam érzékelt világ "lefagyott", csak őrá, az őszszakállúra tudtam koncentrálni. A keze elindult az asztal irányába, egyenesen az ott "pihenő" söröskorsók felé.

Határozott mozdulattal felkapta, és jól meghúzta az egyiket.

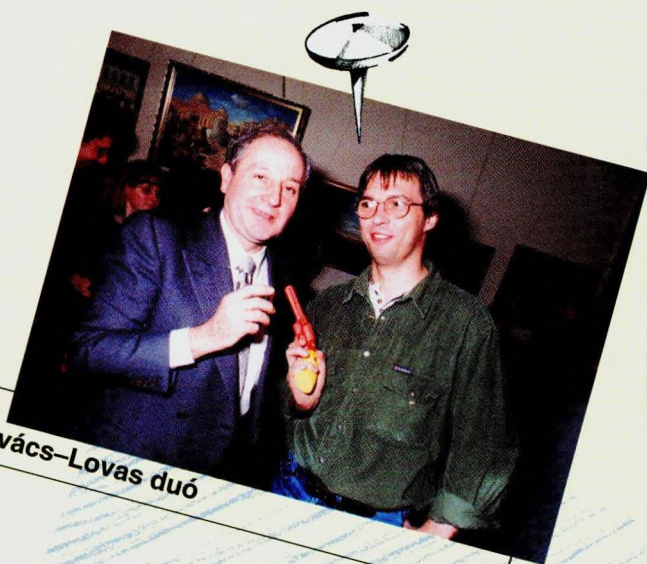
(Én) -Te Feri, a Bálint is iszvik sört?

(Feri) -Te Robi, miért ne inna. Ő is ember.

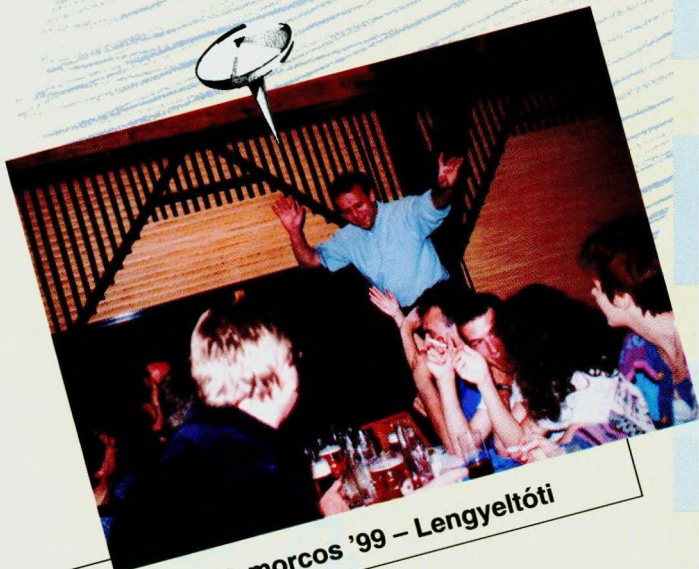
(Én) -Na ja, DE MIÉRT PONT AZ ÉN SÖRÖMET!??

Gerendás Péter szabadtéri koncertjét hallgatva – '99 Lengyeltóti

Kovács–Lovas duó

GZ már nem morcos '99 – Lengyeltóti

LOVAS JÁNOS

IQSOFT?

- Megérkezés, gép bekapcs, reggeli kávé, dumaparti, javarészt szakmai, mintha más se volna a világon. Asszem tényleg nincs.
- A KA nem ér rá. "- Ezt majd alaposan meg kéne beszélünk! - Igen, ezt tényleg meg kéne beszélünk!"
- Elvonulás második nap. GZ morcos, most érkezett. Egy órával később már ellazult állapotban áll egy asztalon és egy fél sült libával hadonászik. Mindenki kiereszti a gőzt. - Szakmai viták, számháború, csúszda, hangos az éjszaka. Végre (majdnem) mindenki nyugodt és laza. Végű is erre való ez a pár nap, nem? *(Nem csak. A szerk.)*
- "Süti, pogi a konyhában." Rohanó léptek zaja.
- NM átszellemülten beszél. Van, aki a homlokát ráncolja, van, aki lelkesen támogatja. De nem tréfál, megcsinálja.
- Állok egy tömeg előtt és előadok valamit. A tömeg engem hallgat és figyel a slide-jaimat, a mondókámat, meg engem. Feszengek. Egy fickó a hallgatóságból megkérdezi, hogy... Máris jobban érzem magam.
- Emberek ülnek az esti sötétben valamikor 19:00 és 23:00 óra között, és csöndesen böködik a billentyűzetet. Itt-ott egy kis szitkozódás..., de végül működni kezd és hazamennek. Persze láttam már kivételt ez alól. Ők még akkor sem mentek haza.

'94 – Galyatető

'97 – Sárospatak

BALLA KATI

Eltévedtem a kispöfalatti Mexikói úti végállomásánál. Teljesen más irányba indultam, és hosszas kérdezősködések után a Teleki Blanka utcát majd' tízperces késéssel találtam meg. Már mint ahhoz az időponthoz képest, amit a bemutatkozó beszélgetés kezdeteként határoztunk meg. Teljesen kifulladásra, csuromvizesen értem a titkárságra, s még az igazgatói irodában is levegő után kapkodtam utolsó, átnedvesedett papírzsebkendőmmel törölgetve a homlokomat. Leendő főnököm megkérdezte, kérek-e egy pohár vizet. Én hálásan bólogattam, s mire - megnyugtatóan sokára - személyesen behozta, már majdnem normális pulzussal tudtam véleményt mondani egyről-másról.

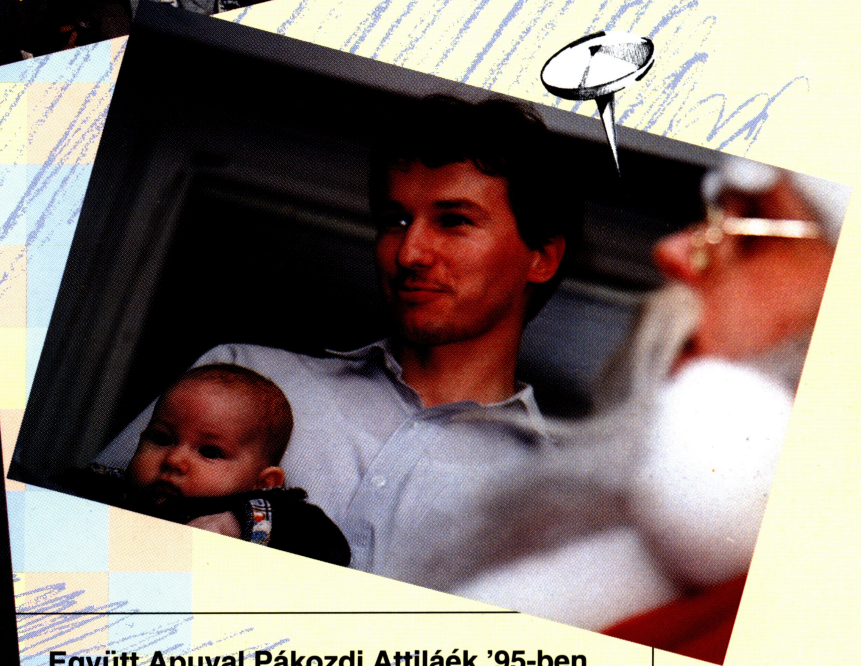
Ilyenformán kezdődött pályafutásom az IQSOFT-nál, elég sok (majdnem hét) éve. Sok minden történt azóta. Tanultam minőségbiztosítást, felejtettem programozást, bosszankodtam, elkeveredtem, örültem - szakmailag -, éreztem magamat - cégesen - hasznosnak is, fontosnak is, mellőzöttnek is, fölöslegesnek is.

Történt sok minden magánéletileg is, és ezt most azért mondom el, mert emlékeimben soknak van IQSOFT-os vonatkozása. Megismertem leendő férjemet, akivel első hosszabb beszélgetésünk az IQSOFT-ról történt. Olvasott többször is a cégről, mondta. Esküvőnkre a legszebb szövegű díszítviratot az IQSOFT küldte. Kislányunk három hét híján 9 hónapig "járt be" az IQSOFT-hoz. Mondták is a kollegák, hogy "ISO-s gyerek lesz". A világrajötte utáni félórában az IQSOFT-osok már értesültek megérkezéséről, a szülész azzal vigasztalt az utolsó percekben, hogy "...kitartás, most már mindjárt felhívjuk az IQSOFT-ot...". Őrzöm a második félórában kelt e-mail-eket (IQSOFT-osak ezek is, ilyen van bennük a gratuláción kívül: "...lányod ...az ISO oktatás első napján született...", meg ilyen is: "...hétfőn megszületett még egy gyermeked, Minőségügyi rendszernek hívják. Hossza 20 dokumentum, szélessége 40 template, súlya 60 bizonylat, még kicsit gúgye, de szépen fejlődik"). Megtartottam a szép szövegű, újdonsült szülőket üdvözlő díszítviratot is, és őrzöm az IQSOFT-osok babalátogatásának hangulatát. És valahogy mindig ezek jutnak először eszembe a munkahelyemről. Segítenek akkor is, amikor kicsit elkeveredem vagy mérgelődöm (IQSOFT-ilag). (Ami azért, szerencsére, nem túl gyakori.)

AZ UTÁNPÓTLÁS(OK)

Az IQMikulásra várva '94

Együtt Apuval Pákozdi Attiláék '95-ben
és Pap Robiék '97-ben

Vetélkedve '97- Sárospatak

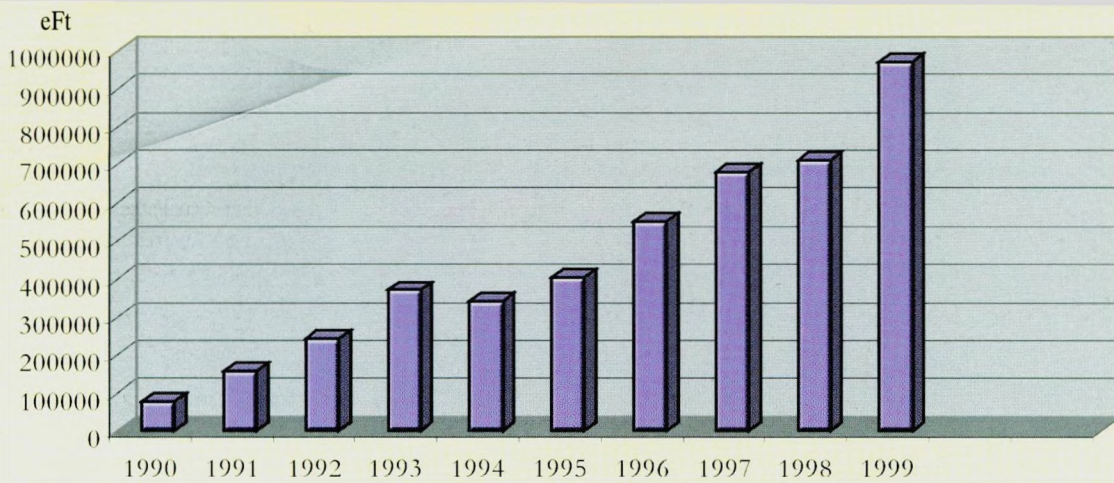
Üzenet a szerkesztőktől

Az IQSOFT valamennyi munkatársa egy-egy fejezet a cég életében, ezért szívünk szerint mindenkivel interjút szerettünk volna készíteni, de a terjedelmi és időkorlátok ezt nem tették lehetővé.

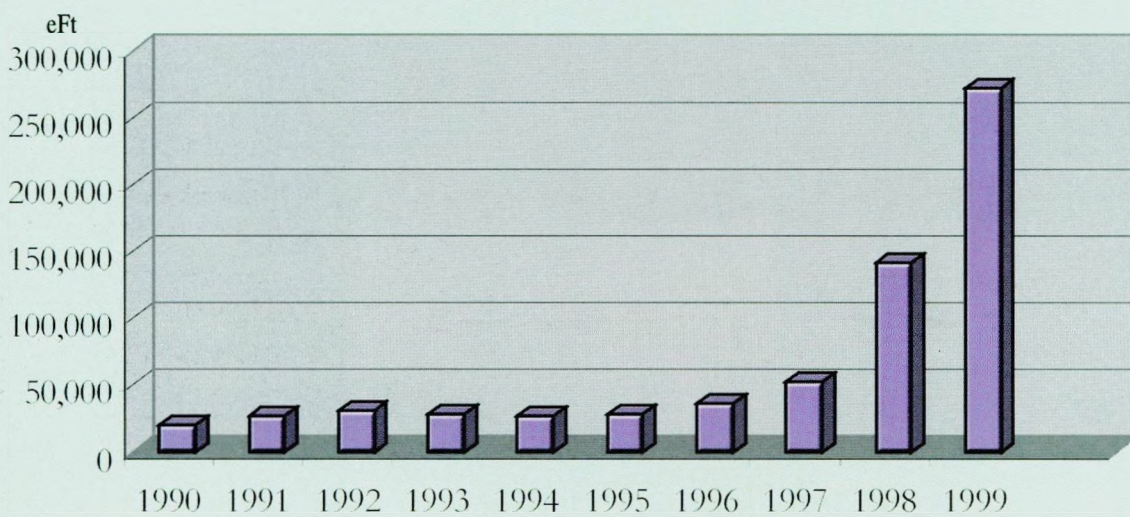
Igyekeztünk egy fénykép, képaláírás, mozaik, emlék erejéig mindenkit „szóhoz juttatni”, ha törekvésünk nem járt teljes sikerrel, elnézést a nyájas olvasótól!

A Szerkesztők

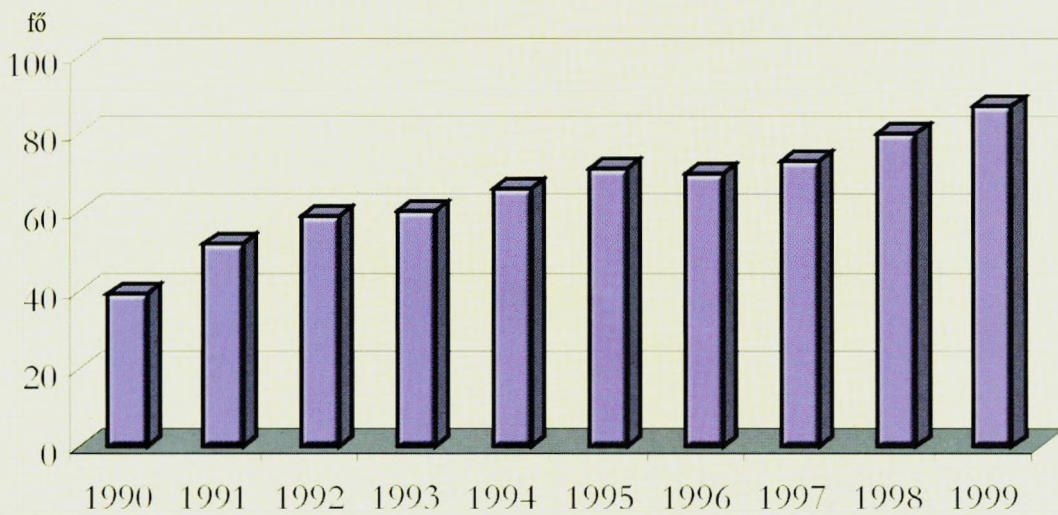
ADATTÁRHÁZ

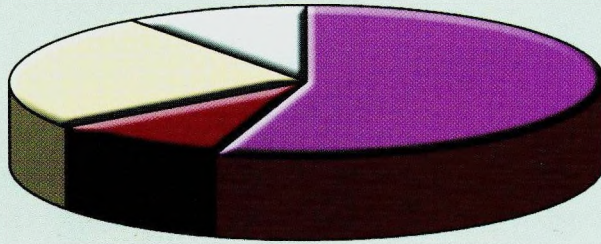
A bevétel alakulása

Saját tőke

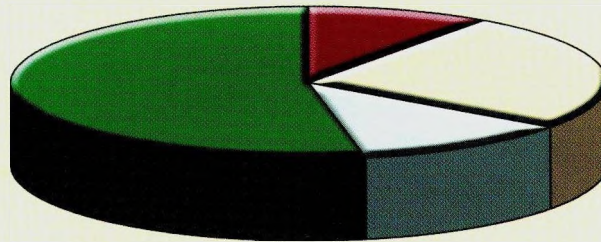

Alkalmazotti létszám növekedése

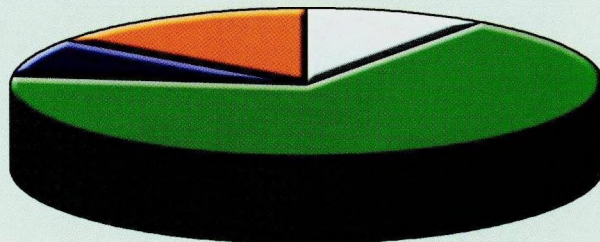
- SZKI
- ÁVB (West-LB)
- Zentralsparkasse (Bank Austria - Dataservice)
- Magánszemélyek (Dolgozók)

1990

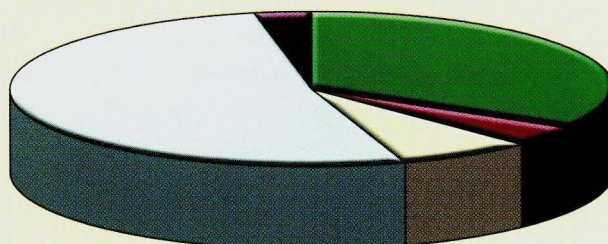
- ÁVB (West-LB)
- Zentralsparkasse (Bank Austria - Dataservice)
- Magánszemélyek (Dolgozók)
- IQ Management Kft.

1993

- Magánszemélyek (Dolgozók)
- IQ Management Kft.
- ISB (Németország)
- IFS (Svédország)

1998

- IQ Management Kft.
- ISB (Németország)
- IFS (Svédország)
- KFKI Rt.
- IQSOFT Saját

1999

Az IQSOFT Rt. Felügyelő Bizottságának tagjai 1990-től napjainkig

Elnökök

Dr. Náráy Zsolt

1990. január 1–1993. szeptember 7.,

Az IQSOFT megalapításának kezdeményezője és a Felügyelő Bizottság első Elnöke

Dr. Sima Dezső

1993 szeptember 7.–

Tagok:

Werner Klein	1990. január 01. – 1992. március 12.
Veresné Kovács Gizella	1990. január 01. – 1992. március 12.
Franz Gily	1992. március 12. – 1997. május 6.
Nagy Endre	1992. március 12. – 1993. szeptember 7.
Csánky Lajos	1992. március 12. – 1993. szeptember 7.
Zsedényi Zsolt	1993. szeptember 7. – 1996. május 15.
Manfred Frey	1994. május 25. – 2000. április 26.
Günter Ernst	1997. május 6. – 1998. május 18.
Körtvélyessy Csaba	1998. május 18. –
Krén Emil	1999. május 25. –

Az IQSOFT Rt. Igazgatóságának tagjai 1990-től napjainkig

Elnökök:

Dr. Halmos György	1990. január 1. – 1993. szeptember 7.
Dr. Dömölki Bálint	1993. szeptember 7. –

Tagok:

Farkas Zsuzsanna	1990. január 1. – 1993. szeptember 7.
Nagy Endre	1990. január 1. – 1992. március 12.
Franz Gily	1990. január 1. – 1992. március 12.
Veresné Kovács Gizella	1990. január 1. – 1993. szeptember 7.
Günter Ernst	1992. március 12. –
Szeredi Péter	1993. szeptember 7. – 1997. május 6.
Dr. Langer Tamás	1997. május 6. –
Dr. Sipka Júlia	1994. május 6. –
Szabó Tamás	1997. május 6. –
Dr. Harald Albrecht Unterwalcher	1997. május 6. – 1998. április 15.
Johnny Nilsson	1998. április 15. – 1999. május 25.
Piotr Mirosław Kozłowsky	1999. május 25. – 2000. április 26.
Salamon Márton	1999. május 25. –

Ügyvezető igazgatók

Dr. Dömölki Bálint	1990. január 1. – 1997. május 5.
Szabó Tamás	1997. május 6. –

ÁB - AEGON Általános Biztosító Rt.
ABN AMRO Magyarország Bank
Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet
APEH
ASTRAZeneca Clinical Research Unit Central Europe
Berzsenyi Dániel Megyei Könyvtár
Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara
Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
Budapesti Műszaki Egyetem
CATERPILLAR Magyarország Rt.
Creditanstalt Értékpapír Rt.
DATEN-KONTOR Kft.
DeltaElektronik Kft.
Dunaferr Ferrocontrol Kft.
Eötvös Loránd Tudományegyetem
Építésügyi Minőségellenőrző Innovációs Rt.
Ericsson Kft.
Erste Bank
Fővárosi Bíróság
Geometriai Térinformatikai Rendszerház
Gödöllői Agrártudományi Egyetem
Hírközlési Főfelügyelet
HVG Rt.
IDOM Rt.
Integra Informatikai Rt.
Katona József Megyei Könyvtár, Kecskemét
Kereskedelmi és Hitelbank
Kopint Datorg Kft.
Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium
Központi Statisztikai Hivatal
Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság
Lufthasa Systems Hungária Kft.
Magyar Külkereskedelmi Bank

Magyar Nemzeti Bank
Magyar Országgyűlés Hivatala
Magyar Posta
Magyar Televízió
MATÁV
MÁV
Medinfo
Megamicro Rt.
MOL Rt.
Neumann János Kulturális Szolgáltató Közhasznú Társaság
NOKIA Hungary Kft.
NOKIA Research Center
OMKER Rt.
Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság
Országos Rendőrfőkapitányság
Pénzügyi és Számviteli Főiskola
PILLÉR Pénzügyi és Számítástechnikai Kft.
PLIVA Research Information & Library Center
Postabank
Prodax Kft.
Proficon Kft.
Providencia Rt.
Rabobank
Raiffeisen Befektetési Alapkezelő Rt.
Régens Kft.
Selectrade Kft.
SICS Svédország
Synergon Informatikai Rt.
Széchenyi István Főiskola, Győr
Westel 900 Rt.
Zalaszám Kft.
Zrinyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem

MINDENKORI
IQSOFTOSOK

Ábrahám Katalin

Albrecht Tamás

Ambrózy Anikó

Andrási Bálint

Badinka Zoltán

Balla Katalin

Balogh Judit

Balogh Kálmán

Bánfalvi László

Bartos Zoltán

Benkő Tamás

Biener Gábor

Bod Judit

Botos Edit

Czakó Rákhel Anna

Csapó Imre

Császár Tímea

Cserpákné M. Katalin

Dibuz Ágoston

Dirner Andor

Doma Dénes

Domokos Mária

Dömölki Bálint

Dudás Norbert

Dukkon Péter

Ellbogen András

Ertner Imola

Ertner Iván Péter

Farkas Iván

Farkas Zsuzsa

Fazekas Zsuzsa

(Sziva Zsuzsa)

Fejér Gábor

Feketéné Losonczi Sára

Feltein György

Firnága László

Fölsz Ferenc

Gábori Zoltán

Gál László

Galai András

Garami Péter

Geist Éva

Gere Tamás

Gerlei Gábor

Gerő Vilmos

Gerőné Diamant

Veronika

Gulyás Ferenc

Gyaraki György

Halasi Melinda

Hargitai Miklós

Hegymegi László

Herendi Tamás

Hirt János

Hoppán Gergely

Horváth Attila

Horváth László

Husztyné Ocskay Rita

Juhász Vera

Kálmán György

Kapusy Attila

Kárpáti Mónika

Káté Zoltán

Kelemen Sándor

Kerepes Tamás

Kilián Imre

Kiss Ferenc

Kiss Gábor

Kiss Viktória

Klotz Tamás

Komlódi Anita

Kopányi Sándor

Kósa Márton

Kovács András

Kovács Diána

Kovács József

Kovács László Béla

Kozér Emőke

Köves Péter

Lackó Zsolt

Ládonyi János

Langer László

Langer Tamás

Lantos László

Lovas János

Magyar László

Magyar Sándor

*Makai Zsuzsanna**Marx Tamás**Mátrai Nándor**Mecné Rónay Csilla**Mészáros Attila**Mohay Tamás**Molnár Istvánné****Molnár Judit******Molnár Katalin******Móri Judit******Móricz Dezsőné****Móricz Róbert**Mosolygó Ferenc**Németh Ágoston**Németh Miklós**Nick János**Oros Attila**Ott Károly**Ozsváth László**Pákozdi Attila**Palkó József**Pap Lászlóné**Pap Róbert**Papp Miklós**Pásztor Róbert**Pataki Éva**Pénzesné Antal Anikó**Plánk Szilvia**Polgárdi Péter****Rácz János****Ragó László**Rákosi Péter**Rázsó István**Rédey Gábor**Reichart Géza**Risztits Frank**Ruttnerné Kassai Teodóra****Sándor Gábor******Sántáné Tóth Edit****Sára János**Sárdi Mária**Scheerperel, Christopher**Scott, Robert**Serfőző Andrea**Simon György**Simonics István****Sipka Júlia****Sipos Zsolt**Solti Gabriella**Somogyiné Bene Erika**Soós Klára**Sviszt Katalin**Szabó Katalin**Szabó Tamás**Szakács Eszter**Szalai Attila**Székely Judit**Székelyné**Szmrecsányi Klára**Szekeres András**Székrenyes Zoltán**Szente-Váradai István****Szeredi Péter****Szilágyi Ildikó**Takáts Józsefné**Tihanyi Péter**Toronyi Lajos**Tóth Erzsébet**Tóth István****Tóth Péter******Tóth Tamásné****Tölgyesi Péter****Újfalussyné Nagy******Gyöngyvér******Umann Gábor****Vadnai Tamás****Vajda Ferenc****Vajda Mária**Váradai András****Varga Ferenc****Varga Judit**Veres Antal**Villányi János****Wágner Péter****Zahorán Ákos**Zotterné Kótai Katalin**Zsoldos Ilona*

TALÁLKOZUNK 2000-ben!

Ábrahám Katalin

Balla Katalin

Balogh Judit

Bartos Zoltán

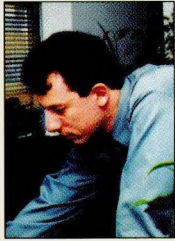
Benkő Tamás

Biener Gábor

Fölsz Ferenc

Firnága László

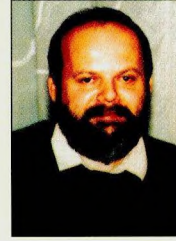
Gábori Zoltán

Garami Péter

Gere Tamás

Gyaraki György

Halasi Melinda

Kovács Diána

Kozér Emőke

Langer Tamás

Ládonyi János

Lantos László

Lovas János

Ozsváth Iászló

Pákozdi Attila

Palkó József

Pap Lászlóné

Pap Róbert

Pásztor Róbert

Pénzesné A. Anikó

Simonics István

Sipka Júlia

Sipos Zsolt

Sára János

Somogyiné B. Erika

Soós Klára

Sziva Zsuzsa

Takács Júlia

Tihanyi Péter

Tölgyesi Péter

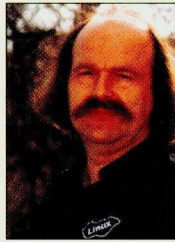

Umann Gábor

Találkozunk

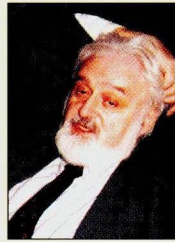
Cserpákné M. Katalin

Dirner Andor

Doma Dénes

Dömölki Bálint

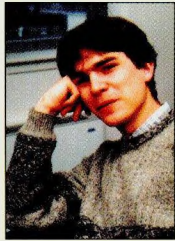
Ertner Imola

Farkas Zsuzsa

Herendi Tamás

Horváth Attila

Dukkon Péter

Kelemen Sándor

Kapusy Attila

Kósa Márton

Kovács András

Mátrai Nándor

Makai Zsuzsa

Molnár Judit

Németh Miklós

Nick János

Ott Károly

Plánk Szilvia

Polgárdi Péter

Rákosi Péter

Rázsó István

Riszti Frank

Ruttner K. Teodóra

Sárdi Mária

Szabó Tamás

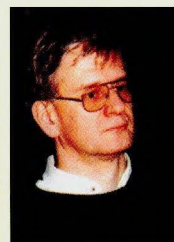
Székely Judit

Szekrényes Zoltán

Szepte-Várad István

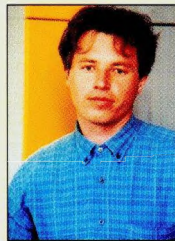
Szeredi Péter

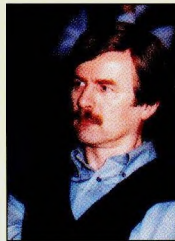
Szilágyi Iláikó

Varga Judit

Varga Ferenc

Veres Antal

Zoterné K. Katalin

Zsoldos Ilona

2005-ben

Kiadó: *IQSOFT Rt.*
Felelős kiadó. *Az IQSOFT Rt. ügyvezető igazgatója*
Layout: *Udvardi Katalin*
Nyomdai előkészítés: *Aquila Design Bt.*

ISBN 963 00 3133 7